

La Gota Catalana PER RECUPERAR LA LLIBERTAT

Quin és “el Punt de Vista Català”?-2

Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya abans de la sessió del 27-O-2017

Elements per recuperar ànims ara i ràpid

Què és en realitat l'actual “Generalitat de Catalunya”?

El pitjor fruit de Vox són les mobilitzacions anti-Vox

“Pots deixar d'emprar la paraula ‘traïdors’?”. Per què ho hauria de fer? M'han arribat dues “explicacions”: “ ‘Es que et desqualifica’, ‘Es que espanta’, per raó que tinguis”

“JUICIO” – 1: Som el Principat de Catalunya ocupat des de 1714

“JUICIO” – 2: No, “L'autodeterminació no és (cap) delictes!”. És una trampa mortal!

Emprenyat? Confús? Desanimat? Deprimit? Encara processista? TENS NECESSITAT DE RESSITUAR-TE?

“JUICIO”-3: Forn: "La DUI no es va votar, es va llegir". Com el 27-O ens van traïr TOTS

A qui votar en aquestes eleccions del 28-A?

“JUICIO”-4: El concepte català d'autoritat

**Directe-68, el partit polític sense polítics que declararà la independència de Catalunya:
FRUIT DE LA VAGA DE FAM INDEFINIDA D'EN RAVENTÓS EL MAIG DEL 2016**

“JUICIO”-5: Quin disgust que m'has donat, Romeva, noi!

A qui votar en les eleccions del 26-M? NI A CAP TRAÏDOR ni a cap ocupant!

“JUICIO” - 6: El “Juicio” mostra que estem ocupats. I els ocupants no són ni feixistes, ni ‘immigrants’, ni, menys, catalans!

“HO TORNAREM A FER!”. NO, NO US DEIXAREM QUE TORNEU A TRAIR-NOS!

A, B i C del Punt de Vista Català. Corol·lari

1-7-2019: “PARLAMENT DE LES DONES”. Tampoc així el Parlament té res de català

Emprenyat? Confús? Deprimit? Encara processista? Elements centrals per a ressituar-nos

Llibertat d'expressió, dret a la informació i llibertat de Catalunya

Unitat traïdora o unitat alliberadora? 190827

Què en treuen d'estar a la presó i a l'“exili”?

Segona Vaga de Fam per la Independència. I la primera?

Punts cabdals per situar millor el que està passant i saber actuar adequadament

Divuitè dia de la segona vaga indefinida de fam i continua la censura

Trencar la censura a la vaga de fam per la independència

En el 30è dia: Fi de la Vaga de Fam

La segona vaga de fam d'en David Raventós continua viva

Què fer aquest 10-N

Per què no diem que estem presos i que volem recuperar la llibertat?

Barcelona, 22 de novembre del 2019

TOTAL: 104 pàgines

Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya abans de la sessió del 27-O-2017

Demostra que **TOTS els 72 parlamentaris independentistes** (amb la complicitat de **TOTS els dirigents de TOTS els partits i entitats independentistes**) van planificar fins els menors detalls per tal d'enganyar/traïr al poble català fent-nos creure que “culminaven el procés d'independència proclamant la República Catalana”, i per això ja van preparar de quatre maneres diferents la seva defensa davant de “los jueces de los Tribunales de Justicia” del país del qual afirmaven independitzar-se, **quan aquests els convoquessin unes setmanes després:**

- 1.- **NO votant la part resolutiva.** És a dir, Forcadell va llegir la Declaració d'Independència però va fer votar una altra “cosa”. Queda explicat que NO baixessin la bandera, NO ho publicuessin al DOGC, CAP discurs,...
- 2.- Deixant clarament escrit que **el que aprovaven en el Parlament NO tenia PAS efectes jurídics.** Ídem.

PARLAMENT DE CATALUNYA

El secretari segon intervé per demanar aclariments sobre la votació i la publicació de les propostes de resolució que s'aprovin en el Ple.

La secretària primera confirma que només és objecte de votació i aprovació la part dispositiva de les propostes.

La representant del G.P. del Partit Popular de Catalunya demana que consti en acta que, malgrat que no s'aprovi, les exposicions de motius o preàmbuls de les propostes de resolució poden tenir efectes jurídics interpretatius.

La secretària primera demana que consti en acta que les propostes de resolució que s'aprovin no tenen efectes jurídics.

2 Escrit presentat G.P. de Junts pel Sí i G.P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 72034)

PARLAMENT DE CATALUNYA

El secretari segon intervé per demanar aclariments sobre la votació i la publicació de les propostes de resolució que s'aprovin en el Ple.

La secretària primera confirma que només és objecte de votació i aprovació la part dispositiva de les propostes.

La representant del G.P. del Partit Popular de Catalunya demana que consti en acta que, malgrat que no s'aprovi, les exposicions de motius o preàmbuls de les propostes de resolució poden tenir efectes jurídics interpretatius.

La secretària primera demana que consti en acta que les propostes de resolució que s'aprovin no tenen efectes jurídics.

2 Escrit presentat G.P. de Junts pel Sí i G.P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 72034)

El secretari general intervé per posar en relleu l'article 152 no preveu que puguin ser presentades esmenes en aquest tràmit parlamentari i que, en aquest cas, la proposta que es fa tampoc pot ser revisada amb un text transaccional en el sentit que indica l'esmentat principi del Reglament. També estén l'avertiment que abans ha estat la publicació de les propostes presentades per aquests dos grups, que és el que es demana en les esmenes.

La Mesa no admet a l'ordre de votació les esmenes presentades pel G.P. de Junts pel Sí i G.P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 72034).

3 Ordre de debat i votació de les propostes de resolució
La Mesa acordà que el debat es faci de la forma habitual, és a dir, de major a menor amb la intervenció en darrer lloc del G.P. de Junts pel Sí.

S'acorda que l'ordre de votació sigui el d'entrada al registre, que és el següent:

- G.P. de Ciutadans (reg. 72025, 72026 i 72027)
- G.P. Socialista (reg. 72028)
- G.P. del Partit Popular de Catalunya (reg. 72029)
- G.P. de Catalunya Sí que es Pot (reg. 72031)
- G.P. de Junts pel Sí i G.P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 72032)

4 Pròrroga del termini de presentació de propostes de resolució transaccionals
La presidenta, atesa la durada d'aquesta Mesa, proposa que es prorrogui el termini per a presentar propostes de resolució transaccionals fins a les 12:11 hores.

La Mesa ho acordà.

3 i 4.- Acordant **els 72 parlamentaris independentistes** que **el vot seria secret**, i que **dos s'abstindrien**. “Se trata que el resultado favorable al «sí» arroje dos votos menos de los que disponen los grupos que apoyan la resolución para que un juez no pueda atribuirles a todos delitos de sedición o rebelión. (...) Se anuncia que «la declaración de los representantes de Cataluña» queda aprobada por 70 votos a favor, 10 en contra y 2 en blanco. Son las 15:27 horas del 27 de octubre de 2017. Se supone que se acaba de declarar la república de Cataluña.” (Lola García, directora adjunta de *La Vanguardia*, llibre “*El naufragio*”, Península, setembre 2018).

I que **tot aquest engany/traïció aquí es va fer amb complet acord amb Madrid** queda demostrat perquè **allà sempre** van parlar d'aplicar el 155 quan l'article que correspon a una situació d'independència és l'**article 116!** O sigui que els capitosts de Madrid **sabien perfectament** que els seus subcapitosts de Barcelona farien veure que proclamaven la República Catalana però que en realitat traïrien la independència/libertat del poble català.

Elements per recuperar ànims ara i ràpid

Una part dels catalans estem molt empenyats; una altre, molt confusos; una tercera part, deprimits; uns altres estan -com en tots els pobles però confio que en un percentatge menor- esperant a veure cap on bufa el vent, i finalment, uns encara relativament pocs però en ràpid augment, estem, a més d'empenyats, movent amb força dos ventalls complementaris per a fer que el vent bufi fort i de veritat cap a RECUPERAR LA LLIBERTAT MITJANÇANT LA INDEPENDÈNCIA.

Un ventall, que m'esforço en recollir de mans dels nostres avantpassats i actualitzar-lo, és el meu, amb el blog LA GOTA CATALANA des de fa més de tres anys, amb els missatges setmanals i les activitats de LA GOTA CATALANA els dilluns i els dimarts, i també amb l'acabada d'estrenar col·lecció de llibres de butxaca [I ARA, QUÈ? RESSITUEM-NOS!](#) Per cert, acabo de treure la segona edició del primer títol: [Conèixer els catalans d'abans de 1714](#) (versió en castellà: [Conocer los catalanes de antes de 1714](#)).

L'altre ventall, molt més punyent i que es fa gran ràpidament, és el d'En [DAVID RAVENTÓS](#). El reprendre al final.

Un resum molt esquemàtic del que he après aquests darrers sis anys malgrat Madrid i, sobre tot, malgrat Barcelona, és que els actuals dirigents catalans autonomistes-reciclatos-en-processistes són els principals i decisius responsables: 1) que el poble català no haguem recuperat la nostra autèntica impressionant Història, que s'ha apropiat Madrid ja que nosaltres vam construir "el imperio donde nunca se ponía el sol" i ells se'l van apropiat desnaturalitzant-lo i per perdre'l tot seguit, i que "El Siglo de Oro Español" està traduït del català en un 80% o més; i 2) que els catalans no siguem independents com a mínim des del 2014 i, en particular i sobretot, des del 27-O de l'any passat.

Explicant-ho de manera una mica menys resumida, he après que és imprescindible (i, conseqüentment ja he començat a fer-ho en cada apartat, com demostren els corresponents enllaços a quaderns i a articles que hi poso):

- 1) reprendre la continuïtat amb [el Dret Català, les Constitucions Catalanes, les Formes de Govern Catalanes i la nostra autèntica Història](#) (Història falsificada pels capitosts de Madrid amb plena complicitat dels subcapitosts de Barcelona);
- 2) [recuperar el Punt de Vista Català](#), ja que Madrid/Castilla/Estado-Español ens ha imposat el seu punt de vista, sobre tot des del 1714 i, en particular, des del 1977 amb una Generalitat de Catalunya que NO és una eina del poble català, SINÓ que és part constituent de l'"Estado-Español". Per aquesta raó, per exemple: A) "el Presidente de la Generalitat de Catalunya es la máxima representación del Estado Español en territorio catalán"; B) l'únic que pot fer l'actual Govern de la Generalitat és prendre decisions secundàries sempre supeditades a "las competencias transferidas por el Gobierno central"; C) "los Mossos d'Esquadra forman parte de los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado Español"; D)...
- 3) en conseqüència, explicar arreu
 - 3.1) que ["Som un país ocupat"](#) atès que el Principat de Catalunya, Estat Europeu -per cert, el primer Constitucional- independent fins el 10 de setembre de 1714, és ocupat des del dia següent;
 - 3.2) que patim ["El genocidi contra la Nació Catalana"](#) des de molt abans del 1714;
 - 3.3) que [els catalans no hem de posar a votació si som una nació i si volem tornar a ser lliures](#), i, per tant, estar fent-nos votar (en un referèndum o exercint el Dret d'Autodeterminació) és fer-nos actuar contra la recuperació de la nostra llibertat;
 - 3.4) que [no és cert que els catalans estiguem dividits](#), sinó que els que estan dividits són "los ciudadanos estadoespañoles en territorio catalán",

3.5) que “los ciudadanos estadoespañoles en territorio catalán” que [no són catalans, són ocupants de Catalunya](#);

3.6) que...

4) convidar a actuar per, fent nostre els anteriors punts i explicant-los arreu, aconseguir que [els invasors/ocupants/lladres/genocides](#) marxin del Principat de Catalunya;

5) aleshores automàticament tornarem a aparèixer ens els mapamundis i a ser una NACIÓ-estat independent, de nou [el poble més lliure d'Europa](#), però aquest cop al servei de tots els pobles del món;

i 6) acabar de comprendre el que és decisiu:

6.1) que [l'Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27-O del 2017 confirma la traïció perfectament coordinada de TOTS els 72 parlamentaris independentistes, de TOTS els membres del Govern i de TOTS els dirigents dels seus partits i de les entitats socials influents \(ANC, Òmnium\), amb plena complicitat de TOTS els mitjans de comunicació “independentistes”](#) (i si algú em fa arribar alguna excepció, estaré molt content de fer-me'n ressò);

6.2) que, per tant, el principal obstacle per recuperar la llibertat respecte de Madrid/Castilla/Estado-Español són [els nostres actuals dirigents \(no només polítics\) autonomistes-reciclats-en-processistes](#), a causa que [han fet seva la visió de l'ocupant i están al seu servei](#), sigui cobrant el seu salari de càrrecs públics de “los presupuestos del Reino de España”, sigui cobrant com a infiltrats a través dels serveis secrets de Madrid;

6.3) que [els catalans que volem recuperar la llibertat](#) i poder [viure lliures fins a morir lliures](#), hem d'[assumir nosaltres la responsabilitat](#) d'assolir-la desplaçant els actuals dirigents (no només polítics).

I aquí és on torna a aparèixer el segon ventall: En [DAVID RAVENTÓS](#) i el seu [Directe-68!](#), “el partit polític sense polítics que declararà la independència”: <http://directe68.cat/>, que ja ha aconseguit trencar des de baix la dura censura processista en quatre presentacions públiques **DIRECTES A LA INDEPENDÈNCIA** aconseguides gràcies a veterans militants socials i nacionals, celebrades

*** [a VILAFRANCA DEL PENEDÈS el 17 d'octubre al VINSEUM](#): <https://youtu.be/7-0k7V3916g>

*** [a SANT FELIU DE LLOBREGAT el 25 d'octubre a l'ATENEU SANTFELIUENC](#):

<https://youtu.be/Mt2uUj9NjcY>

*** [a EL VENDRELL el 9 de novembre al CENTRE CÍVIC DE L'ESTACIÓ](#):

<https://youtu.be/NKyQ8Qokzx4>

*** i [a GRANOLLERS el 29 d'octubre al CEMAV](#): https://www.youtube.com/watch?v=K5PEi0cE-jRU&feature=player_embedded

La propera presentació serà a Lleida el dijous 13 de desembre (on, per cert, la censura processista ha impedit que es fes al lloc que ja estava acordat, la Sala d'Actes dels CASTELLERS DE LLEIDA, i finalment es realitzarà a la Sala Jaume Magre, c. Bisbe Torres, 2).

En David Raventós proporciona una informació i unes anàlisis úniques i valuosíssimes en els seus ja 77 programes d'una hora en català (també hi ha versions en anglès i en castellà) a l'escoesa Radio Hadrian. Les trobes posant “Radio Hadrian” a YouTube. Et recomano una gerra de til·la, i bolígraf i molt paper!

Considero que **actualment la tasca més important a fer per assolir la independència/llibertat de Catalunya és ben senzilla**: CONTRIBUTIR A QUE TOT EL POBLE CATALÀ CONEIXI AQUESTS DOS VENTALLS, que són perfectament complementaris.

En molt pocs mesos canviarà radicalment la situació i SEREM IMPARABLES!!!

Barcelona, 1 de desembre del 2018

Lluís Botinas, impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) <https://lagotacatalana.cat>

**“Any Nou, Comprensió Renovada”:
la comprensió Catalana ‘de sempre’,
recuperada i actualitzada**

Què és en realitat l’actual “Generalitat de Catalunya”?

Dedicat a Aureli, Kim, Yolanda, Agustí, Toni, Lluïsa Maria i a tots els catalans
que aquest passat any 2018 han mort presos
(com [presos han nascut i mort la darrera dotzena de generacions de catalans](#))
quan [desitjaven morir lliures](#)
(com [lliures van néixer i morir la trentena de generacions de catalans anteriors al 1714](#))

Volia fer un paral·lelisme amb el tan conegut i aquests dies tan actual “Any Nou, Vida Nova” escrivint “Any Nou, Comprensió Nova”. Però el que ens cal no és una comprensió “nova” sinó recuperar la comprensió catalana, que no és precisament nova... encara que ens ho pugui semblar després de mes de tres segles de patir la imposició de la comprensió castellana de... ¡tot!

Per contribuir a recuperar la que hauria de ser la nostra perspectiva, el novembre del 2017 vaig començar una sèrie d’articles sota el lema: “Punt de vista català”, que estan recollits en el [Quadern QUIN ÉS 'EL PUNT DE VISTA CATALÀ'-37articles-112p-181104](#). I vull subratllar un cop més la importància crucial que en la nostra història d’aleshores i d’ara té [1714, que marca un abans i un després](#) que queda sintetitzat en que després de més de 8 segles d’aparèixer (a més, de manera creixent) en els mapamundis, de sobte en desapareixem. Per això considero encertat, il·lustratiu i molt didàctic explicar arreu que el que els catalans ara volem és, senzillament, tornar a aparèixer en els mapamundis.

Avui vull començar a contestar una qüestió que m’ha anat emergint i que considero decisiva per capir el fons del què està passant actualment i canviar radicalment la situació: **Què és en realitat l’actual Generalitat de Catalunya?** La resposta forma part de la necessària re-avaluació, feta justament **des del Punt de Vista Català**, de la nostra Història, establint las forteses i també les febleses del independentisme i dels successius esforços del poble català per recuperar la llibertat.

És un engany (COMPTE!: un engany al poble català, però també un engany a tots el altres pobles) fer creure que l’actual Generalitat de Catalunya és el govern que representa al poble català i que és el defensor dels nostres interessos de tot tipus. Aquest engany és reforçat cada dia per tots els components -però, com sempre, com més a munt, major responsabilitat en l’engany- de l’actual Generalitat de Catalunya quan parlen d’“autogovern”, i també amb totes les disputes secundàries que estableixen entre Barcelona i Madrid... això sí, sempre amagant el que és essencial: que els catalans volem tornar a ser lliures i que, per assolir-ho, cal que marxïn els invasors/ocupants/genocides. I com que també ha de ser enganyat el poble no-català, és una mentida que, com totes les altres, repeteixen simètricament els capitosts de Madrid parlant també del “autogobierno catalán”.

En realitat, l'actual Generalitat de Catalunya emergeix (intencionadament no dic pas que “es restaura” ni que “es restitueix” ni que “es reinstal·la” ni res de semblant) el 1977 com una part integralment constituent de l’“Estado-Español”. Va ser el fruit de la gran operació posada en marxa probablement des del [“contuberni de Munic” de 1962](#) per preservar la unitat de l’Estado-Español a la mort del dictador Franco. L’operació va portar a l’establiment d’un “Reino de España” amb una democràcia que bàsicament és el franquisme-sense-Franco reforçat deixant espai i donant prebendes a les diferents camarilles locals de les “Comunidades Autònomas”. A Catalunya, l’operació culmina els anys setanta amb [“La traïció dels líders”](#) catalans que tant bé va explicar detalladament Xirinacs en els seus tres volums ([que sumen 923 pg. en la versió digital](#)), i en particular aquesta traïció es decideix en el període de juliol del 1976 a juny del 1977, al que Xirinacs dedica tot el segon volum, i es concreta en “la sub-operació Generalitat de Catalunya”.

Cal comprendre quelcom molt dur: que la Generalitat de Catalunya emergida el 1977 no té cap lligam ni res a veure amb la Generalitat de Catalunya destruïda el 1714, sinó que n’usurpa el seu nom, i per això vaig escriure que Torra [no és el president 131è, sinó el 7è](#). L’actual “Generalitat de Catalunya” (des d’ara hi posaré cometes) no és en absolut l’autogovern del poble català. Descartada la situació colonial (que no ens correspon EN ABSOLUT perquè no érem una *terra nullius* - “terra de ningú”- descoberta i conquerida, sinó que érem -I SOM, ara ocupats!- el Principat de Catalunya, un Estat Europeu -el primer Constitucional!- independent fins 1714, que és brutalment ocupat i anorreat pels exèrcits d’un altre Estat Europeu enemic), l’actual “Generalitat de Catalunya” és una figura potser inèdita, i si algú sap d’antecessors o similars, que m’ho digui, si us plau, per veure’n similituds i diferències, i aprendre’n.

Pels catalans, l’actual “Generalitat de Catalunya” és pitjor que una complexa ETT (Empresa de Treball Temporal) del poble català. De fet, es pot dir que tots els governs democràtics del món (i, en principi, dono per fet que encara més tots els governs etiquetats com no-democràtics) són l’ETT del seu respectiu poble. El que per ara em sembla nou és que la “Generalitat de Catalunya” és l’ETT del poble català però... ¡al servei de Madrid/Castilla/Estado-Español!, és a dir, al servei de la potència estrangera enemiga

--- invasora i ocupant des del 1714, com explico en el [Quadern SOM UN PAÍS OCUPAT DES DE 1714-30 texts-71p](#)

--- i genocida del poble català des de més de dos segles abans, com explico en el [Quadern EL GENOCIDI CATALÀ-33 documents ordenats segons els articles de la Convenció contra el genocidi, adoptada per l’ONU el 1948-107pg](#)

Això fa que la “Generalitat de Catalunya” sigui una ETT “especial” atès que ha de complir una altra funció prèvia encara més important que “només” treure’ns cada any els millors rendiments econòmics possibles: [ser els nostres carcellers catalans que ens mantenen engarjolats a casa nostra mentre treballem pels enemics](#). D’aquesta manera es prolonga la nostra situació de vaca mnyida per Madrid amb mans catalans que així obtenen els seus propis honors i privilegis derivats del seu poder sobre nosaltres, que no deixa de ser un poder encara que sigui un poder a Barcelona subaltern del poder a Madrid, i que per aquest deplorable treball i miserable funció cobren uns salaris bastants cops per sobre del Salari Mínim Interprofessional (fins i tot del SMI recentment pujat a 900€), i també del sou mig català, que -sembla- l’any 2016 va ser de 1.722 euros.

Per això la “Generalitat de Catalunya” necessita constantment falsificar, suavitzant-la i amagant-la, la situació real del poble català i mantenir-nos enganyats.

La suavitza quan, per exemple, la “Generalitat de Catalunya” disminueix fins i tot l’aspecte que considero menys important: el grau d’espoli econòmic que Catalunya (i tota la Nació Catalana) pateix cada any. Així, davant dels 8.000 milions d’euros anuals de dèficit fiscal que Madrid va acabar reconeixent, la “Generalitat de Catalunya” parla de 16.000 milions anuals, quan inevitablement la realitat ha de ser molt superior: 30.000 o 40.000 o més milions d’euros anuals.

I l'amaga quan, per exemple, la “Generalitat de Catalunya” silencia que també se’ns han apropiat de la nostra autèntica Història (conquestes, personatges, gestes, inventors, escriptors, pintors, arquitectes, científics, biblioteques,...), i silencia el més important: que cada dia se’ns espolia la nostra llibertat. Per això la “Generalitat de Catalunya” tapa tot el que pot la situació d’invasió, d’ocupació i de genocidi que, executat de manera constant, planificada i variada, patim els catalans des d’abans del 1714. I la tapa perquè justament el sentiment d’aquesta situació d’estar sotmesos “pels castellans i assimilats” és l’explicació que, des del 2009, els catalans ([que, per cert, NO estem dividits](#)) ens haguem aixecat un altre cop i estiguem mobilitzant-nos any rere any, manifestació rere manifestació, votació innecessària rere votació tramposa, concert rere concert.

I els dirigents de la “Generalitat de Catalunya” (i els dirigents dels partits, “associacions civils” i de tot el que es mou al seu entorn) actuen amb plena intencionalitat per amagar-ho a fi d’evitar que el sentiment que tenim els catalans de voler acabar amb la nostra secular penosa situació, es faci conscient i passi a la voluntat i a l’acció, pas que ens faria invencibles.

I això quan justament el que està passant aquests darrers deu anys, permetria explicar cada dia, dotzenes de vegades i amb exemples senzills i clars, que ara sota “la Constitución Española de 1978”, els catalans estem tan sotmesos a Madrid/Castilla/Estado-Español com ho portem estant des del 1714, això sí, passant per diferents etapes d’adaptació al canvi de condicions. I aquestes explicacions farien veure a tothom -d’aquí, d’allà i d’arreu- que el que volem és una cosa molt senzilla però molt important, vital: [RECUPERAR LA LLIBERTAT](#). I això crearia arreu -a dins, a fora i més en fora- una enorme onada de simpatia i de recolzament... i així, a més de “eixamplar la nostra base” realment i efectiva, ¡reduiríem la seva base!

El simple fet que CAP (excepcions, si us plau!!!) dels dirigents, partits o organismes processistes en CAP àmbit de l’actual societat catalana oficial, tingui “[RECUPERAR LA LLIBERTAT DEL POBLE CATALÀ](#)” no ja com l’eix principal (que és el que considero hauria de ser) sinó com un eix entre altres, indica -sense descartar altres situacions més minoritàries i fosques que ja s’aclariran quan tornem a ser lliures- que han fet seu el “Punto de Vista Castellano”, i que veuen el que passa amb la visió de l’ocupant i, a més, que hi viuen satisfactòriament, cobrant sucoses nòmines incloses en “los Presupuestos Generales del Estado Español”.

RESUMINT: la imatge que (encara) predomina entre els catalans (i molt més entre els no-catalans), és que a un costat hi ha Madrid/Castilla/Estado-Español i a l’altre costat, en front i enfrontats, hi ha el Poble Català amb la seva “Generalitat de Catalunya”. La realitat és totalment diferent, i és qüestió de sobrevivència primer i de victòria a continuació, que els catalans ho entenquem i que ho donem a entendre el més ràpid i àmpliament possible a tots els no-catalans: a un costat hi ha Madrid/Castilla/Estado-Español i la “Generalitat de Catalunya” (que, insisteixo, és una part constituent de, i plenament integrada a, l’Estado-Español), i a l’altre costat -en front, enfrontat i traït- hi ha el Poble Català.

COROL·LARI: els que submanen a Barcelona (ATENCIÓ: als dos costats de la Plaça de Sant Jaume!) estan supeditats als que manen a Madrid. En particular: els dirigents de la “Generalitat de Catalunya”, per unes raons o altres que ja s’esbrinaran quan calgui, veuen amb el “Punto de Vista Castellano” i, en conseqüència, actuen amb els seus objectius. I un objectiu decisiu des del 2009 és impedir la independència de Catalunya i evitar que els catalans assolim el nostre desig (per ara, malauradament, encara subconscient) de [recuperar la llibertat](#). S’hi dediquen a fons. Per explicar-ho amb més detall, la propera LA GOTA CATALANA serà: **Què és en realitat “el procés”?** I reprent els sis noms als qui dedico aquest text, responsabilitzo a aquests dirigents traïdors que des del 2014 hagin mort presos uns 200.000 catalans que desitjaven morir lliures.

Ens toca als que vulguem ser lliures en una CATALUNYA DE NOU LLIURE, canviar radicalment aquesta situació.

El pitjor fruit de Vox són les mobilitzacions anti-Vox

Ja els anys 30 del segle passat, els anarquistes, comunistes, socialistes,..., més lúcids van entendre (generalment enfrontats als dirigents dels seus partits i de les respectives Internacionals) que la pitjor conseqüència del feixisme és l'antifeixisme. Per què? Doncs perquè tornar-se antifeixista implica deixar de ser el que s'era, i deixar d'actuar pel que s'actuava -per l'anarquia, pel comunisme, pel socialisme, per...- abans de ser arrossegat a la tramposa i esterilitzadora polaritat feixisme-antifeixisme. Els anarquistes, comunistes, socialistes,... transformats en antifeixistes, aleshores en realitat passen involuntàriament a reforçar el feixisme.

Paral·lelament, considero que ara la pitjor conseqüència de l'aparició de VOX en els carrers de Barcelona/Catalunya és que hi ha gent -qui?- que organitza mobilitzacions anti-Vox a les que es veuen arrossegats molts activistes de base de bona voluntat... i, amb moltíssima raó, empenyats amb el que està passant.

A casa nostra en els darrers temps, m'interessa assenyalar en particular dues “coses” que deixa de ser una persona quan es converteix en anti-Vox: que o bé deixa de ser independentista, o que bé deixa de ser processista. I convé que vagi quedant cada cop més clar que aquestes són dues orientacions contradictòries, ja que el procés és conscientment construït el 2010 contra el moviment del poble català cap a la independència iniciat un altre cop el 2009. És decisiu anar entenent i explicant això... i reaccionant: abandonar el procés qui encara hi és, per passar a actuar realment per la independència/llibertat de Catalunya.

M'ha fet recordar aquella important lliçó que vaig aprendre contra la corrent durant les meves successives militàncies al·legal, il·legal, clandestina i a l'exili dels anys 60 i 70 (lliçó consolidada en els activismes posteriors), la següent clarivident descripció (que he retocat perquè ell no puntua i altres urgències) d'En David Raventós al seu FaceBook <https://www.facebook.com/david.raventos.9>

David Raventos

2 h ·

Paradeta de Vox a Gran de Sant Andreu / 11 de Setembre.

Un veí em ve a buscar avisant que hi ha tensió, i hi trec el nas.

A la parada, un grapat dels seus. Diversos periodistes i càmeres, incloent Edorta Moreno d'e-notícies. 5 furgonetes dels Mossos acordonant la parada. Un grapat d'urbans. Uns 200 “antifeixistes” cantant contra Vox i els Mossos. Alguns moments de tensió amb els Mossos.

Es a dir, propaganda gratis a nivell estatal per televisió per una acció que no haguessin parlat amb més de 20 persones en tot el matí!!!

De debò que ens hem de creure que només són idiotes els que organitzen aquestes performances, o tallen carreteres, o fan vagues a favor del que convé a Espanya?

Què, molt probablement, hagués passat sense la presència dels “combatents anti-Vox”? Hagués arribat “el grapat” de -suposem- membres de Vox, haguessin muntat la parada en mig de la curiositat dels veïns presents que es preguntarien: “I aquests foresters, ¿què foten per aquí?”, fins a veure el nom de Vox. La curiositat s’hagués aleshores traduït com a mínim en indiferència, i en molts casos en rebuig expressat en una ganyota de menyspreu, o en algun xiulet, o en alguna paraulota. I, davant dels ulls dels santandreuencs presents, no crec que ni 20 persones s’haguessin apropat a parlar o a recollir un full de Vox... perquè ni els eventuais pocs veïns simpatitzants de Vox s’haguessin atrevit a acostar-se a la parada en públic i amb públic.

Total: no hagués passat res que els sistemes de gravació que probablement portava l’escamot de Vox, ni que els “Diversos periodistes i càmeres, incloent Edorta Moreno d’e-notícies” convocats, haguessin pogut gravar i enorgullir-se de fer circular. No hagués passat absolutament res a retransmetre enlloc de Catalunya... ni arreu de l’“Estado-Español”.

Qui ha organitzar aquest show programat amb “Uns 200 ‘antifeixistes’ cantant contra Vox i els Mossos”, suposo que la majoria activistes benintencionats actuant com a involuntaris actors extrems gratuïts?

Són FAQs, TV3 i demès mitjans processistes, grans i petits, els que han fet i estan fent propaganda massiva a Vox, i també alguns “ciudadanos españoles catalanes” que viuen o freqüenten Madrid (Buenafuente, Dani Mateo, Rufián,...) els qui, amb els seus actes i tuïts provocatius (però que mai diuen el que és cabdal: que els catalans estem ocupats, i que els no-catalans són, directament o indirecta, ocupants de Catalunya), generen desenes de milers de votants de Vox.

No serà amb parades en els carrers i places de Catalunya que Vox guanyarà simpatitzants... si els catalans (bé per família, bé per elecció voluntària) no caiem en el parany anti-Vox, i no ens apartem del nostre camí a la independència/llibertat ara i aquí.

Concentrem-nos en RECUPERAR AVIAT LA LLIBERTAT DE CATALUNYA, i, encara que costi, atrevim-nos a reconèixer que no és Madrid sinó Barcelona qui ha impedit la independència de Catalunya com a mínim el 9-N del 2014, el 27-S del 2015, i els 10-O i 27-O del 2017.

I si voleu expressar el vostre lògic rebuig a una parada de Vox (o del PP o de Ciudadanos o de...), dediqueu vuit segons a dir-los amb la major tranquil·litat possible: “Vosaltres NO sou catalans. Vosaltres sou ocupants de Catalunya. Marxeu de la nostra mil·lenària terra. Bon vent i barca nova!”.

Després, alleugerits, us gireu i continueu el vostre camí per conquerir la llibertat... que hem tastat... i que ARA LA VOLEM TOTA!

Barcelona, 27 de gener del 2019

Lluís Botinas

impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA](#) *arrabassada el 1714*, i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), *impedint així EL GENOCIDI CATALÀ* que patim des d'abans de [1714](#), que marca un abans i un després

**“Si m’enganyes una vegada,
la culpa és teva;
si m’enganyes dues vegades,
la culpa és meva”.**
(Proverbi àrab)

Adaptació catalano-processista:
**“Si m’enganyes quatre o més vegades,
¡la culpa és de Madrid!”**

“Pots deixar d’emprar la paraula ‘traïdors’?”

Per què ho hauria de fer? M’han arribat dues “explicacions”:

“Es que et desqualifica, per raó que tinguis”

“Es que espanta, per raó que tinguis”

Ara que, després de gairebé set anys, he entès pas a pas que TOTS els dirigents del procés són traïdors, amb el molt que m’ha costat i que m’ha dolgut entendre-ho, i amb el moltíssim que significa i que implica per qui realment vulgui la independència/llibertat de Catalunya (com jo la vull; per cert, la vols tu també?), no, no puc deixar d’utilitzar la paraula “traïdors” per definir als encara dirigents nostres.

Es més, considero que ARA I AQUÍ la qüestió cabdal per aconseguir que els catalans (es sigui català bé per família, bé per elecció voluntària) puguem recuperar molt aviat la llibertat, és precisament comprendre el fet que TOTS-TOTS-TOTS els “nostres” dirigents que-es-diuen-independentistes-però-que-en-realitat-són-autonomistes-estadoespañolistas-reciclatos-en-processistes-anti-independència són traïdors al poble català.

Això és conseqüència lògica de que “el procés” es posa en marxa el 2010 precisament amb l’únic objectiu de controlar i dirigir al fracàs el nou alçament del poble català cap a la independència/llibertat que irromp el 2009; en un proper article ho explicaré amb detall. Considero que la traïció és L’ÚNICA EXPLICACIÓ POSSIBLE I CERTA al fet lamentable que els catalans no siguem independents de Madrid/Castilla/Estado-Español com a mínim des del 9-N del 2014. Aleshores, En Mas, i darrera seu TOTS els altres dirigents, van convertir el que havia de ser “el Referèndum d’Independència” (te’n recordes? Justícia còsmica: exactament 300 anys després de perdre la llibertat, la recuperariem!) en una consulta popular sense cap valor jurídic. I ho van fer intencionadament, i per això es van inventar substituir la pregunta única senzilla i clara amb resposta SÍ-NO que exigeix tot referèndum, per una pregunta doble amb resposta triple que, per definició, NO pot tenir CAP referèndum que vulgui tenir valor jurídic.

La gran avantatge pels que volem ARA I AQUÍ la independència/llibertat de Catalunya (com jo la vull; per cert, de nou, la vols tu?) i actuem tot el que podem per assolir-la, és que, d’una

manera encara bastant intuïtiva i confusa, la sospita (però en alguns fins i tot la convicció) que hem estat traïts pels nostres dirigents ja està dins del cor de moltíssims catalans després de les intenses, emocionants i massives experiències viscudes col·lectivament des del 2009. A més, durant aquestes enormes mobilitzacions, i cadascú en algun moment d'alguna d'elles, per primera vegada a la nostra vida (gairebé) tots els catalans hem viscut un tast de llibertat... I ARA LA VOLEM TOTA!

El que cal per a que en poques setmanes la situació canviï radicalment a favor de la independència/llibertat de Catalunya (per cert, un altre cop, la vols tu?), és justament aconseguir trencar la censura democràtico-processista i poder explicar arreu i a tothom (per cert, també als no-catalans, atès que ells estan tan enganyats pels seus dirigents no-catalans com els catalans estem enganyats per els “nostres” dirigents catalans, i ambdues camarilles col·laborant estretament) la traïció de TOTS-TOTS-TOTS els actuals dirigents catalans, i explicar-ho d'una manera decidida, ferma, directa, contundent, diàfana, parlant “clar i català”, ..., per part dels que ja ho hem entès. (Al final, poso un exemple d'això). I ho tenim clar racionalment però també vitalment, doncs hem arribat a aquesta conclusió de manera dura i lenta, i passant per diversos dols; però, per això mateix, la conclusió de que TOTS-TOTS-TOTS SÓN TRAÏDORS és [molt argumentada](#)... i també [molt viscuda](#)!

Desqualificat jo? Qui queda desqualificat és tothom qui ara critica els dirigents del procés sense arribar a treure'n la conclusió (potser per incomprensió) que són traïdors, o sense atrevir-se (potser perquè espanta –**Que espanta? I tant que espanta!**– el que això implica) a afirmar-ho obertament. O potser -i això és el més greu- perquè els que fan crítiques fins i tot molt dures i contundents als dirigents processistes, en realitat continuen sent processistes que el que busquen intencionadament és impedir que qui veu, escolta o llegeix les seves crítiques arribi a treure la conclusió cabdal: que TOTS SÓN TRAÏDORS. Per aquesta raó en els darrers mesos han proliferat processistes que s'han tornat molt-molt-molt-però-que-molt crítics amb el procés i amb uns dirigents, o amb uns altres, o fins i tots amb tots els dirigents del procés, però que “casualment” no arriben al que és decisiu: que TOTS ELS ACTUALS DIRIGENTS, SENSE CAP EXCEPCIÓ, SÓN TRAÏDORS AL POBLE CATALÀ. No serà que aquests “crítics” en realitat són traïdors petits que tenen per tasca protegir als traïdors grans?

Però resulta que està demostrat i confirmat que TOTS-TOTS-TOTS són traïdors.

Ho demostra la seva actuació (successivament; com a mínim: el 9-N del 2014; el 27-S del 2015; el 10-O i el 27-O del 2017, i des del 21-D del 2017 fins avui) incomplint tant les seves promeses electorals com les seves freqüents afirmacions anunciant la (successivament) propera consecució de la independència simplement exercint (també successivament) “El vot de la teva vida”, vot que després cada vegada han “oblidat” i pervertit, és a dir, vot que han traït.

I ho confirma [l'acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27 d'octubre del 2017](#), la Mesa on es va preparar la Sessió Plenària del Parlament en que [ens van fer creure al poble català](#) (i també a tots els pobles no-catalans ja que, si no, l'engany no funcionaria) que [proclamaven la independència de Catalunya en forma de República Catalana](#). Per cert, 15 mesos després d'escenificar aquesta traïció de manera absolutament unitària i perfectament planificada, continuen animant als catalans i en particular als seus seguidors a “fer”, a “fer efectiva”, a “implementar”, a “enfortir”, a “activar”, a “publicar en el DOGC”... “la República”, amb la finalitat de continuar tenint enganyats als catalans... i també als no-catalans. I, a més, encara cap d'ells ha confessat la seva traïció, fet que, quan es produeixi, serà tingut com un atenuant en el moment de jutjar-los el poble català ja de nou lliure.

L'única cosa que queda per aclarir en cada cas i per cada un dels actuals dirigents catalans, TOTS ells traïdors, és

- 1.- si es tracta d'un agent català que treballa al servei de Madrid des de que fa lustres -per exemple, des dels seus estudis universitaris, en especial a la Facultat de Dret, i/o des del seu activisme a la FNEC (Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya) els anys vuitanta- fou fixat pels serveis secrets del "Reino de España" (com, per cert, tenen obligació de fer ja que aquest és el seu treball). En aquest cas, a més de cobrar legalment (amb legalitat estadoespanyola, és clar) els seus salaris oficials de "los Presupuestos Generales del Estado Español", rebran secretament sobres especials o tindran "plans de vida" també especials o... el que sigui que hagin acordat,
- 2.- o si "simplement" és que aquest dirigent determinat ha fet pròpia la visió d'ells, dels castellano-estadoespanyoles (cal tenir present que així com "la marca de l'esclau és parlar la llengua de l'amo", la marca del ocupat és fer seva la visió de l'ocupant... sobre tot si cobra anys i panys d'aquest ocupant),
- 3.- o si el motiu de la complicitat és voler continuar rebent un bon sou assegut a una poltrona del règim franco-democràtic-autonomista-processista-[amb-Generalitat-de-Catalunya-anticatalana-inclosa](#) establert als anys 70 gràcies justament a LA TRAÏCIÓ DE TOTS ELS LÍDERS CATALANS D'ALESHORES (com tant bé va demostrar [Xirinacs en el seu llibre "La traïció dels líders": els tres volums: 923 pàg.](#), i [aquí trobes 12 pàgines amb les conclusions dels tres volums](#)),
- 4.- o si actua i calla amenaçat (pels seus "companys d'escó", o pels seus caps de partit, o per tercers misteriosos que poden posar en perill a la família, etc.),
- 5.- o si ja li va bé no assabentar-se de res però "anar fent carrera política... o jurídica... o acadèmica... o en qualsevol altre àmbit", i, és clar!, cobrar cada final de mes,
- 6.- o altres condicionants que puguin existir.

Tot això haurem d'esbrinar-ho quan, un cop declarada la independència/libertat de Catalunya, el poble català portarem a judici als traïdors que ara estan protegits

—uns, a les presons que, [irònicament, depenen de la Conselleria de Justícia de la "Generalitat de Catalunya"](#), cosa que és un bon exemple del autoproclamat "autogovern de Catalunya" quan només és un apèndix de Madrid,

—i altres al que en diuen "exili", quan en realitat van fugir... però no de Madrid sinó del poble català davant de la important quantitat de catalans empenyats/confosos/deprimits, i així ambdós grups de traïdors queden convertits en "herois independentistes" davant dels encara processistes enganyats.

I aquest és un punt decisiu. De fet, és la qüestió central sobre la que pivota tota la situació polític/social/vital a Catalunya des de fa més d'un any. Per això vull dedicar un proper text a analitzar-lo concretament. Si algú vol avançar-me aportacions argumentades, benvingudes siguin!

Però ja anticipo una valoració que porta a una hipòtesi amb pregunta:

Valoració: Molts que es consideren independentistes però que encara són processistes de bona fe, diuen: "Però si, pobres!, fa més d'un any que estan a la presó, tancats i allunyats de la seva família! A més, tot aquest patiment és a causa de que han fet el que nosaltres volíem. Jo no em puc ni imaginar que actuïn en contra nostra perquè en realitat ho estan fent a favor de Madrid. És impossible!".

Hipòtesi: Convido a obrir-se un moment a la possibilitat de que efectivament "tant els que són a la presó com els que estan a l'exili en realitat actuen per l'Estado-Español". Aquesta obertura deuria ser bastant fàcil, sobre tot per qui, quan em fa arribar el seu desig que jo no utilitzi la paraula "traïdors", afegeix "per raó que tinguis".

Pregunta: En aquest supòsit, ¿quina hauria de ser l'actuació de Madrid respecte d'ells de manera que el poble català no se n'assabenti de la veritat i, com a conseqüència, pugui seguir sent traït per ells? Em sembla clar que CAP-CAP-CAP autoritat de Madrid/Castilla/Estado-Español no pot fer ni un sol gest que doni a entendre al poble català que els seus dirigents catalans actuen al servei de Madrid. I oi que més aviat ha de fer declaracions permanents en contra, acusant-los a

cada moment justament del que ja han demostrat com a mínim quatre cops que no són, d'independentistes, i amenaçant-los amb represàlies? I em sembla clar que l'"Estado-Español" ha de perseguir als principals dirigents a fi de que hi hagi catalans que, convertits els traïdors en herois al ser engarjolats o al fugir -del poble català, repeteixo-, els hi donin suport i així puguin continuar actuant a favor de Madrid i, lògicament, en contra nostre. És imaginable que "S. M. Felipe-VI-del-Reino-de-España" o alguna "alta autoridad estadoespañola" faci una solemne declaració per totes les cadenes de televisió i mitjans de comunicació dient quelcom de l'estil "Agradecemos a Puigdemont-Junqueras-Forcadell-Gabriel-Sánchez-Cuixart-etc. los servicios prestados a España, en particular en los últimos años impidiendo repetidas veces la independencia de Cataluña, y contribuyendo así decisivamente a preservar la unidad de la Patria"? No, és clar que la camarilla de Madrid no farà això sinó, ans el contrari, escenificarà que els ataca, que els persegueix, que els reprimeix, que els engarjola, que fa campanya internacional en contra seva, etc. Si això és el que passaria si hipotèticament els dirigents catalans processistes fossin traïdors, i si això és el que passa a la realitat, aleshores el que està realment passant confirma que TOTS els dirigents catalans processistes verdaderament són traïdors.

Per acabar avui, dues "coses":

—considero que l'Acta de la Mesa que he citat és una molt bona prova de la traïció de TOTS els dirigents catalans. Però la prova que serà definitiva serà **la confessió pública** del primer dirigent traïdor que reconegui la seva traïció. I la pressió dels catalans per la nostra independència/libertat és decisiva per aconseguir que algun traïdor sigui el primer en decidir-se a confessar... i aleshores segur que no serà l'únic! I aquest és un argument més de que han de ser TOTS: si no són traïdors TOTS, aleshores la traïció no pot funcionar.

—a les moltes persones de bona fe que reaccionen amb exclamacions del tipus "És impossible que siguin tots!" o bé "No pot ser que el cent per cent siguin traïdors!", dues peticions: 1) que el més ràpidament possible em comuniquin la o les excepcions, si us plau!; i 2) ja que qui ho faci -per fi!- confia en la o les excepcions que em digui, que miri d'establir-hi contacte per tal de poder entrevistar-nos personalment *off the record* els tres... o més (tant de bo!).

Bé, fins aquí per ara. La situació és molt delicada però **també molt prometedora**. És l'hora de que surin/surem els líders naturals del poble català, i agafin/agafem el relleu dels líders actuals, que han de ser exclosos

—per fallits, per incompetents, per "simbòlics" i/o per covards, motius tots ells greus ja reconeguts per alguns dels propis dirigents,

—o per el que cada cop em sembla més clar: per traïdors, via qualsevol de les 6 possibilitats o camins que abans he assenyalat.

I l'experiència més clara fins ara i que anunciava al començament, la vaig viure abans de Festes a la parada de metro "Lesseps": vaig cap a l'ascensor per sortir, i uns metres davant meu camina una senyora; m'afanyo per entrar i es tanquen les portes darrera meu. Quan la dona es gira, veig que és aproximadament de la meua edat i que porta el llaç groc. Trec de la butxaca esquerra del pantaló tres fulls doblement plegats que hi porto permanentment per donar als llaç-groguistes i que ordeno així (ho recomano!):

***1) full color or amb [1.- Tres frases que demostren que els catalans vam ser el poble més lliure d'Europa fins 1714](#), i amb [2.- El camí que els catalans hauríem d'haver seguit i que ara hem d'agafar: les nostres Constitucions de 1714](#)

***2) full color blanc amb [3.- Acta de la Mesa del Parlament i la votació secreta del 27-O del 2017](#), i amb [4.- \(dibuix\) Dirigents catalans presos a presons catalanes per ordre de Madrid demostra què és en realitat l'autogovern](#)

***3) full color groc amb [5.- Conèixer els catalans d'abans de 1714-portada](#), i amb [6.- Conèixer els catalans d'abans de 1714-53 apartats](#)

*** i a més hi fico al mig el *flyer* de presentació del partit [Directe-68: 7.- Directe-68, el Partit d'En David Raventós](#)

i li dic:

“Ja que veig que porteu (((content, als meus 74 anys estic aprenent a parlar de Vós atès que el ‘Vostè’ és una castellanada))) el llaç groc, espero Us interessin aquests fulls”.

Em pregunta:

“De què es tracta?”.

Contesto:

“He escrit un llibret sobre com érem els catalans d’abans de 1714, i que el que ara volem és tornar a ser lliures”.

Exclama:

“Sí, pobres, tancats a la presó!”.

Dic:

“No, no. Jo em refereixo a que tots nosaltres, el poble català, volem ser lliures. Aquests són traïdors, i a la presó estan protegits. Si estiguessin al carrer, els estariem exigint-los explicacions pel que han fet”.

Em mira, baixa la veu (((fet que considero és ben significatiu de segles de molta repressió castellano-estadoespanyola que tenim interioritzada))) i em diu:

“Sí, sí, té raó: són traïdors!”.

L’ascensor arriba a dalt, s’obren les portes, la deixo sortir davant meu i quan se’n va, es gira per dir-me:

“M’ho llegiré, eh!, m’ho llegiré!”.

Jo anava amb pressa en direcció contrària.

Ens retrobarem? M’agradaria molt!

Probablement, aquesta senyora no havia mai verbalitzat “Són traïdors!” , però ho sentia des de fa temps i li va ser fàcil reaccionar i verbalitzar-ho a l’instant al trobar-se amb algú que ho afirmava obertament.

I poder dir-ho davant de 100 catalans (per tant, quedi clar, [descartats els no-catalans que habiten en territori català però que són les tropes civils d’ocupació de Catalunya](#)) de cadascun dels cinc grups que considero hi ha a l’actualitat en el poble català, serviria per establir uns primers... percentatges. M’atreveixo a hipotetitzar que (aproximadament) un 80% dels emprenyats, un 50 % dels confusos, un 30 % dels deprimits o desanimats, un 40 % dels encara processistes i un 25% dels “cap-a-on-bufa-el-vent?”, reaccionarien de manera semblant. **I la recuperació de la llibertat de Catalunya estaria molt propera!**

Com deia al començament, tot depèn d’aconseguir trencar la censura democràtico-processista que (gairebé) impedeix que circuli res que contribueixi a redreçar la situació.

Propostes? Sugeriments? Ponts? Contactes?

Moltíssimes gràcies!

Barcelona, 4 de febrer del 2019

Lluís Botinas

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714](#), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impedint així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d’abans de [1714](#), que marca un abans i un després

“JUICIO” - 1

Som el Principat de Catalunya ocupat des de 1714

Preparem-nos per convertir un judici que pretén

***protegir els dirigents catalans traïdors fent-los herois
*i exhibir la força del “poder judicial del Estado-Español”,
en un estri per la independència/llibertat del poble català**

ANTECEDENT: la no-vaga-de-fam-per-la-dependència-al-Tribunal-Constitucional dels traïdors Sánchez-Turull-Rull-Forn prenent sals minerals, glucosa, cafè i sucre (com a mínim, segons va explicar [Jordi Turull a RAC1 el passat 5 de desembre](#)), es va tornar en contra del processisme, i finalment la van haver d'acabar gairebé d'amagatotis. Com? Fent-li els independentistes mirall amb [la vaga indefinida de fam per la independència](#) d'En [David Raventós](#) començada el 3 de maig del 2016. I entre altres aspectes molt significatius, hi va contribuir-hi fer circular que els quatre mencionats actors havien contribuït des de les seves respectives posicions de poder dins de Catalunya a que [l'autèntica vaga indefinida de fam](#) d'En David Raventós fos [censurada des del dia següent, truncada als 16 dies i represaliada amb la reclusió forçosa del vaguista en un psiquiàtric](#) durant dos mesos i dos dies, del que va sortir zombi i havent d'anar regularment al psiquiatre per a ser controlat i així verificar que es medicava prenent-se dos psicofàrmacs **prescrits de per vida**. D'això se'n diu intent democràtic-processista de destrucció psíquica d'un opositor polític per ser català independentista.

L'anomenat “Judici al procés” està concebut per A) protegir als traïdors convertint-los en herois i que així puguin continuar traint als catalans (p. ex., portant-nos cap a la trampa mortal “referèndum pactat i vinculant, obtingut gràcies a la mediació internacional, per tal d'exercir el Dret d'Autodeterminació”); B) atemorir encara més al poble català; C) reforçar l'“Estado-Español” (encara que sigui convertint-lo en “la III República Española”); D)...

Ara és hora que els que volem la independència/llibertat de Catalunya actuem de manera adequada per tal d'aconseguir que aquest “Judici per a la història” com el designen els principals mitjans de comunicació processistes, es torni en contra tant de Madrid/Castilla/Estado-Español com de l'actual *establishment* autonomista/processista anti-català (no només polític). I quina és la manera adequada d'actuar per assolir aquests objectius? **Senzillament, dient la veritat**. Però aleshores hem d'aconseguir que aquesta veritat circuli trencant la censura imperant. La censura dels ocupants és lògica. I la censura dels processistes... també, i fins i tot ha de ser més intensa un cop s'ha entès que el procés és contra la independència.

Preciso que parlo de veritat des del [Punt de Vista Català, que cal recuperar](#) ja que ha estat gairebé extirpat imposant-nos de totes les maneres possibles -sobre tot, després de la mort

de Franco, amb [la imprescindible actuació anticatalana de la Generalitat de Catalunya emergida el 1977](#)– “el Punto de Vista Castellano”. I “el Punto de Vista Castellano” veu la realitat de manera diferent ... i la valora de forma distinta... sempre anti-catalana.

Busco un exemple per aplicar-ho a l'actualitat, i finalment trobo aquest:

Considero que és cert que, a conseqüència de la traïció anglesa que porta al Tractat d'Utrecht del 1713, i d'haver hagut finalment de capitular a la Guerra dels Catalans contra el “Royaume de France” i el “Reino de Castilla” de 1713-1714, [el Principat de Catalunya va ser envaït i ocupat -gràcies els exèrcits francesos- pel “Reino de Castilla”](#). I des de l'onze de setembre de 1714 el Principat de Catalunya està sotmès al que es va anar convertint en l'“Estado-Español”, existent fins ara passant per diferents formes de dominació -monarquies, dictadures, “dictablandas”, “repúblicas españolas”- fins arribar a l'actual “Reino de España”. Per això a partir de 1714 el Principat de Catalunya va desaparèixer dels mapamundis.

Però des del Punt de Vista Català -i malgrat que cap dirigent català actual no ho digui-, nosaltres continuem sent el Principat de Catalunya, tenim vigents les nostres seculars Constitucions Catalanes, i volem tornar a ser un Estat Europeu Independent i així reaparèixer en els mapamundis.

És a dir: des del Punt de Vista Català, actualment nosaltres SOM el Principat de Catalunya, un Estat Europeu -per cert, el primer Constitucional- ocupat i espoliat des de fa 304 anys per un altre Estat Europeu enemic ocupant i espoliador que, a més, [busca la nostra destrucció/genocidi des de molt abans de 1714](#).

Per tant, [nosaltres NO hem de posar a votació si som una nació i si volem tornar a ser lliures](#). Demanar un referèndum, inclús si fos un referèndum d'autodeterminació, és una proposta fruit d'un punt de vista anti-català i, amb tota probabilitat, conseqüència del “Punto de Vista Castellano”. I com s'està arrossegant el poble català al parany castellà “referèndum”? Doncs combinant uns dirigents catalans traïdors que ens han empès successives vegades a votar -i que, per cert, a continuació s'han pixat en els resultats de les votacions... i que també per aquest motiu són traïdors-, amb un Madrid que -utilitzant la psicologia inversa- ens reitera insistentment “Catalanes: ¡no podéis votar!”. Quina seria la reacció dels catalans si Madrid ens animés repetint “Catalanes: ¡votad, votad!”?

Des del Punt de Vista Català, els catalans hem d'explicar arreu la veritat: que estem ocupats des de fa 304 anys i que patim genocidi des de molt abans de 1714, i que volem que Madrid/Castilla/Estado-Español, els “nostres” invasors/ocupants/espoliadors/genocides, marxi de la nostra terra. I aleshores automàticament el Principat de Catalunya ja alliberat, tornarà a ser un Estat Europeu Independent, el primer Constitucional.

Però des del “Punto de Vista Castellano”, “España es una entidad política y social de más de 550 años (o tres mil años) de historia conjunta formada por ciudadanos libres e iguales, con una Constitución Española de 1978 que todos nos hemos dado libremente, y que nos ha proporcionado el mayor periodo de paz, progreso, riqueza y bienestar nunca conocido”. Lògicament, des del “Punto de Vista Castellano”, qüestionar aquesta meravella és delictu... i això al marge de quina sigui la literalitat de la seva “Constitución Española de 1978”.

Però el realment greu és que el discurs que fan circular els nostres dirigents traïdors s'inscriu dins d'aquesta visió castellana. Així, per exemple, insistir com fan en que "l'independentisme català no és identitari" ni tan sols permet fer entendre que, com que els catalans som diferents, al voler fer-nos per la força "iguales" no podem ser "lIBres" sinó que ens tenen presos a casa nostra, ens neguen als catalans tots els drets (fonamentals, civils, humans, històrics,...) ja que els catalans només podem tenir drets si renunciem a ser catalans i aleshores sí tenim "derechos en tanto que españoles". En realitat, ens estan genocidant. És, doncs, cabdal fer entendre arreu que ["España es prisión de naciones y genocida de pueblos"](#).

Ara, en relació al proper judici, per començar a obrir espai a la veritat, el primer que cal tenir ben clar és que si aquest judici podrà fer-se és perquè, de manera plenament intencionada i conscient, [els ara jutjats van impedir la independència de Catalunya sobre tot el 27-O](#). Si no haguessin fet [teatre perfectament escenificat A\) entre un bàndol \(PP, Ciudadanos, PSC, Comuns\) i l'altre \(JuntsxCatalunya, CUP\), i B\) els 72 diputats processistes entre ells](#), per conjuntament enganyar al poble català (i també al poble castellà i a tots els pobles no-catalans), tot el que hagués passat a partir de les 15:27 hores del 27 d'octubre del 2017 ja hagués estat un conflicte internacional entre "la nova República Catalana" i el que quedés del "Reino de España". I no hagués existit tot el show "presos", "exiliats", "llaços grocs", "trasllats", "familiars anant i venint", "FAQs", "escalades", "botifarrades", "Jordis Bona Nit", ... Ni un judici que, avui, 500 alcaldes "exigeixen" que sigui "un judici just i imparcial", i ho "exigeixen" ja l'"Estado-Español" ocupant i genocida, i a una justícia castellano-estadoespanyola consistent en "Al amigo, trato de amigo; al enemigo, trato de enemigo; y al indifereente, la legislación vigente... que, por cierto, me he cocinado yo", i que queda simbolitzada en "el palco del Bernabeu"!

I si els que ara seran jutjats van poder trair-nos com ho van fer -i amb la impunitat que, per ara, tenen-, és perquè van tenir -i, per ara, continuen tenint- ["la inquebrantable adhesión y complicidad" de TOTS-TOTS-TOTS \(excepcions, si us plau!\) els dirigents](#)

***dels partits polítics -grans i petits- nominalment independentistes

***i de les organitzacions civils, principalment ANC i Òmnium, nominalment independentistes

***i dels mitjans de comunicació -grans i petits- nominalment independentistes

***i de les Universitats -grans i petites- catalanes, nominalment independentistes o no

***i de les nombroses entitats ("defensores dels Drets dels catalans", Acadèmies, Col·legis professionals,...) catalanes, nominalment independentistes o no.

És a dir, la complicitat de TOTA la part en territori català del sistema del 78, [resultat de la traïció dels líders catalans dels anys setanta](#).

A partir d'aquest enfocament català, podem anar convertint el judici-teatre que començarà el dimarts 12 en un bumerang contra l'"Estado-Español" i contra els seus col·laboradors catalans processistes, i en un estri per RECUPERAR LA LLIBERTAT. I aleshores el Principat de Catalunya alliberat ja portarà a judici català als "nostres" traïdors.

Barcelona, 10 de febrer del 2019 (lleugerament retocat l'11) (i retocat un altre cop el 18)

Lluís Botinas

impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714](#), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impeding així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de [1714](#), que marca un abans i un després

JUICIO-2: L'autodeterminació és una trampa mortal!

JUICIO – 2 :

No, “L'autodeterminació no és (cap) delictes!”.
L'autodeterminació és una trampa mortal!
És la nova cara de la traïció al poble català.
Però amb l'actual “Derecho Estadoespañol”,
el que NO és cap delictes
és precisament traïr al poble català.

Els traïdors van muntar “el procés” el 2010
per tal de controlar, frenar i portar a la desfeta
el nou aixecament del poble català el 2009 amb
les *Consultes Populars per la Independència,
el partit independentista *Reagrupament
i el poder econòmic *Cercle Català de Negocis.
Els traïdors de l'11-S del 2012, liderats per Forcadell.
Els traïdors del 9-N del 2014, liderats per Mas.
Els traïdores del 27-S del 2015, liderats per Baños.
Els traïdors de l'1-O, del 10-O i del 27-O del 2017,
liderats per Puigdemont i Junqueras.
Els traïdors d'avui i de cada dia des del 21-D del 2017,
liderats per Torra i Torrent,
que amb majoria absoluta de 70 escons sobre 68
NO volen declarar la independència.
Aquests mateixos equips de traïdors,
ara tots proposen “un referèndum com a Escòcia” ...
... mentre callen que el 2014 es va perdre per tupinada:
efectivament, a Escòcia un 70% real de SÍ
va ser convertit en un 54,5% oficial de NO.

Sí, el poble català tenim dret
a exercir el Dret d'Autodeterminació,

que els traïdors han silenciats i censurat durant sis anys inventant-se l'inexistent "Dret a Decidir".

Però aquest NO és el nostre camí.

PER AIXÒ ELS TRAÏDORS EL PROPOSEN ARA!

Els catalans

(català bé per família, bé per elecció voluntària)

NO hem de posar a votació

***si som una nació**

(una nació sotmesa des de 1714)

***i si un altre cop ara volem tornar a ser lliures.**

Dir que hem de votar això és anti-català.

**Nosaltres SOM el mil·lenari Principat de Catalunya,
SOM un Estat Europeu, el primer Constitucional,
ocupat des de l'11 de setembre de 1714.**

**I des de molt abans patim EL GENOCIDI CATALÀ
en mans de Madrid/Castilla/Estado-Español.**

Silenciar això també és anticatalà.

**Si nosaltres mostrem arreu la nostra força de la raó,
els traïdors quedaran desemmascarats i neutralitzats,
i els invasors/ocupants/genocides hauran de marxar.**

I automàticament tornarem a ser

el Principat de Catalunya,

alliberat,

i de nou apareixerem en els mapamundis.

**I aleshores traïr al poble català sí serà delictiu,
i els actuals traïdors seran jutjats amb Dret Català.**

VISCA CATALUNYA DE NOU LLIURE!

Barcelona, 16 de febrer del 2019

Lluís Botinas, impulsor de LA GOTA CATALANA per RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714, i RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA, impedint així EL GENOCIDI CATALÀ que patim des d'abans de 1714, que marca un abans i un després

PUNT DE VISTA CATALÀ – XLIV

Emprenyat? Confús? Desanimat? Deprimit? Encara processista?

Tens necessitat de ressituat-te?

Doncs aquí tens enllaços

([el més recent: les gravacions del final](#))

al que,

als meus 74 anys

i molt content i també molt emprenyat,

he anat descobrint els darrers 7 anys

en contra de Madrid

(que, de totes formes, [té l'obligació de mantenir-nos ocupats/sotmesos/espoliats i de genocidar-nos](#))

i,

encara més, en contra de Barcelona.

Efectivament,

el fet és que [TOTS els que submanen a Catalunya](#) (no només els polítics)

estan plenament al servei dels que manen a Madrid,

és a dir,

neguen el [Punt de Vista Català](#)

i actuen de manera plenament conscient en contra del poble català. O sigui que, parlant clar i català, TOTS són traïdors.

LLIBRET

[Conèixer els catalans d'abans de 1714-4a edició](#)

[Conocer los catalanes de antes de 1714-2ª edición](#)

QUADERNS

[---Quadern CONÈIXER I RETORNAR AL DRET CATALÀ, A LES CONSTITUCIONS CATALANES I A LES FORMES DE GOVERN CATALANES QUE VAN EXISTIR FINS 1714-15 documents-77pg](#)

[---Quadern SOM UN PAÍS OCUPAT DES DE 1714-30 texts-71p](#)

[---Quadern EL GENOCIDI CATALÀ-33 documents ordenats segons els articles de la Convenció contra el genocidi, adoptada per l'ONU el 1948-107pg](#)

[---Quadern QUIN ÉS 'EL PUNT DE VISTA CATALÀ'-37articles-112p](#)

[---Cuaderno LA GOTA CATALANA-161111-32 artículos-76pg](#)

DOCUMENTS FONAMENTALS que demostren la traïció dels líders “independentistes” al poble català

*****documents sobre com ja van trair-nos els anys 70 (i els dirigents actuals són els hereus i continuadors d'aquells)**

[Xirinacs-Conclusions dels 3 volums de “La traïció dels líders”-12p](#)

[Xirinacs-“La traïció dels líders”-els 3 volums sencers-923pg](#)

[Xirinacs-070806-Declaració de llibertat per decisió de morir-1p](#)

*****i un document que demostra com ara ens estan traint quan demanen “un referèndum com Escòcia” mentre al mateix temps amaguen/silencien/censuren que el 2014 a Escòcia el referèndum es va perdre per frau electoral (tupinada): un 70% REAL DE “SÍ” va ser convertit -amb plena complicitat (com aquí) dels dirigents de l'SNP i dels mitjans de comunicació "independentistes" escocesos- en el 54,5% OFICIAL DE “NO”. I, per cert, alguns dels actuals dirigents catalans processistes van ser a Escòcia com "observadors internacionals" (sí, lògicament, els traïdors de cada país es coneixen entre si i col·laboren, i per això es conviden, s'avalen i es protegeixen els uns als altres) o bé hi eren donant classes...**

[Tupinada al referèndum d'Escòcia-140926-22pg](#)

*****i un document de l'octubre de l'any passat:**

[Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27-O del 2017](#)

que també està a la part final del meu text

[Continuació d'“A propòsit de l'engany del 27-O del 2017”](#)

És -fins ara-

el document escrit que millor demostra

la traïció al poble català de TOTS-TOTS-TOTS

(excepcions, si us plau!)

els dirigents polítics i mediàtics (i més!) processistes.

A més,

ara hi ha nombrosos documents orals que confirmen la seva traïció

(documents que cal recopilar; ajut!):

el propi reconeixement de tots i cadascun d'ells,

en les seves respectives respostes en "el juicio al proceso",

on expliquen que MAI van pretendre "declarar la independència de Cataluña"

i que TOT era simbòlic i polític sense efectes jurídics,

TOT fet amb l'objectiu de "forçar Madrid a negociar".

Per tant,

TOTS ens han estat enganyant,

de manera conscient i planificada,

des de la seva conversió

d'autonomistes-durant-40 anys

en "independentistes"

(en realitat, en "processistes" anti-independentistes)

a partir del 2010.

AQUEST SÓN ELS DARRERS ARTICLES QUE HE ESCRIT,

encara no inclosos en el quaderns:

181116: [Document demostra traïció 27-O: Acta de la Mesa del Parlament de Catal. del 27-O del 2017](#)

181208: [Seguir setmanalment la vaga de fam indefinida d'En Raventós per la independència](#)

181222: [21-D: Es reuneix Madrid a Barcelona? Què fer?](#)

181226: [A Juristes: Millors seran les Festes...](#)

181231: [Aprofitem les Festes per fer surar líders naturals](#)

190103: [Què és en realitat l'actual "Generalitat de Catalunya"?](#)

190114: [14 Notes breus o "Gotetes"](#)

190127: [El pitjor fruit de Vox és l'anti-Vox](#)

190203: [A punt el "judici del procés"](#)

190204: [No anomenar-los "Traïdors" ?](#)

190211: ["JUICIO"-1: Som el Principat de Catalunya ocupat des del 1714](#)

190217: ["JUICIO"-2: L'autodeterminació és una trampa mortal!](#)

190221: ["JUICIO"-3: Com el 27-O ens van trair TOTS?-Forn: "La DUI es va llegir, no votar"](#)

190224: [A un amic, gràcies a que ens hem reconnectat](#)

190304: ["JUICIO"-4: El concepte català d'autoritat](#)

190315: [Igualtat homes-dones i traïdors](#)

Finalment per ara en l'**aspecte fins ara tractat del QUÈ,**

és a dir,

dels continguts,

de l'anar recuperant i aplicant el Punt de Vista Català

(que des del 1714 ens ha estat substituït pel Punt de Vista Castellà combinant [repressió brutal quan ha](#)

[calgut](#), educació obligatòria i Universitat "catalanes" cuinades a Madrid, [corrupció en tots els àmbits](#),...),

de tenir una [continuïtat amb els nostres avantpassats](#),

fet que ens dona una [força de la raó](#) de més de mil anys d'Història de la Nació Catalana,

a data 19-4-2019 pots trobar

---**tretze gravacions a curtes explicacions meves**

(en particular,

dues de [10:28 minuts](#) i de [27:06 minuts](#) explicant breument com veig la situació actual de Catalunya),

---i **sis conferències** d'una hora (seguides de debat) sobre temes importants de **l'autèntica història de Catalunya**,

al canal de LA GOTA CATALANA a YouTube: https://www.youtube.com/channel/UCbj8yTKaC_J0sG7LMUHLA7g

En el que fa a l'aspecte del COM,

és a dir,

de l'actuació pràctica i immediata per canviar radicalment la situació

i poder conquerir aviat la independència/llibertat,

ajuda a ressituar-se encara millor

saber

*que fa un any que existeix "[Directe-68](#), el [partit polític sense polítics](#) que [farà la independència](#)",

*que està sent sistemàticament censurat per TOTS els mitjans de comunicació "catalans"

(tant els dels processistes traïdors a Catalunya, com també els dels ocupants de Catalunya)

malgrat que TOTS els directors d'aquests MMCC

(i també MOLTS dels seus periodistes)

coneixen MOLT BÉ a l'impulsor i president: [En David Raventós](#),

*i que està aconseguint trencar la censura des de baix,

havent fet ja 15 Presentacions (silenciades) a diferents ciutats i pobles de Catalunya

(la propera prevista serà a Horta, Barcelona, el 2 de maig).

En David va començar [el 3 de maig del 2016 una vaga indefinida de fam per la independència](#),

que dues setmanes després va ser interrompuda,

tancant-lo i medicant-lo contra la seva voluntat en un psiquiàtric

durant dos mesos i dos dies

amb ple coneixement i complicitat de TOTS els dirigents processistes,

inclosos els quatre (Sánchez, Turull, Rull i Forn) que el desembre passat van fer una estafa més al poble català parlant dramàticament de "vaga de fam" quan

---no era per la independència, sinó per la dependència (pressionar a la "Audiència Nacional")

---no era indefinida ("No posarem en perill la nostra salut", Sánchez: "No vull ser el Bobby Sands català")

---prenien (explicat per Turull) sals minerals, glucosa, cafè i sucre

Les trajectòries, les experiències i les argumentacions d'En David i meves

són totalment diferents però arribem a la mateixa conclusió:

TOTS els dirigents processistes (no només polítics) estan enganyant/traint al poble català.

I el seu COM i el meu QUÈ es complementen i porten a aquesta conclusió:

si els catalans volem tornar a ser lliures, hem d'escombrar-los a TOTS

i cal que els dirigents naturals del poble surtin/sortim a superfície i n'assumim la responsabilitat.

Molt bona digestió...

... i encara millor implicació!!!

VISCA CATALUNYA DE NOU LLIURE!!!

Barcelona, 19 d'abril del 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras (Barcelona, 1944)

Investigador independent. Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA](#) *arrabassada el 1714* i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), *impedint així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de 1714*

“JUICIO” - 3

Forn: "La DUI no es va votar, només es va llegir"

Com el 27-O ens van traïr TOTS

El judici en marxa confirma que TOTS (excepcions, si us plau!!! Poso només aquí aquesta petició de noms i cognoms, petició que cal llegir amb moltíssims signes d'admiració, per no repetir-la cada cop que escric 'TOTS', però que se l'ha de considerar implícitament escrita) els nostres actuals dirigents processistes (polítics i no polítics) ens van traïr. I quan l'objecte de la traïció és la independència/libertat de Catalunya, aquesta traïció és la pitjor traïció possible atès que afecte a tot el poble català, que [ja portem 304 anys sotmesos a Madrid/Castilla/Estado-Español](#), i patint [un genocidi des de molt abans](#). I una conseqüència d'aquesta traïció es que [cada dia més de cent catalans que desitjaven veure i viure la llibertat, continuen morint presos...](#) com [de 1714 ençà hem nascut i mort presos les darreres 12 generacions de catalans](#). I ara tenim la possibilitat de recuperar la llibertat i així viure lliures fins a morir lliures, com ho van fer 30 generacions de catalans fins 1714. Però els nostres dirigents traïdors han impedit diverses vegades la independència/libertat de Catalunya. La darrera, el 27-O del 2017.

El judici, per si sol i en si mateix, demostra, de manera contundent, la traïció que hem patit perquè aquest “juicio” senzillament NO s'estaria en absolut realitzant [si el 27-O els ara jutjats \(i els “exiliats” i altres\) haguessin proclamat la independència](#) com van prometre que farien ... i com, complementant-se en l'engany, encara diuen els capitosts de Madrid i els subcapitosts de Barcelona que van fer. En efecte, “el Tribunal-Supremo-de-lo-que-hubiese-queda-do-del-Reino-de-España” no podria pas estar ara jutjant als dirigents d'un altre Estat Europeu diferent i independent, com des del 27-O del 2017 seria la veïna “República Catalana”.

Pels seus negatius resultats, queda clar que a la sessió plenària del Parlament de Catalunya del 27-O del 2017, TOTS els 72 diputats escollits en “les candidatures independentistes” (62 diputats de la llista de JuntsxSí -formada per CDC, ERC, Demòcrates de Catalunya i Moviment d'Esquerres- i 10 de les CUP) ens van traïr. Com? Fent-nos veure i creure a tots els catalans que proclamaven la República Catalana però no fent-ho realment. I fent-ho veure i creure igualment a tots els no-catalans, ja que també els no-catalans estan enganyats. Els no-catalans estan enganyats però no traïts, com traïts sí estem en el nostre cas, i per aquest motiu les conseqüències de l'engany són totalment diferents pels no-catalans que pels catalans.

Imaginar, planificar, organitzar i executar una ensarronada/traïció d'abast tan enorme (enganyar a tots els pobles: el català en primer lloc i a tots els pobles no-catalans, començant pel castellà i pel “estadoespañol”, a continuació) exigeix una preparació de TOTS immensa i detallada que culmini en una escenificació de TOTS capaç d'enredar a (gairebé) tothom.

I reconec que encara no tinc del tot clar com van fer aquest engany/traïció d'abast mundial. Ajut per acabar-ho de precisar! (I encara més ajut després per explicar-ho de mil maneres diferents i pedagògiques. I per trencar la terrible censura processista. Només aleshores podran entendre-ho tots els catalans -i també tots els no-catalans-, i podrem revertir la marxa que imposen els actuals dirigents traïdors cap a perpetuar [el nostre sotmetiment a Madrid/Castilla/Estado-Español](#), i a culminar [el subsegüent genocidi català](#)).

A partir de consideracions sobre tot històrico-jurídiques formulades en nombrosos articles del meu blog [LA GOTA CATALANA](#) i concentrades en el llibret [Conèixer els catalans d'abans de 1714 \(3a edició; es pot baixar gratuïtament\)](#), fa gairebé un any que em vaig preguntar [Com saber si un dirigent català actua a favor dels catalans?](#) Ja aleshores arribava a la concussió que TOTS els actuals dirigents processistes actuen en contra nostre atès que proposen (bé, que proposaven aleshores; ara, ni això) “Una nova Constitució per una nova República Catalana, nou Estat d’Europa”: tot nou! Per tant, els “nostres dirigents catalans” també, com Madrid, ignoren/neguen els nostres més de mil anys d’Història. És més: TOTS censuren els grups d’investigadors independents –[INH](#), [CCH](#), [CEC](#), [Histocat](#), [Vaca cega](#), [ARHLC](#), [Memorial 1714](#), [Marcel Mañé](#) (e.p.d.),...- que des de fa uns trenta anys estan recuperant la nostra AUTÈNTICA Història, i, en conseqüència, TOTS recolzen la falsa Història espoliada/fabricada per Madrid, que és la que continuen explicant -això sí, ara amb la possibilitat de fer-ho en llengua catalana però amb un contingut igualment anticatalà- a les aules catalanes TOTS els actuals catedràtics i professors catalans d’Història castellana.

Afegint-t’hi les seves conductes polítiques, quatre mesos més tard ja vaig establir [Com avaluar els dirigents independentistes?](#) L’ampliació de criteris encara reforçava més la mateixa conclusió: TOTS, al marge del que puguin dir verbalment, en realitat actuen permanentment en contra de recuperar la llibertat del poble català arrabassada fa 304 anys... fet que segur coneixen... però que sistemàticament callen.

A més,

---la lectura de [“La traïció dels líders” de Xirinacs \(3 volums, 923p\)](#) (per fer-se’n una bona idea: [Conclusions dels 3 volums-12p](#)),

---que m’arribés fa tres mesos l’[Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27-O del 2017](#), un document cabdal censurat per TOTS els processistes,

---comprendre com a (dur) regal de Reis d’Orient [Què és en realitat l’actual “Generalitat de Catalunya”?](#),

---...

em va fer arribar a la dolorosa conclusió que TOTS els nostres dirigents estan al servei de Madrid des dels anys setanta, des de la traïció dels líders de tots els líders catalans que van contribuir a que cristal·litzés l’anomenada “Transició”.

En conseqüència i resum: TOTS els nostres dirigents ens estan traint, i per això CAP NI UN es reclama de Xirinacs. Primer, des del 1977, actuant com a dirigents catalans autonomistes, escollits mitjançant eleccions des del 1978. I des del 2010, comportant-se com dirigents catalans autonomistes-reciclatos-en-independentistes i, verdaderament, en processistes, atès que en realitat [el procés es fabrica el 2010 per destruir el nou aixecament el 2009 del poble català per la llibertat](#).

Per això el que fa setmanes demano són arguments que em convencin de [No anomenar-los “Traïdors!”](#). I també demano des de fa mesos excepcions (“El cent per cent no pot ser!”), em diuen alguns amics) a aquesta lamentable regla. I la veritat és que no m’arriben ni arguments ni noms.

Vist racionalment i freda, no trobo que hi hagi arguments per defensar la conducta anti-catalana de TOTS els dirigents catalans processistes.

Matís: TOTS els dirigents ara **vius**, ja que va haver-hi una única excepció parcial estranyament desapareguda: **Na Muriel Casals**. Encara que Na Muriel també havia entrat en la dinàmica processista i n’era una de les principals veus i, sens dubte, la seva cara més amable i somrient, ella volia mantenir el “full de ruta” aprovat a les eleccions plebiscitàries del 27-S del 2015. Aquest full de ruta conjunt entre JxSí i CUP marcava que en un màxim de 18 mesos: 1) el Parlament escollit el 27-S faria la Declaració Unilateral d’Independència; 2) començaria el Procés Constituent fins redactar la Constitució Catalana; 3) es celebraria un referèndum per ratificar la nova Constitució. És a dir, NO hi havia CAP referèndum ANTERIOR a la proclamació de la independència

(com s'inventa després de la "mort a l'hospital per atropellament per bicicleta dues setmanes abans" de Na Muriel, i que finalment va ser programat per l'1-O del 2017), SINÓ un referèndum POSTERIOR amb l'objectiu d'aprovar la nova Constitució de la República Catalana.

Na Muriel Casals, que en el Parlament havia estat escollida precisament Presidenta de la Comissió del Procés Constituent, afirma que s'ha de mantenir el full de ruta en [una entrevista de 7:56 minuts que el programa "Acció política" emet per TV3 el 29 de gener del 2016](#). Al dia següent [és atropellada per una bicicleta](#) sense que es fessin públiques ni tan sols les sigles del nom del ciclista, i és traslladada a l'Hospital Clínic, [on hi mort la matinada del 14 de febrer](#) quan jo -i suposo que moltes més persones- confiava en escoltar la notícia de que en sortia recuperada. En [David Raventós dedica des del minut 30:29 al 37:44 del seu programa número 86 a 'Radio Hadrian'](#) a explicar diversos punts contradictoris o foscos d'aquest lamentable fet, i acaba anunciant que la Justícia de la Catalunya de nou Independent n'obrirà una investigació criminal.

Deia que "Vist racionalment i freda, no trobo que hi hagi arguments per defensar la conducta anticatalana de TOTS els dirigents catalans processistes", i hi afegeixo "vius".

Però sí hi ha potents lligams sentimentals que dificulten -i molt!- arribar a la conclusió inevitable des d'un punt de vista fred, racional: "TOTS els dirigents processistes vius són traïdors", ja que molts catalans encara consideren que aquests traïdors són els nostres representants no només legals (en la legalitat espanyola) sinó legítims (legitimitat que només atorga situar-se en [el Punt de Vista Català](#)), i que encara creuen que defensen els interessos del poble català.

I, lògicament, aquests sentiments són intencionadament reforçats per Madrid/Castilla/Estado-Espanyol:

---citant-los a Madrid, on, per cert, els traïdors hi van pel seus propis peus a fi de fer-se protegir deixant-se tancar a la presó amb unes acusacions falses, mal argumentades i pitjor provades,
---aplicant-los una llarga presó preventiva que no té cap justificació jurídica,
---fent-los ara un judici on, entre hores d'interrogatoris on rebaten les -intencionadament?- mal formulades preguntes dels acusadors amb el que queden enfortits davant dels catalans, resulten diluïts els instants on treuen i mig expliquen l'argument defensiu que es van estar preparant aleshores, amb total previsió i premeditació: que el 27-O del 2017 no van fer cap DUI ni proclamar cap "República Catalana", i que només es va formular una simple declaració política d'intencions,
---mantenint l'amenaça de molts anys de presó per uns "delictes" que en realitat no han comès,
---....

El que seria coherent amb el que de manera perfectament coordinada entre sí realment han fet tots els dirigents vius del "procés" fabricat el 2010, quedaria clarament expressat en una escena que

SEGUR QUE NO es produirà: que amb una parafernàlia molt més gran que la dels discursos de Nadal, aparegués el “Rey Felipe VI” amb un “*Mensaje a todos los españoles*” d’aquest estil:

“Como máximo representante del Estado Español, quiero agradecer encarecidamente a todos y cada uno de los dirigentes del ‘procés’ en todos los ámbitos (político, jurídico, universitario, periodístico, cultural, etc.), y en particular a los M. H. Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Carme Forcadell y a todos los que ejercen su abnegada misión en las duras condiciones de prisión o de exilio, sus enormes servicios al Reino de España puesto que, gracias a haber impedido en varias ocasiones desde el año 2009 la independencia de Cataluña, su tortuosa actuación ha sido decisiva para conseguir preservar la unidad de nuestra queridísima Patria común.

Y así como mi amado padre el Rey Juan Carlos I pudo agradecer sus servicios al M. H. P. Josep Tarradellas creando el 24 de julio de 1986 el título nobiliario español ‘Marquesado de Tarradellas’ y concediéndoselo, según el Real Decreto 1518/1986 de 24 de julio ([B.O.E. , 25 de julio 1986](#)), por «la labor política realizada durante un importante período de la actual historia de España por don Josep Tarradellas Joan; la prudencia, espíritu de colaboración y patriotismo puestos de manifiesto y su participación activa en el proceso de la transición política y el interés y acierto con el que fomentó, dentro de la Indisoluble unidad de la Nación española, proclamada en la Constitución, la autonomía, la cultura, las tradiciones e instituciones de Cataluña y sus relaciones con todos los pueblos de España, son méritos que han contribuido de manera destacada a la reconciliación de todos los españoles bajo la Corona, por lo que, queriendo demostrarle Mi Real aprecio...», pueden todos estos Mis fieles servidores estar seguros que el glorioso Estado Español encontrará la manera adecuada de agradecerles como merecen sus respectivos servicios.

Y quiero hacer constar que Nós lamentamos profundamente que las condiciones políticas y sociales imperantes tanto en Nuestra amada Cataluña como en el resto del Reino de España impidan, por lo menos durante un cierto tiempo, adoptar la forma de concesión de respectivos títulos nobiliarios, como en poco más de un lustro sí pudo hacer Mi Ilustre Antecesor. Pero confío plenamente en que su fiel actuación, que prosigue incansablemente desde la cárcel, el exilio o dirigiendo ahora la Generalidad de Cataluña, parte integral e integrante de España, conseguirá que la concordia, la paz y la convivencia retornen pronto a Nuestra tan amada tierra catalana”.

Fa una setmana, a [Judici-1: Som el Principat de Catalunya ocupat des de 1714](#), proposava:

“Ara és hora que els que volem la independència/libertat de Catalunya actuem de manera adequada per tal d’aconseguir que aquest “Judici per a la història” com el designen els principals mitjans de comunicació processistes, es torni en contra tant de Madrid/Castilla/Estado-Español com de l’actual *establishment* autonomista/processista anti-català (no només polític). I quina és la manera adequada d’actuar per assolir aquests objectius? **Senzillament, dient la veritat.**”.

Aquest article és un esforç en aquesta línia de dir la veritat.

I cal fer circular, amb comentaris des del [Punt de Vista Català, que cal recuperar](#), les respostes que, amb l’assessorament de les seves respectives defenses, donen i donaran els-traïdors-conver-tits-en-herois-a-les-presons. Aquesta part de “dir la veritat” pot fer obrir els ulls a la majoria de catalans encara enganyats pel procés. Aquí em limito a explicitar la frase d’En Joaquim Forn que encapçala aquest text: “La DUI no es va votar, només es va llegir”. Però, aleshores... ¿què van votar?

En un proper article detallaré al màxim que sigui capaç de fer, l’explicació de [l’espectacular traïció escenificada per TOTS a la sessió plenària del Parlament de Catalunya del 27-O](#) que havia de proclamar la nostra independència. **Ajut per fer-ho amb el màxim de rigor possible!**

Alguns elements a incloure:

--- els 26:07 de la sessió plenària del 171027: [El Parlament declara la independència de Catalunya amb 70 vots a favor i 2 abstencions](#) ?

--- els 4:24 emesos el 190217 per TV3: [La declaració d’independència va ser efectiva?](#)

--- els 1:55 amb les respostes de Forn el 190214 a les preguntes del seu advocat defensor Melero: <https://youtu.be/4YtG-rIcST4>

Més elements, si us plau!

A qui votar en aquestes eleccions?

HE REBUT AQUESTA CONSULTA:

Bon dia Lluís,

quin partit aconselles votar?

Moltes gràcies!

Salutacions

XYZ

I comparteixo aquí la meva resposta:

Bon dia, XYZ!

Gràcies per la teva deferència en fer-me aquesta consulta.

Trobes la resposta en aquest vídeo de 2:53 minuts *QUÈ FER A LES PROPERES ELECCIONS DEL 28?*: <https://www.youtube.com/watch?v=-8p15hrYk0&t=3s>

També tens una exposició de *I ARA, QUÈ FER? Explicació de la situació a Catalunya*

---de 12:28 minuts a <https://www.youtube.com/watch?v=R2AgnFt1WIk>

---i més llarga, de 27:06, a <https://www.youtube.com/watch?v=SHbDPJRybEY&t=216s>

Aquests tres vídeos estan a Youtube, dins del canal de LA GOTA CATALANA que m'ha obert un col·laborador (per cert, en necessito més...) https://www.youtube.com/channel/UCbj8yTKaC_J0sG7LMUHLA7g

on hi trobes

---una desena més de vídeos curts meus

---i quatre conferències llargues d'altres investigadors independents (de moltes més conferències que podrien haver-hi; ajut!) **RECUPERANT L'AUTÈNTICA HISTÒRIA DE CATALUNYA I DE LA NACIÓ CATALANA.**

Aprofito per dir-te que el darrer dels meus missatges de LA GOTA CATALANA amplia les explicacions anteriors responent a [TENS NECESSITAT DE RESSITUAR-TE?](#) Hi trobes molt del que he anat recollint, aprenent i escrivint els darrers 7 anys... i que abans desconeixia totalment perquè ens ho amaguen els que manen a Madrid (i [aquesta és la seva obligació per continuar sometent-nos](#)) i, sobre tot, [els que submanen a Barcelona \(però aquesta és la seva lamentable i unànime traïció al poble català\).](#)

Si arribes a mirar-t'ho, m'agradaria un comentari teu. I si només et mires els 2:53 minuts de la consulta... també!

Una forta abraçada, XYZ.

Barcelona, 25 d'abril del 2019

Lluís Botinas, impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714](#) i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impeding així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de 1714

UN DIA I MIG DESPRÉS VAIG REBRE AQUESTA CONTESTA:

Moltes gràcies Lluís per la teva resposta i tota la informació que comparteixes!

Avui he pogut veure aquests 3 vídeos i llegir el text del blog per ressituat-nos. I la veritat es que m'han ajudat molt a ressituat-me i a entendre més la situació perquè no entenía res.

T'agraeixo molt aquesta feina d'investigació que fas perquè ens ajudes a entendre millor lo que està passant, que no es lo que sembla!

I tant que m'agradaria rebre els missatges de 'la gota catalana' per correu. I estar més al corrent de les teves publicacions en aquest àmbit.

Entenc que aquest diumenge no cal que hi anem a votar per lo que dius i que, en tot cas, a les eleccions autonòmiques si que es podrà votar aquest nou partit D-68 si ho entès bé, sinó corregeix-me si us plau.

Felicítacions per tot el teu treball d'investigació que, com sempre, es molt profund!

Moltes gràcies!!

Salutacions d'una noia! 😊

I JO LI VAIG RESPONDRE DE SEGUIDA AIXÍ:

Et contesto intercalant en vermell, XYZ.

Moltes gràcies Lluís per la teva resposta i tota la informació que comparteixes!

Gràcies a tu pel teu interès
i per atrevir-te a llegir-ho sencer,
mentre que moltes persones ho deixen a mig llegir...

Avui he pogut veure aquests 3 vídeos i llegir el text del blog per ressituat-nos. I la veritat es que m'han ajudat molt a res-situat-me i a entendre més la situació perquè no entenía res.

Considero que m'ajudaries
a mi

i a moltes més persones
si aconseguís escriure què no entenies abans i què comences a entendre ara.

T'agraeixo molt aquesta feina d'investigació que fas perquè ens ajudes a entendre millor lo que està passant, que no es lo que sembla!

Ídem

I tant que m'agradaria rebre els missatges de 'LA GOTA CA-TALANA' per correu.

Doncs et poso en el llistat.

I el primer missatge que rebràs,
et sorprendrà,

ja que aprofito el nostre intercanvi:

[A qui votar?](#)

I estar més al corrent de les teves publicacions en aquest àmbit.

Pots anar llegint els quaderns, articles i document ja publicats al blog.

I si vols,

pot passar pel nou local i comprar material imprès.

Entenc que aquest diumenge no cal que hi anem a votar per lo que dius

És una conseqüència lògica d'entendre que,

cara a aconseguir la independència/libertat de Catalunya,

no té cap utilitat escollir quin traïdor anirà a Madrid o a Brussel·les a continuar traïnt-nos.

i que, en tot cas, a les eleccions autonòmiques si que es podrà votar aquest nou partit D-68 si ho entès bé, sinó corre-

geix-me si us plau.

No, Eva.

D-68 no participarà a cap eleccions dins de l'"Estado-Español" invasor, ocupant, espoliador i genocida.

D-68 explica

(com jo,

però amb arguments totalment diferents

provinents de que En David els coneix personalment gairebé a tots des de fa 30 anys)

que TOTS els "nostres" dirigents són traïdors.

Per tant,

cal renovar totalment el Parlament.

I per a fer-ho,

hem de forçar unes eleccions

on no es podran ni presentar els dirigents actuals ja destapats com a traïdors,

i D-68 arrasarà

obtenint 68 o més escons

i declarant la independència en el primer plenari.

Reserva't el dijous 2 de 19 a 21 h. per anar a la presentació de D-68 a Horta:

[Dj. 2: David Raventós presenta DIRECTE-68 a Horta \(Barcelona\)](#)

Jo hi parlaré uns 10 minuts.

Et recomano anar escoltant els programes d'En David a YouTube posant "Radio Hadrian"

Felicitations per tot el teu treball d'investigació que, com sempre, es molt profund!

Doncs...

... aprofita'l.

I ajuda'm a fer-lo arribat a(moltes) més persones!

A més,

aviat reprendré les "Activitats"

<https://lagotacatalana.wordpress.com/actividades/>

Assisteixi,

si vols-i-pots, és clar.

Moltes gràcies!!

Igualment!

Salutations d'una noia! 🤗

Un honor!

Convertir el “juicio del procés” en un bumerang contra els ocupants i també contra els traïdors

“JUICIO”-4

El concepte català d'autoritat

“(…) la covardia dels nostres líders, massificadors del poble.”
[Lluís M. Xirinacs](#) en el seu [acomiadament al retirar-se a morir](#). Barcelona, 6-8-2007

Els que estem per la independència/llibertat de Catalunya respecte de Madrid/Castilla/Estado-Español, hem de trobar la manera de transformar els objectius anti-catalans del “juicio al procés” i aconseguir posar-lo al servei del nostre objectiu: recuperar la llibertat. Per fer-ho, cal precisar quins són els objectius anti-catalans del “juicio”.

A [“JUICIO”-1: Som el Principat de Catalunya ocupat des de 1714](#) explicava que “(el “juicio”) està concebut per A) protegir als traïdors convertint-los en herois i que així puguin continuar traitant als catalans (p. ex., portant-nos cap a la trampa mortal “referèndum pactat i vinculant, obtingut gràcies a la mediació internacional, per tal d'exercir el Dret d'Autodeterminació”); B) atemorir encara més al poble català; C) reforçar l'”Estado-Español” (encara que sigui convertint-lo en “la III República Española”); D)...”. M'agradaria rebre precisions, ampliacions, ...

I també deia que la manera adequada d'actuar per aconseguir posar “el juicio” al servei de “Catalunya DE NOU lliure” és **“Senzillament, dient la veritat”**.

I, entre altres “coses”, dir la veritat exigeix fer un seguiment acurat de les sessions del judici i una selecció de les “millors” preguntes fetes (i, per cert, també assenyalar les preguntes no fetes) i de les “millors” respostes donades. I aclareixo que el criteri que considero més adequat per qualificar com “millor” és el d'anar a favor o en contra d'assolir la llibertat/independència de Catalunya. Però aquest criteri és justament el que considero que NO s'aplica a l'hora de seleccionar les millors cites que fan els mitjans de comunicació als que fins ara he accedit... I de nou demano ajut per compartir la selecció de “millors” cites que puguis estar fent tu.

(Comentari Lluís Botinas: hi falten els braços de CUP, ANC, Òmnium ...)

Mentre vaig completant la selecció de cites adequades, de les respostes evasives que he escoltat dels dirigents dels dos costats (aparentment) enfrontats, m'ha anat sorgint una reflexió sobre una de les importants característiques diferencials catalanes que tenien els nostres avantpassats del Principat encara independent ([ara SOM el Principat però ocupat des de fa 304 anys](#)): la manera d'entendre l'autoritat.

En el llibret que vaig treure per la Diada del 2018, [Conèixer els catalans d'abans de 1714](#) (agraeixo moltíssim que se'm faci arribar cites, articles, llibres,..., que permetin aprofundir com érem [els catalans quan érem lliures](#)) titulo l'apartat 14 “*Concepció catalana d'autoritat*”. Aquest apartat, com tots els que van del 7 fins al 33 dels 53 apartats que té, són extractes gairebé literals dels capítols del mateix nom del lluminós llibre d'En [Francesc Maspons i Anglasesell \(1872-1966\)](#) titulat [L'esperit del Dret Públic Català](#) (1932), que recomano a cegues.

Aquest apartat 14 diu:

D'acord amb la concepció que hi havia aleshores a tots els estats europeus, també al Principat el Rei, que encarna l'autoritat, és el representant de Déu.

Però mentre a Castella això va portar a l'absolutisme del Rey per a imposar-se i fer-se obeir cegament per tots els seus súbdits, aquí, al contrari, s'interpretà com l'obligació del Rei a assemblejar-se a Déu en la recta administració de les seves facultats, principalment no sent injust. La fe, la justícia i el respecte a la veritat que el Príncep està obligat a servir, són de més alta estima que els seus drets al regne. Només pot plaure a l'autoritat allò que és possible, honest, just i vertader.

La missió de l'autoritat no és considerada com un exercici de drets superiors sinó com un càrrec d'obligacions. L'autoritat existeix per acomplir allò que “li és llegut”, i les coses que els governats li poden demanar constitueixen les seves obligacions. El Rei ha de garantir-los les llibertats; ha d'assegurar-los un règim de justícia; ha de defensar-los la pacífica possessió de llurs béns; en resum: no pot trepitjar les prerrogatives que tenen per Dret natural i per llei. És a dir: pertoca al Rei afavorir les llibertats dels ciutadans i respectar llurs immunitats.

I abans, a l'apartat 12 titulat “*Igualtat social – Immunitas plebis*” explico:

Ja un dels primers Usatges recull que el Príncep, qui encarna la suprema autoritat de l'Estat, ha d'ésser escrupolós i fidel complidor dels seus deures “de guisa que tots hòmens, nobles e no nobles, Reis i prínceps, e magnats e cavallers, vilans e pagesos, mercers e mercaders, peregrins e vianants, amics e enemics, cristians e sarraïns, jueus e heretges, se puguen en ell fiar e creure”.

Així, doncs, en la concepció catalana, l'autoritat ha d'actuar de manera que es guanyi la confiança i la credibilitat de tothom: dels seus, de les diferents parts o capes o sectors o estaments del poble propi, és a dir, dels “amics”, però també s'ha de guanyar la confiança i la credibilitat... ¡dels enemics! Em sembla genial, i quelcom a recuperar i aplicar!

Pel contrari, la concepció castellana d'autoritat la resumeixo en la frase (que, si calgués, estic disposat a matissar): “¡Corto cabezas y robo mientras puedo, y cuando no puedo, huyo llevándome el tesoro!”.

I, lògicament, també eren diferents els conceptes catalans de tots els demés aspectes de la vida i de les relacions humanes: de llei, de dret, de justícia, de llibertat, d'inviolabilitats, d'honor, de responsabilitat, de professionalitat, d'economia, de pobresa, de càstig, de fiança, de possessió d'armes, de ciutadania, de comunitat, de societat,..., de TOT. Senzillament, no tenien res a veure amb els respectius conceptes castellans que des de 1714 ens han estat imposats amb [l'ocupació militar i civil](#), i que ara “compartim” com exemple del [genocidi que patim ja des d'abans de 1714](#).

Reaccionem i recuperem els nostres conceptes catalans!

Això ens ajudarà a viure millor... i a recuperar la llibertat!

Lluís Botinas

Barcelona, 4 de març del 2019

Directe-68,

l'eina fonamental per a la independència de Catalunya

Directe-68, el partit polític sense polítics que declararà la independència de Catalunya

**FRUIT DE LA VAGA DE FAM INDEFINIDA
D'EN DAVID RAVENTÓS
PER LA INDEPENDÈNCIA
EL MAIG DEL 2016**

**que fou censurada, truncada i represaliada
per TOTS els dirigents,
catalans i no-catalans**

**TOTS ELS DIRIGENTS (els processistes i els no-processistes) VAN CENSURAR,
TRUNCAR I REPRESALIAR LA VAGA DE FAM D'EN DAVID RAVENTOS**

Ara fa tres anys estava tenint lloc l'acte polític/social/vital personal més important succeït a Catalunya com a conseqüència de les grans mobilitzacions del Poble Català a partir del 2009. En efecte, el 3 de maig del 2016 En David Raventós havia començat una Vaga de Fam Indefinida fins que els 72 diputats escollits en llistes independentistes (62 de JuntsxSí i 10 de les CUP) declaressin el 27-S del 2015 en el Parlament de Catalunya, la independència de Catalunya.

Si tot el Poble Català conegués aquella Vaga de Fam, aviat els catalans recuperariem la llibertat perduda el 1714 en molt poc temps. Per què? Doncs perquè

---la grandíssima majoria dels catalans actualment emprenyats i confusos,

---una part molt important dels catalans actualment desanimats i deprimits,

---i una part suficientment considerable dels catalans de bona fe actualment encara processistes, acabariem de comprendre que en realitat els actuals dirigents processistes -començant pels que estan protegits a la presó i a l'“exili”- són els qui han impedit la nostra independència/llibertat. I ho han impossibilitat diverses vegades: com a mínim, el 9-N del 2014, el 27-S del 2015 i el 27-O del 2017. I avui mateix continuen impedit la nostra independència/llibertat, atès que des del 21-D del 2017 tenen majoria de 70 escons (34 de JuntsxCat, 32 d'ERC i 4 de les CUP) sobre 68, i, per tant, podrien declarar-la immediatament avui mateix.

Però cal que els catalans ens atrevim a comprendre que NI ARA NI MAI l'objectiu dels dirigents processistes ha estat declarar la independència/llibertat de Catalunya, ans el contrari. TOTS (excepcions, si us plau!!! Poso només aquí aquesta petició de noms i cognoms per no repetir-la cada cop que escric “TOTS”, però que se l'ha de considerar implícitament escrita) han estat dirigents autonomistes que, davant del nou aixecament el 2009 del Poble Català per recuperar la llibertat, es van reciclar en processistes disfressats d' independentistes per agafar la direcció i control de les mobilitzacions. La seva funció SEMPRE ha estat impedir la independència, han actuat DELIBERADAMENT I CONTINUA per obstaculitzar-la ... i, malauradament, fins ara ho han aconseguit.

Per això TOTS aquests líders aparentment “perseguits” i TOTA la resta de diputats, consellers i dirigents de la Generalitat de Catalunya (i això inclou TOTS els 135 diputats del Parlament de Catalunya, des del PP fins a les CUP) van actuar AMB TOTAL CONEIXEMENT, CONSCIÈNCIA, INTENCIONALITAT I UNANIMITAT:

- 1.- per tal de censurar la Vaga de Fam d'En David Raventós,
- 2.- per tal d'obligar-lo a interrompre-la amb internament hospitalari involuntari,
- i 3.- per tal de reprimir-la amb tortura química amb psicofàrmacs i amb inducció al suïcidi.

Confio en que si això fos conegut amb detall pels catalans, en poques setmanes la situació canviaria radicalment a Catalunya i, els líders processistes serien bandejats. I sense tenir aquí els seus servidors catalans camuflats d'independentistes, des d'allà Madrid poc d'efectiu podria fer, i els catalans per fi recuperariem la llibertat que els castellans ens van arrabassar el 1714.

TOTS ELS DIRIGENTS ENS VAN O BÉ ENGANYAR (els no-processistes) O BÉ TRAIR (els processistes) EL 27-O DEL 2017

I encara més forta seria aquesta reacció del Poble Català si compreguéssim que igualment TOTS els 135 diputats, des del PP fins a les CUP, [van enganyar-nos/trair-nos AMB TOTAL CONEIXEMENT, CONSCIÈNCIA, INTENCIONALITAT I UNANIMITAT el 27-O del 2017](#) escenificant [en la Sessió Plenària del Parlament de Catalunya que proclamaven la República Catalana, quan TOTS ells sabien perfectament que NO ho estaven PAS fent sinó que ens estaven enganyant/traint](#).

En efecte, com recull [l'Acta de la Mesa del Parlament del 27-O que va preparar la dita Sessió Plenària](#), els representants de TOTS els 135 diputats van acordar que [“les propostes de resolució que s'aprovin no tenen efectes jurídics” ja que “només és objecte de votació i aprovació la part dispositiva de les propostes”](#). En conseqüència, NO va PAS ser “objecte de votació i aprovació” la part resolutiva. Aquest acord implica que TOTS van conxorxar-se per enganyar/trair al Poble Català. Com? Molt senzill (senzill per uns mentiders/traïdors com ells, és clar!): Na Carme Forcadell va llegir un text dispositiu (“República Catalana...” bla, bla, bla) però VA POSAR A VOTACIÓ LA PART RESOLUTIVA D'UN ALTRE TEXT (en particular, la condemna del famós article 155!).

I que en particular TOTS els 72 diputats processistes escollits en llistes independentistes eren absolutament conscients que **ens estaven traint** (mentre que els 63 diputats no-independentistes “només” **ens estaven enganyant**) queda demostrat per tres fets:

- 1) que TOTS els 72 van acordar demanar vot secret (en lloc del vot nominal que qualsevol independentista voldria, orgullós de participar en la sessió plenària del Parlament de Catalunya que anava a proclamar la Declaració d'Independència);
- 2) que TOTS els 72 van decidir que 2 d'ells s'abstindrien (per això va haver-hi 70 “Sí” en lloc de 72, i 2 abstencions);
- i 3) que TOTS els 72 van ser còmplices en decidir exactament quins 2 dels 72 s'abstindrien. En efecte, van haver de dir “Tu i tu us abstindreu” o bé “Tu i jo ens abstindrem”, ja que, si no es decidia exactament quins 2 dels 72 diputats s'abstindrien, hi havia el risc que a l'hora de la votació secreta s'abstinguessin 7 ... o 18 ... o 25 o..., i aleshores hagués esclatat l'escàndol!

I, ¿per què TOTS els 72 diputats “independentistes” van demanar vot secret, i TOTS els 72 van decidir exactament quins 2 s'abstindrien? Per què van actuar així?

La resposta que hi trobo és -i si algú proposa una altra explicació, l'estudiaré atentament- la següent: que TOTS els 72 eren plenament conscients que en realitat NO estaven proclamant CAP “República Catalana”. O sigui que TOTS els 72 sabien perfectament que en realitat estaven traint al Poble Català ... i, convé tenir-ho present, també estaven enredant al poble castellà i a tots els pobles no-catalans. I els capítosts de Madrid també sabien molt bé que tot plegat era comèdia, i per aquesta raó van fer la seva part del teatre amenaçant sempre amb l'article 155 quan, si haguessin temut que "el procés d'independència" anava de debò, l'article a aplicar seria el 116.

Per tant, TOTS els 72 sabien molt bé que no feien cap trencament amb Madrid/Castilla/Estado-Español, i que, en conseqüència, la seva actuació intencionadament traïdora perllongava la dependència/espoli/genocidi del Poble Català. I amb el vot secret i les dues abstencions, TOTS els 72 ja preparaven amb anticipació un argument defensiu per quan els cridessin “los Excelentísimos Jueces de los Tribunales de Justicia de Madrid”. Després de fer la maleta, d’acomiar-se de la família, de deixar gravat un missatge animant al Poble Català a “Construir la República Catalana” (que ells NO havien proclamat; quin cinisme!), van agafar l’AVE de Sants a Atocha per anar a declarar: “Sabe, Señor Juez, todo lo que hicimos era simbólico y no tenía efecto jurídico alguno. Y, además, yo me abstuve”. I estic segur que el fet que mitja dotzena d’acusats utilitzin l’argument “Yo fui uno de los dos que se abstuvo”, no obrirà cap investigació oficial complementària sobre quins van ser realment els dos que es varen abstenir i quins estan utilitzant fraudulentament aquest argument.

Però si TOTS els 72 diputats processistes eren plenament conscients d’aquesta monstruosa traïció al Poble Català, també ho havien de ser TOTES les cúpules de TOTES les entitats processistes: les direccions dels seus respectius partits ... i les direccions d’ANC i d’Òmnium ... i els serveis jurídics del Parlament ... i els directors dels mitjans de comunicació “independentistes” ... i tothom “ben situat o ben informat”!

Es comprèn així el que en realitat va passar: la cara de gos com fuig que tenien... i que no hi hagués cap discurs del “nou President de la nova República Catalana independent” ... i que no es celebrés cap “Consell dels Ministres de la nova República Catalana” ... i que no es publicqués “la Declaració d’Independència” ni en el BOPC ni en el DOGC... i que no es baixés “la bandera española”... i que no es prenguéss el control del territori ... i que no es demanés cap reconeixement internacional ... i que ... i que ... i que ... i que ... I QUE RES D’INDEPENDÈNCIA/LLIBERTAT.

PERÒ LA PRESÓ I L’“EXILI” CONVERTEIXEN ELS TRAÏDORS EN HEROIS QUE CONTINUEN TRAIT-NOS DES DE LES PRESONS I DES DELS LLOCS D’“EXILI”

I el que és més important d’entendre ara: que, per tal d’evitar que, a mesura que passessin els dies, cada cop més catalans ens adonéssim de la traïció de TOTS els “nostres” dirigents “independentistes” i comencéssim (molts de paraula... però alguns d’obra!) a exigir-los explicacions sobre la seva conducta, **els principals responsables traïdors van decidir buscar protecció davant del Poble Català:**

---els uns, anant voluntàriament a fer-se empresonar a Madrid.

El que no van fer és comportar-se com ho faria qui després seria un autèntic pres polític català: obligar a que “las fuerzas y cuerpos de Seguridad del Estado Español” els detinguessin en el seu despatx a una Conselleria o al Palau de la Generalitat o al Parlament de Catalunya (o fins i tot a casa), amb tot l’escàndol tant intern com internacional que això implicaria. Un veritable pres polític no fa centenars de kilòmetres per anar a entregar-se de manera que no deixa de ser voluntària per moltes citacions que rebí... ¡i encara menys quan pretén que el 27-O va dirigir la proclamació de la República Catalana i, per tant, l’emissor de les citacions radica en el país estranger del que justament afirma haver-se independitzat!

---i els altres, fugint (NO de Madrid SINÓ dels catalans) a l’estranger.

Però posats a fugir, no van anar a Lapònia (on fa fred i queda aïllat) sinó al rovell de l’ou europeu: Bèlgica. I a Escòcia. I a Suïssa. I molt millor presentar la fugida com si fos un verdader exili polític, situació que proporciona moltes avantatges... sobre tot si es pertany a un partit que participa en “el poder democràtic europeu” malgrat que només sigui en el (sub)poder de “la Comunidad Autónoma Catalana”.

I aquestes dues maniobres són molt importants, ja que tant a la presó com a l’“exili”, i protegits com estan del Poble Català, actualment TOTS dos grups de traïdors apareixen convertits en herois, i això els hi permet a TOTS ells “internacionalitzar el procés català”, és a dir, continuar la seva tasca traïdora:

A) enganyant sobre el que realment va passar el 27-O (i abans, des del 2009!);

B) cridant a participar en unes votacions anti-catalanes organitzades per Madrid on l’únic que s’escollia el 28-A va ser quins traïdors ens representarien a Madrid, i l’únic que s’escollirà el 26-M és quins traïdors ens representaran a Brussel·les o en els “Ayuntamientos”;

- C) continuant podrint la situació amb les crítiques, friccions, disputes, censures, ganivetades, etc., entre unes i altres suposades “candidatures independentistes”;
- D) demanant votar en “un referèndum pactat i vinculant com Escòcia” que seria la trampa definitiva... i per això silencien que [a Escòcia li van robar la independència al poble escocès perquè va haver-hi tupinada amb plena complicitat dels dirigents de l'Scottish National Party i dels mitjans de comunicació escocesos que apareixen com independentistes](#);
- E) articulant la “mediació internacional que pressioni a Madrid per a que finalment s’avingui a negociar un referèndum pactat i vinculant com Escòcia”;
- F) ...

Però tornem a la Vaga de Fam Indefinida d’en David Raventós el maig del 2016:

CONÈIXER ELS LÍDERS PER LA TELE, O BÉ PERSONALMENT DES DE FA 30 ANYS

Per començar a assimilar la importància decisiva del que va passar en aquella Vaga de Fam, cal saber que fa 30 anys que (gairebé) TOTS els principals líders processistes coneixen personalment En David Raventós. Recíprocament i lògica, En David Raventós coneix personalment a (gairebé) TOTS els principals líders processistes. I el que és cabdal: En David també coneix les respectives fosques trajectòries de (gairebé) TOTS els principals líders processistes, amb les contínues ziga-zagues polítiques de tots i cadascun d’ells.

A mi mateix m’ha costat prop de dos anys copsar la decisiva importància que aquests trenta anys de coneixença detallada que En Raventós té dels “nostres dirigents catalans independentistes” tenen pel present-i-futur del Poble Català, coneixença que implica una informació importantíssima que NO es troba ENLLOC més.

Jo, com la immensa majoria dels catalans, conec els nostres dirigents a través dels mitjans de comunicació (sobretot, dels catalans, però també dels no-catalans). Més exactament: els coneixem a través del que aquests mitjans volen que coneguem dels nostres dirigents, que és el que ens comuniquen sobre ells seguint les ordres dels qui controlen els dits mitjans. És a dir, sabem el que “alguns poderosos anònims” -a determinar- volen que nosaltres sapiguem, i aquests “alguns” fabriquen, programen i mouen els personatges de la manera que més útils els hi siguin a ells... i més perjudicials ens resultin a nosaltres.

PISTES DE COM “ALGUNS” VAN FABRICAR “EL PRESIDENT PUIGDEMONT” PER TAL D’IMPEDIR LA INDEPENDÈNCIA/LLIBERTAT DE CATALUNYA

Poso un exemple que ara tinc clar: el primer engany sobre Puigdemont per tal de fer possible que pogués arribar a ser President de la Generalitat de Catalunya i que així els dies 10 i el 27 d’octubre del 2017 traís al Poble Català fent dues falses “declaracions d’independència” que mai no haguéssim permès a Mas, és haver-nos fet creure que, al contrari de Mas, “Puigdemont sí que és dels nostres perquè aquest és independentista des de jove, és de pedra picada, és de soca-rel”. Però en realitat va ser totalment inventat per “alguns” que van voler catapultar Puigdemont fins a dalt de tot de la Generalitat per tal que quan fos necessari, podés ser decisiu traint al Poble Català.

Només cal llegir (algunes de) les 238 pàgines del llibre de Puigdemont publicat el setembre del 2018, “*LA CRISI CATALANA. Una oportunitat per a Europa*”, per trobar nombroses idees, propostes, frases, expressions, etc., que MAI faria un independentista veterà (ni un de recent; per exemple, dels últims set anys, com és el meu cas). Començant pel títol: a quin independentista de veritat se li ocorreria anomenar “crisi” al que està passant a Catalunya els darrers anys? Cal recopilar-les, transcriure-les, contextualitzar-les, comentar-les i explicar-les, i convertir això en un llibre que serveixi per a la formació d’independentistes de veritat. Però implicaria moltíssim temps i exigiria el triple de pàgines, i jo no arribo a fer-

ho. Ajut! De totes formes, En [David Raventós en proporciona molts elements i exemples en el capítol 70 de Radio Hadrian](#), “Desmuntant ‘La crisi catalana’” (també ho trobes a <https://www.youtube.com/watch?v=rOj4ORV7GIg>, o a <https://www.youtube.com/watch?v=f2nz5OD-KCE>)

Això anterior ho pot comprovar qualsevol que llegeixi el llibre publicat. Però En David explica en diversos dels fins avui 94 programes d’una hora a l’escolesa [Ràdio Hadrian](#), molts detalls del camí que se li construeix a Puigdemont. Vet aquí un resum dels punts més públics:

---Puigdemont es comença a guanyar un cert espai propi internacional el 2004 amb el diari en anglès *Catalonia Today* (actualment dirigit per la seva dona, Marcela Topor). Resulta que Puigdemont el va fundar amb un soci, Stephen Burgen qui, en un article seu a *The Guardian*, afirma que l’independentisme català és racista citant a... Xavier Garcia Albiol! (el lector de *The Guardian* no sap qui és N’Albiol, però Puigdemont, sí); qui ataca la immersió lingüística en actes públics de *Societat Civil Catalana*; qui escriu al digital anticatalà *Crònica Global* i a *The Scotsman*, diari unionista escocès; ...

---el 2007 passa a ser cap de llista per CIU a alcalde de Girona perquè el candidat previst, Carles Mas-cort, i els seus familiars més directes van rebre amenaces de mort (en un principi, Puigdemont també va fer veure que rebia avisos fins que la investigació dels Mossos d’Esquadra va revelar que qui feia les trucades era el seu home de confiança i amic seu Eduard Berlosó, actualment vicealcalde de Girona). Finalment, Puigdemont arribarà a alcalde l’1 de juliol del 2011;

---salta a president de l’AMI el 17 de juliol del 2015 perquè Josep Maria Vila d’Abadal va dimitir perquè “abandonava la política” (això sí, sent poques setmanes després co-fundador i dirigent de *Demòcrates de Catalunya*);

---arriba a president de la Generalitat el 10 de gener del 2016 gràcies a un empat (miraculós?) de 1515 a 1515 a l’Assemblea Nacional Extraordinària de les CUP a Manresa el 27 de desembre del 2015, que “obliga a Mas a fer un pas al costat”. I, ves per on, Mas designa a Puigdemont el dia 9 de gener, hores abans d’haver de convocar noves eleccions autonòmiques;

---durant aquest camí, les CUP s’obliden que havien denunciat a Puigdemont quan era alcalde de Girona per fer tràfic d’influències.

Sembla que Puigdemont és un home de sort ple de casualitats favorables, oi?

LA SORT NOSTRA ÉS TENIR EN DAVID RAVENTÓS VIU

Considero que **En David Raventós és un tresor del Poble Català**. Per què? Perquè té una trajectòria, una experiència i una memòria privilegiades que li han permès obtenir i recordar unes informacions úniques sobre qui són i què fan en realitat els nostres dirigents actuals, informacions que són imprescindibles per a treure’ns-els de sobre i que aleshores els catalans puguem recuperar la llibertat que ens va ser presa el 1714.

En David els va conèixer (gairebé) a TOTS a finals dels anys 80 a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona i a la direcció, als Congressos, a les Assemblees i a les activitats durant diversos anys de la FNEC ([Federació Nacional d’Estudiants de Catalunya](#)). I després es van anar trobant-i-distanciant com actiu militant a CDC, a ERC, a Reagrupament, a Solidaritat, a l’ANC; participant a nombrosos actes, conferències, mítings, manifestacions, ...; assistint a moltes negociacions cara a possibilitar l’actuació conjunta; etc. I En Raventós explica que durant 25 anys s’alegrava quan s’assabentava que tal o qual d’aquells companys de la Facultat de Dret, de la FNEC o de militàncies posteriors, assolía un càrrec directiu en els partits catalanistes o bé era anomenat cap d’un Departament, o d’una Direcció General, o d’una Conselleria, o encara més a munt, de la Generalitat de Catalunya. Com ell mateix diu: “Jo he sigut molt més beneït que qualsevol dels que actualment es sorprenen, es molesten o fins i tot s’enfaden amb mi pel que explico a [Radio Hadrian](#) i a [Ràdio Catalunya Universal](#), o a les [Presentacions de Directe-68](#), o al [FaceBook](#) o a [Twitter](#) o en trobades personals: jo he estat enganyat durant 25 anys tot i que els conec personalment i que he conviscut moltíssimes hores amb ells, i perquè els considerava els meus amics... malgrat que sovint no entenia moltes de les seves conductes”.

Tot va canviar radicalment el 12 desembre del 2013 quan Mas:

- 1) convoca el Referèndum pel 9 de novembre següent ... ¡gairebé un any més tard!... quan després del grandios èxit de la Via Catalana a la Independència de l'11 de setembre tots els catalans esperàvem que el referèndum seria immediat. Certament, una característica dels líders processistes és que han anat allargant les convocatòries (i ara es pot afirmar amb contundència que aquests retards tenien l'objectiu de fer podrir la situació),
- i 2) s'inventa (o li inventen) la pregunta doble (convé recordar-la: "Vol que Catalunya esdevingui un estat?"). I en cas afirmatiu: "Vol que aquest estat sigui independent?") amb resposta triple ("No" i, en cas de "Sí", aleshores escollir "Sí-No" i "Sí-Sí").

En David va comprendre que aquesta pregunta convertia aquell promès REFERÈNDUM D'INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA en una simple Consulta Popular, una espècie d'enquesta sense absolutament cap validesa jurídica. Per què? Doncs perquè la pregunta vàlida d'un referèndum ha de ser obligatòriament una pregunta clara (per exemple: "Vol que Catalunya esdevingui un Estat independent?") que tingui resposta binària també clara ("Sí" o "No"), que és el que fins el dia anterior afirmaven arreu TOTS (Junqueras, Forcadell, David Fernández i *tutti quanti*). Però, de sobte, TOTS van canviar: TOTS van passar a aplaudir la pregunta d'En Mas, i TOTS es van col·locar disciplinadament darrere la seva iniciativa traïdora.

En canvi, En David Raventós va començar a explicar a tothom a qui podia arribar -polítics, periodistes, professors,...- el molt inadequat i contraproductiu que era aquella doble pregunta que convertia el referèndum en una consulta quan aleshores les enquestes del CEO donaven 40 punts de diferència a favor del "Sí" sobre el "No". Va començar a rebre silenci, aïllament i menyspreu. Finalment, i per tal de trencar el mur que l'envoltava, dos mesos més tard, el 2 de febrer del 2014, En David va treure el vídeo de 43:16 minuts "**La pregunta trampa que mata la independència**" <https://www.youtube.com/watch?v=z0PjEMGsMZs> I tres dies més tard en feia pública una versió més curta (10:40): "**La pregunta trampa que mata la independència**" (resum) https://www.youtube.com/watch?v=nRcx3lxjP_M&spfreload=5 És molt important veure'ls (o re-veure'ls) ara per copsar millor el que aquelles explicacions representaven en aquells moments... **i el que encara signifiquen avui!**

Aleshores van multiplicar-se i agreujar-se els atacs que va rebre fets per seguidors dels partits i entitats "independentistes", amb amenaces, insults i desqualificacions de tot tipus contra ell i contra els seus. Resultats? Família desfeta, ensorrament del seus ingressos econòmics, marginació cada cop més gran... A més, de TOTES les portes a les quals va trucar ell o els seus col·laboradors quan ja estava tancat contra la seva voluntat al psiquiàtric: els partits, grans i petits, i l'ANC; mitjans de comunicació, igualment grans i petits, i també alguns internacionals -*The Guardian*, diaris escandinaus, TeleSur de Veneçuela,...-; entitats internacionals crítiques -Wikileaks, ...-; associacions de Drets Humans -Drets, Sobirania i Justícia, ...-; consolats de països aparentment en conflicte amb l'"Estado Español" -Veneçuela, Rússia, Xina,...-; etc., CAP VA OBRIR-SE!

LA VAGA DE FAM INDEFINIDA COM A DARRER RECORS

Tement amb raó per la seva vida, En David decideix recórrer a l'eina tradicional i final arreu de la lluita per la justícia i la llibertat: **fer una Vaga de Fam Indefinida fins a obtenir l'objectiu**. I això amb risc de la pròpia vida, com va passar el 1981 amb En Bobby Sands, mort als 27 anys després de 66 dies de vaga de fam, i altres militants de l'IRA... i d'altres partits i moviments.

Aquí cal recordar, en contrast, que quan l'1 de desembre del 2018 Sánchez, Turull, Rull i Forn van començar una "**vaga de fam**" **NO-INDEFINIDA per la DEPENDÈNCIA (respecte de l'"Audiencia Nacional")**, **Turull va explicar a RAC1** que prenién sals minerals, glucosa, cafè i sucre, raó per la qual poso les cometes ja que a "això" no se li pot dir vaga de fam. A més, Jordi Sánchez -**qui, amb 30 anys, ja havia fet mèrits suficients com per a que Xirinacs li dediqués una dotzena de línies** del seu llibre *La traïció*

dels líders- va acabar de definir què feien en realitat quan dos dies després va declarar, també a RAC1: "No és un acte d'irresponsabilitat. No ens hem tornat bojós, no ens anem a immolar. La vaga de fam és una protesta molt protocol·litzada i seguiré aquest protocol. Per fer bé una vaga de fam no cal improvisar. No vull ser el Bobby Sands català".

Setmanes abans de començar la Vaga de Fam Indefinida fins que es declarés la independència de Catalunya i d'Escòcia, En David va fer públic el text de 23 pàgines Procés al procés. COM PROCLAMAR LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA. Ara, amb aquesta perspectiva de tres anys i del profund significat de la Vaga de Fam Indefinida, és ja un document històric que convé llegir o, millor, estudiar.

Finalment, En David va començar la seva Vaga de Fam Indefinida per la Independència a les 12 del migdia del dimarts 3 de maig del 2016. Estava unes hores a la Plaça de Sant Jaume i unes altres hores davant del Parlament de Catalunya, i va entregar el Manifest on explicava el perquè i els objectius de la seva vaga de fam a (gairebé) TOTS els parlamentaris i consellers, i al propi Puigdemont. Per cert, Junqueras va fugir corrents per no agafar el full. I és significatiu que N'Anna Gabriel se li burlés a la cara.

En David confiava que, a mesura que anessin passant els dies de vaga de fam i anés circulant la notícia, es generarien una sèrie de moviments que acabarien forçant als 72 diputats escollits el 27-S del 2015 en llistes independentistes (62 a la de Junts per Catalunya i 10 a la de les CUP) a fer una Declaració Unilateral d'Independència.

Però la realitat va ser molt diferent. Sense entrar aquí en detalls (se'n poden trobar a l'apartat 19 de la pàgina DOCUMENTACIÓ del meu blog LA GOTA CATALANA):

- 1) la Vaga de Fam va ser totalment censurada des del dia següent, el dimecres 4;
- 2) el dimarts 17 de maig En David va ser víctima d'un internament involuntari en el Departament de Psiquiatria de l'Hospital del Mar, on va ser obligat a prendre psicofàrmacs;
- 3) dos dies després de ser tancat, es va veure compel·lit a deixar la Vaga de Fam, impedit així que fos Indefinida, com ell volia fer-la;
- 4) l'internament involuntari i el tractament quimioteràpic forçat van ser perllongats durant 2 mesos més;
- 5) va rebre l'alta el 18 de juliol, sortint zombi de l'hospital, sense reconèixer amics a pocs metres, amb dos psicofàrmacs (Depakine i Risperidona) prescrits de per vida, i amb l'obligació d'anar quinzenalment a visita psiquiàtrica.

Això és terrorisme d'estat amb segrest, aïllament i silenci forçats, amb sotmetiment a tortura química durant 62 dies, amb intent de destrucció psíquica, i amb inducció al suïcidi.

Afortunadament, En David va anar abandonant aquest camí a la anihilació i a la mort, i va recuperar-se plenament. Fa més d'un any que lidera "Directe-68, el partit polític sense polítics que declararà la independència". La CENSURA TOTAL va silenciar el 2016 (i ara) la Vaga de Fam d'En David, i, de manera anàloga, també actualment la CENSURA TOTAL està silenciant el partit d'En David i així impedeix que el Poble Català conegui l'existència i les propostes de Directe-68 (com, a un altre nivell, censura l'existència i les propostes de LA GOTA CATALANA, totalment diferents però perfectament complementàries a les de Directe-68).

DAVANT DE TOT AIXÒ, VULL SUBRATLLAR:

--- 1) que **la censura** va ser aplicada per **TOTS** els mitjans de comunicació, tant pels radicats a Barcelona com pels radicats a Madrid. En aquells moments, diversos "independentistes de tota la vida" em van argumentar: "Aquesta vaga de fam és contraproductiva perquè Madrid la utilitzarà contra nosaltres". Els fets van demostrar que això NO va passar, ans el contrari: Madrid, com Barcelona, també va silenciar la Vaga de Fam d'En David. I també la van censurar **TOTS** els dirigents dels diferents representants polítics de Madrid a Catalunya: PP, PSC, C's, Comuns,....;

--- 2) que **la repressió** va ser realitzada amb ple coneixement de **TOTS** els dirigents del procés (inclosos els NO-vaguistes-de-fam Sánchez, Turull, Rull i Forn) i amb plena complicitat de **TOTS** els dirigents catalans anti-procés. I també de **TOTS** els dirigents de Madrid;

--- i 3) que atès que (**gairebé**) **TOTS els dirigents del procés fa trenta anys que coneixen personalment En David**, si el procés de veritat desitgés i actués per la independència de Catalunya, ¿quina hagués estat la reacció adequada, sana, correcte d'aquests dirigents? Convocar una reunió entre ells i tenir una conversa d'aquest tipus: *“Us en recordeu de l'eixelebrat d'En David Raventós? Doncs ara resulta que ha començat una vaga de fam indefinida per la independència, i la fa aquí mateix: a la plaça Sant Jaume o davant del Parlament de Catalunya! Dels aquí presents, ¿qui tenia una bona relació amb ell? Considero que el millor per solucionar aquest conflicte és formar entre nosaltres una comissió plural per anar a veure'l i per fer-li entendre que la vaga de fam és contraproductiu ja que nosaltres estem fent el millor que realment es pot fer per tal d'assolir la independència l'abans possible. Com que tots reconeixem que En David és una persona intel·ligent, segur que entendrà que la vaga de fam ara és contraproductiu, i la deixarà. I també podem quedar per dinar junts aviat i per recordar aquells temps de joventut”*. Res d'això, que és el que considero normal que passés, no va ocórrer...

ATREVIR-NOS A RECONÈIXER I A DIR LA VERITAT. I TRENCAR LA CENSURA DEMOCRÀTICO-PROCESSISTA PER A QUE LA VERITAT ARRIBI AL POBLE CATALÀ

Fa ja tres anys, aquella Vaga de Fam Indefinida per la Independència hauria pogut canviar tota la situació al nostre país i, bandejant el procés, hauria reorientat la mobilització del Poble Català cap a obtenir la independència/libertat, i ara ja seriem independents. Però justament per aquest motiu, **TOTS els dirigents processistes** (i també, cal tenir-ho molt present, **TOTS els dirigents anti-processistes**, tant els de Barcelona com els de Madrid) la van censurar i represaliar.

Per això afirmo rotundament que la Vaga de Fam Indefinida d'En David Raventós del 2016 és l'acte polític/social/vital més important fet per una persona recentment a Catalunya: **posa al descobert la dictadura democràtico-espanyola-processista sobre els catalans que impera a Catalunya al servei de Madrid**. Per tant, aquella Vaga de Fam continua assenyalant de manera claríssima que **el principal obstacle a la independència/libertat de Catalunya són TOTS els dirigents processistes, i en especial els dirigents traïdors que estan protegits (insisteixo: respecte i davant del Poble Català) bé a la presó o bé a l'“exili”**.

I aquella Vaga de Fam també confirma que [la Generalitat de Catalunya emergida el 1977 és una part integral i integrant de l'“Estado-Español”](#). I, per tant, és anticatalana. L'actual Generalitat de Catalunya usurpa aquest nom històric i en realitat:

- 1.- és l'ETT (Empresa de Treball Temporal) del Poble Català,
- 2.- però és una ETT molt especial ja que és l'ETT del Poble Català però actuant no només en interès propi sinó també al servei de l'“Estado-Español”, és a dir, al servei de [l'Estat estranger enemic, invasor, ocupant, espoliador i genocida](#). I per poder fer aquesta funció, l'actual Generalitat de Catalunya ha de ser prèviament la carcellera del Poble Català.
- 3.- Com a conseqüència, la Generalitat de Catalunya és el principal factor de desnacionalització del Poble Català. Per això dona l'esquena [als nostres més de mil anys d'Història](#): a 30 generacions de catalans que [vam ser el poble més lliure d'Europa](#), i a 12 generacions que han nascut i mort preses. Aquesta Generalitat està impeding la independència/libertat del Poble Català.

Considero que la veritat i la realitat de tot el que En David Raventós explica amb noms i cognoms, i amb fets concrets donant les respectives dates, dades i, sovint, documents (articles, fotos,...): que **TOTS els dirigents del procés actuen intencionadament contra la llibertat/independència del Poble Català, queden confirmades per múltiples fets**. Per exemple:

---fins ara, cap d'ells no ha acceptat el cara a cara que En David demana des de fa cinc anys,

---fins ara, cap d'ells no ha presentat una denúncia o una querrela o el que sigui contra En David Raventós per difamació, calumnies, atac a l'honor o altri,
---fins ara, a cap de [les 16 presentacions públiques que En David Raventós ha fet de Directe-68 a 14 ciutats de Catalunya i a dos barris de Barcelona](#), i que són convocades amb cartells que s'enganxen (i que, per cert, molts són arrancats selectivament, és a dir, deixant sense treure cartells processistes enganxats al costat) als carrers, a les places i a prop dels locals del partits i de les entitats processistes, no s'ha presentat cap dirigent o regidor o militant a defensar el procés,
---fins ara, ni TV3 (que, per cert, va començar poc després de l'aplicació del 155 un programa especialment rentat-cervells de tanta durada com FAQs) ni Catalunya Ràdio ni RAC1 ni cap altre dels mitjans de comunicació processistes no han entrevistat En David Raventós (ni, ho dic de pas i sabent que sóc molt menys conegut que En David, tampoc no m'han entrevistat a mi),
---fins ara, TV3, Catalunya Ràdio, RAC1 i els altres mitjans de comunicació processistes han censurat en els seus programes l'existència de Directe-68 (i, ho dic de pas i sabent que el meu blog és molt menys conegut que Directe-68, també l'existència de LA GOTA CATALANA),
---...

SITUAR AQUELLA VAGA DE FAM, I TAMBÉ EL QUE ARA ESTÀ PASSANT, EN CONTINUITAT AMB EL PASSAT. EN PARTICULAR, AMB ELS ANYS 70 I AMB XIRINACS

Per avaluar la importància la Vaga de Fam Indefinida d'En David Raventós, cal situar-la en el seu context històric. I per fer-ho adequadament, cal entendre que les grans mobilitzacions d'un poble no són lineals sinó que són per onades que comencen a causa de la confluència de nombrosos factors que probablement compleixen un ritme històric... i el ritme corresponent a Catalunya sembla ser de 39 anys.

No conec cap estudi sobre les successives onades per la llibertat viscudes i lluitades pel Poble Català des del 1714. Però els seus repetits esforços van obligar als invasors/ocupants/espoliadors/genocides a afirmar significativament que “[¡Hay que bombardear Barcelona cada 50 años para que Cataluña continúe sometida!](#)”.

Ja actualment, l'any 2009 el Poble Català es torna a aixecar per recuperar la llibertat. Això s'expressa com a mínim en tres factors que apareixen/suren “de sobte”:

- un **moviment popular independentista** (les Consultes per la Independència començades a Arenys de Munt el 13 de setembre del 2009),
- un **partit clarament independentista** (Reagrupament, partidari de fer una Declaració Unilateral d'Independència),
- i un **poder econòmic independentista** (el Cercle Català de Negocis d'En Ramon Carné).

L'anterior aixecament del Poble Català per tornar a ser lliure va ser als anys setanta (i per “casualitat” resulta que 2009 – 39 anys = 1970), i un geni com [Luís Maria Xirinacs](#) va dedicar molta part de mitja dotzena d'anys de la seva intensa vida a deixar un detallat testimoni de com aquella onada va ser portada a la derrota per [La traïció dels líders](#) catalans d'aleshores. Els tres volums:

- 1 – La sembra laboriosa (gener 1971-juny 1976)** (publicat abril 1993);
 - 2 – Una pedregada seca (juliol 1976-juny 1977)** (publicat abril 1994);
 - i 3 – La collita perduda (juliol 1977-12 gener 1994)** (publicat abril 1997),
- sumen gairebé mil pàgines.

Vull ressaltar que, entre moltíssimes informacions i reflexions cabdals que haurien d'estar-se difonen profusament arreu, Xirinacs explica en el volum II que, de les diverses Vagues de Fam Indefinides que va fer, la nit del 5 de maig del 1977 en va començar una nova d'especial atès que, explica (negretes meves), era “**La primera acció meva en què els adversaris eren els meus antics companys de lluita antifrànquista. No seria la darrera. A partir d'ara, l'enemic «nacional i de classe» era més a prop. Aquest dia marcava un canvi fonamental de la lluita. La mort en la nostra societat no només amenaçava des de fora. També ascendia feréstega des de dintre.**”

Sobre aquells líders, en el volum II afirma: “**“Els polítics nostrats demostraren en la pràctica no tenir cap sentit de la sobirania nacional. (...) no tenien ni la més mínima idea de la responsabilitat que comporta ésser català.”**

Sobre aquells líders però ja enllaçant amb els actuals dirigents, en el volum III escriu: “(...) **Qui podria deslliurar-nos de la generació de la dita transició? I qui la podrà substituir**, si ells han practicat durant els darrers vint anys ((NOTA: ara ja 42 anys))), **igual que el general Franco, una política de terra calcinada** per a tot allò que pogués significar la més mínima expressió de voluntat popular?”.

I Xirinacs acaba: “(...) Amic lector, no vull acabar aquest llibre com manen les ordenances. Em limito a suspendre'l de mode intencionadament sobtat. Resta ben obert. **En algunes coses et podria servir de manual de reflexió i d'acció**. Es va perdre una prometedora collita. **Preparem-nos per a la següent. Agafa tu aquesta crònica i continua-la amb la teva pròpia vida**.

No és cap casualitat que no hi hagi ni un sol dirigent processista que es reclami de Xirinacs. I, en contrast, no és cap casualitat que Xirinacs sigui un referent d'En David Raventós. (I també vull assenyalar que els seguidors de Xirinacs que conec, silencien aquest monumental llibre seu, que considero importantíssim en la situació actual per acabar de comprendre la validesa del que explica, concentrada en el seu títol: [La traïció dels líders](#) catalans actuals. **També aquí m'interessa molt conèixer les possibles excepcions**).

CONCLUSIÓ

Si els catalans volem recuperar la llibertat que ens va ser arrabassada el 1714, hem d'atrevir-nos a veure aquesta realitat i a actuar per canviar-la radicalment. LA GOTA CATALANA proporciona un QUÈ, uns continguts [elaborats des del Punt de Vista Català](#), que permeten [ressituar-se](#), i En David Raventós aporta el COM, l'estri per assolir ara, aviat, la independència/llibertat, [el partit Directe-68](#), que permet l'actuació pràctica.

Als líders naturals del Poble Català ens toca impedir que es perdi l'actual “prometedora collita” i assumir la responsabilitat de portar-la a que els catalans recuperem la llibertat.

Per això busco/busquem sinergia amb tothom que vulgui alliberar la nostra terra fent que l'invasor/ocupant/espoliador/genocida marxi, i que així Catalunya sigui de nou lliure!

I considero que la condició imprescindible, *sine qua non*, per assolir-ho és trencar la censura espanyola/democràtica/catalana/processista. És benvinguda tota proposta en aquest sentit.

Visca Catalunya de nou lliure !!!

Barcelona, 16 de maig del 2019. Lleugers retocs el 17. Per cert, un 17 de maig com avui ara fa tres anys, En David fou internat contra la seva voluntat en el Departament de Psiquiatria de l'Hospital del Mar...

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras (Barcelona, 1944)

Investigador independent.

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA](#) [arrabassada el 1714](#) i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), [impedint així EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de [1714](#)

Convertir el “juicio al procés” en un bumerang contra els ocupants i també contra els traïdors

“JUICIO”-5

Quin disgust que m’has donat, Romeva, noi!

Però, afortunadament, no m’ha durat gaire...

Has promès “acatar la ‘Constitución española’ només ‘fins a la proclamació de la República Catalana’”. Però... ¿no l’havíeu ja proclamat el 2017 i ara l’esteu FENT?”

Al migdia del dimarts 21 de maig del 2019, estava jo molt content escoltant per la ràdio com els “congresistas y senadores catalanes” estaven FENT REPÚBLICA CATALANA en “el Congreso y el Senado españoles” a Madrid. **TOTS prometien** -i no juraven, quedi clar que són moderns, “*¡faltaria más!*”- amb diverses fórmules heterodoxes -això sí, quedi clar que no accepten l’ordre castellà, “*¡faltaria más!*”- i sota les esbrincades de Vox i alguns més –“cosa” que automàticament demostra el molt independentistes que són, i quedi clar que són demòcrates, “*¡faltaria más!*”- **“acatar la Constitución Española”**. Sí, aquella “Constitución Española de 1978” que aleshores -sent el poble català víctima de [La traïció dels líders](#)- els catalans (volent innocentment allunyar-nos l’abans, i tot, el possible del franquisme) vam votar en un percentatge més alt que els castellans i altres no-catalans.

Pensava mentre escoltava la ràdio fent altres feines:

“Mira que bé! Seguint les directrius que, amb gran unanimitat,

---van deixar marcades en missatges gravats fa més d’any i mig Sánchez i Cuixart primer i després Junqueras, Forcadell i la resta d’actuals heroics presos polítics abans de preparar la maleta, acomiadar-se de la família, agafar l’AVE de Sants a Atocha, anar caminant solets i voluntàriament a declarar davant de “Sus Ilustrísimas” de l’“Audiencia Nacional” o del “Tribunal Supremo” a Madrid, i a fer-se empresonar,

---estan donant l’ANC i altres entitats i partits processistes des d’abans de les eleccions autonòmiques del 21-D del 2017, i també després de les eleccions “nacionales españolas” del 28-A del 2019,

---i arriben enviades des de les diverses ciutats que acullen republicanament els nostres heroics processistes exiliats, on han anat a sacrificar-se per tal de continuar internacionalitzant els greuges provocats pels atacs de Madrid i de la seva democràcia de baixa qualitat contra l’autogovern català i contra els drets fonamentals, els drets polítics, els drets civils, els drets humans i no-sé-pas-quins-drets-més dels polítics perseguits,

els representants a Madrid que els catalans lliurement vam escollir el passat 28-A, constitueixen la “minoria catalana” (Puigdemont dixit en el seu anti-independentista llibre “La crisi catalana”) que, envoltats d’una “gran majoria de congresistas y de senadores no-catalanes” enemics, valentament arrisquen les seves vides, i estan FENT REPÚBLICA CATALANA dins de “las dos cámaras de las Cortes Españolas”.

I de sobte, vatua l’olla!, sento que a l’hora de prometre el seu càrrec de “senador español” català, En Raül Romeva ho ha fet afirmant -en llengua catalana i veu prou ferma, que consti en acta!- que “complirà la Constitución Española” però només **“fins a la proclamació de la República Catalana”**.

M’he quedat de pasta de moniato, i si em punxen, no em treuen sang. “Però... què diu ara aquest despistat?”. M’he quedat sorprès, esbalaït, atordit, xocat, estupefacte, confós i confús, corprès, bocabadat, garratibat, espaterrat, esmaperdut, esfereït, aterrit,... (i no vull ara emprar més temps buscant en els diccionaris sinònims i altres semblants!).

Collons, Raül, que gran que ets! Gràcies per fer-me caure del burro! Mercès per il·luminar-me!

“Arresulta ser” que, gràcies a tu, Raül, ara jo i els catalans en general podem saber que el 27-O del 2017 no va ser proclamada cap República Catalana (suposo que seria independent, “República Catalana Independent”, oi?). I que tu -i suposo que els demés “congresistas y senadores catalanes” escollits el 28-A us heu ficat dins del “Congreso Español” i dins del “Senado Español” amb l’únic objectiu de facilitar i d’accelerar la proclamació de la República Catalana (que jo creia només es podia proclamar -però de veritat- dins del Parlament de Catalunya; dec estar equivocat).

I sí, efectivament, he pogut veure imatges mostrant que els nostres herois enviats a Madrid han actuat tot el que han pogut per aprofitar la seva estada al “Congreso español” i al “Senado español” per tal de FER REPÚBLICA CATALANA. Malgrat no poder dedicar-hi tot el temps que voldria, he vist vídeos breus (sobre tot, Junqueras 2 cops amb Pedro Sánchez quedant d’acord amb que “*Hemos de hablar*”, i, apart, amb Pablo Iglesias) i fotos (sobre tot, de Junqueras amb José Luis Ábalos, Josep Borrell, Margarita Robles, Dolores Delgado i Fernando Grande-Marlaska; però també de Pedro Sánchez amb Jordi Sánchez i amb Josep Rull -però amb Jordi Turull només s’han arribat a saludar a distància-, i d’aquests tres amb Arrimadas, Girauta i molts més). I això m’ha tranquil·litzat molt ja que confirmen que fan tot el possible per FER REPÚBLICA CATALANA. En aquest sentit, m’ha posat contentíssim assabentar-me que els diputats d’ERC han fet nuls els seus “votos para elegir la presidencia del Congreso” dipositant una papereta on apareix, impresa i en majúscules, la paraula “LLIBERTAT”. Que al costat hi hagués un llaç groc m’ha fet entendre que afortunadament es refereixen només a la “llibertat dels presos polítics”, evitant així la provocació inacceptable que significaria que possessin “LLIBERTAT DE CATALUNYA” o “LLIBERTAT DEL POBLE CATALÀ”.

I, a més del fet d’evitar conscientment aquesta provocació intolerable, m’ha tranquil·litzat encara més recordar la fermesa amb que tant a Barcelona com a Madrid, TOTS els dirigents processistes estan exigint -amb graus diferents d’obediència o de desobediència- negociar amb Madrid per tal d’obtenir -l’abans possible i gràcies a la mediació internacional que, en particular, fomenten els “exiliats”- “un referèndum pactat i vinculant” que en els darrers temps fins i tot ja situen dins del Dret Internacional anomenant-lo “referèndum d’autodeterminació”. I la tranquil·litat que m’inoculen és definitiva quan afegixen que volen “un referèndum com a Escòcia”, posant així com clar model a seguir la “via escocesa a la NO-independència”. A més, la meua tranquil·litat s’assembla al *rigor mortis* quan constato que TOTES les seves peticions de “referèndum a l’escocesa” continuen oblidant d’explicar que [a Escòcia el referèndum del 2014 es va perdre per tupinada](#): el 70% REAL de “SÍ” va ser convertit en un 54,5% OFICIAL de “NO”.

I que tota aquesta abnegada actuació és al servei de la independència del Poble Català queda confirmat definitivament per com *El Mundo, La Razón, ABC, Vox, PP, Ciudadanos, El País, ...* ataquen als nostres herois que estan complint “una arriesgada misión en territorio enemigo”. Quins riscos més grans, nois! D’això, ¿se’n diu “infiltració”? O bé la “infiltració” és una altra cosa?

Però... de sobte, ves per on, se m’ha apagat la llum de la il·luminació que m’havia insuflat Romeva, i em tornen a venir foscos i a aparèixer dubtes. I com que [podria allargar això molts paràgrafs més](#) mirant d’explicar [la confusió ... i el cabreig ... i el desànim ... i la depressió ... i molts més sentiments contradictoris del Poble Català](#), decideixo tallar-ho aquí i acabar aquestes línies formulant una única pregunta:

De TOTS-TOTS-TOTS els dirigents catalans autonomistes reciclats en processistes i disfressats d’independentistes, siguin ara a la presó o a l’“exili” o asseguts a les butaques de [la Generalitat anti-catalana](#), ¿n’hi ha [algun que no hagi traït ja, o/i que no estigui traint ara, el Poble Català?](#)

Envia’m, siusplau, el nom del(s) dirigent(s) català(ns) a(l)s qui consideris una(varies) excepció(ns). I buscarem les seves coordenades per demanar-li(os) una entrevista cara a cara, llarga i totalment *off the record*.

Gràcies per la teva bona intenció!

Barcelona, 22 de maig del 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras (Barcelona, 1944)

Investigador independent. Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA](#) [arrabassada el 1714](#) i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impeding així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) [que patim des d’abans de 1714](#)

A qui votar? A CAP TRAÏDOR!

A qui votar en les eleccions del 26-M?

**NI A CAP TRAÏDOR
ni a cap ocupant!**

Per tant... a ningú, oi?

“Si m’enganyes un cop, la culpa es teva; si m’enganyes dos cops, la culpa es meva”
Proverbi àrab

Adaptació catalano-processista:
“Si m’enganyes quatre vegades... ¡la culpa és de Madrid!”

Com que el text que estava redactant s’allarga molt, finalment em limito a:

EXPOSAR AQUEST PREVI

Cal tenir ben present que si aquest 26 de maig encara hi ha eleccions convocades per Madrid és perquè els dirigents catalans processistes han impedit diverses vegades (com a mínim: el 9-N del 2014, el 27-S del 2015, el 27-O del 2017, i avui mateix atès que tenen majoria de 70 escons al Parlament de Catalunya) la independència/libertat de Catalunya.

Des del 2009, només dirigents catalans que es presenten com independentistes han pogut impedir la independència/libertat de Catalunya. Impedir la independència/libertat de Catalunya no ho poden fer ni els dirigents polítics representants de les tropes civils d’ocupació de Catalunya (C’s, PP), ni els dirigents polítics catalans botiflers obertament traïdors (PSC, Comuns), i no ho poden fer senzillament perquè els catalans independentistes no confien gens ni mica en ells.

Però impedir la independència/libertat de Catalunya ho han fet, i inevitablement ho continuen i ho continuaran fent els dirigents processistes (disfressats d’independentistes quan en realitat estan contra la independència/libertat de Catalunya) mentre no els destituïm i reemplacem

(CDC/PDeCAT/Puigdemont, ERC, CUP, ANC, Òmnium,...). Senzillament, **TOTS-TOTS-TOTS són traïdors ja que TOTS-TOTS-TOTS han traït al Poble Català.**

REMETRE al breu intercanvi que vaig publicar el dia 25 d'abril: **A qui votar?** el 28-A. S'hi troba bastants enllaços a texts i **gravacions** (gairebé tots meus) que considero importants per decidir què fer aquest 26-M. **I per "coses" de més substància!**

I ESCRIURE BREUMENT la resposta a “A qui votar?”:

D'entre els nostres dirigents processistes (autonomistes de 1978 ençà, i a partir del 2009 obligats per la mobilització del Poble Català a reciclar-se en processistes disfressats d'independentistes), TOTS-TOTS-TOTS traïdors al Poble Català,

JO NO VULL PAS ESCOLLIR

---QUINS TRAÏDORS ENVIO A EUROPA

per a que tinguin més pes internacional i així puguin continuar INTERNACIONALITZANT LA TRAÏCIÓ AL POBLE CATALÀ (en particular, la “traïció democràtica”: demanar la mediació internacional per arribar a aconseguir de Madrid “un referèndum pactat i vinculant per tal d'exercir el nostre dret al **Dret d'Autodeterminació**, un **referèndum com Escòcia**”)

---ni tampoc QUINS TRAÏDORS ENVIO ALS “AJUNTAMENTS”,

castellanada que a partir del 1714 tradueix-per-força “Ayuntamientos” al català. És molt significatiu que cap candidatura “independentista” pretengui ni tan sols recuperar els noms de les institucions locals catalanes d'abans de 1714: comú, universitat, paeria, batllia, batlle,... (ajut per aprofundir-ho!)

Barcelona, 25 de maig del 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras (Barcelona, 1944)

Investigador independent.

Impulsor de **LA GOTA CATALANA** per **RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714** i **RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA**, impeding així **EL GENOCIDI CATALÀ** que patim des d'abans de **1714**

“JUICIO” – 6

El “Juicio” mostra que estem ocupats

**I els ocupants no són
ni feixistes,
ni ‘immigrants’,
ni, menys, catalans!**

NOTA PRÈVIA: Intencionadament, aquí no faig cap menció de les declaracions i altres actuacions (i no-actuacions) dels [dirigents traïdors](#) que, protegits com estan del poble català a la presó (així com d’altres dirigents traïdors estan protegits havent fugit del poble català en el que en diuen “exili”), es continuen dedicant des de la presó i des del “juicio” (i també els altres des de l’ “exili”) a enfosquir i a podrir el que jo i altres procurem aclarir i regenerar. En particular, [TOTS-TOTS-TOTS](#) ens porten cap a [la trampa mortal d’exercir el Dret d’Autodeterminació](#) (al que tenim dret, però que no és el nostre camí) [mitjançant votar](#) un referèndum pactat i vinculant, que és la manera democràtica que té l’ordre mundial i l’“Estado-Español” d’impedir que tornem a ser lliures. Ja ho aniré desenvolupant en propers articles.

Cada imatge del “Juicio al proceso” mostra als catalans (i també las no-catalans) que els castellano-estadoespanyoles manen, i que els catalans els hi estem sotmesos.

El simple fet que tot el “Juicio” es desenvolupi en la “lengua del imperio” (és a dir, en “castellano”, ja que encara es creu que l’imperi va ser suposadament construït per “el Reino de Castilla”) confirma que ells són els nostres invasors/ocupants/espoliadors/genocides, i que nosaltres som els seus envaïts/ocupats/espoliats/genocidats. Resumim-lo en que des del 1714 hi ha ocupants i ocupats: els ocupants són ells (els castellans-i-assimilats) i els ocupats som nosaltres (els catalans, es sigui català bé per família o bé per elecció voluntària).

Considero que aquest conflicte ocupants-ocupats és el criteri més important per entendre la realitat profunda del què està passant a Catalunya UN ALTRE COP (recordeu: “*¡Hay que bombardear Barcelona cada 50 años para mantener Cataluña sometida!*”) des del 2009.

Cada escena del judici, explicada amb aquest criteri, amb aquest contingut, amb aquest enfocament, amb aquest significat, permetria que cada dia milers de catalans passessin del seu subconscient al seu conscient -i a continuació, del seu conscient a la voluntat i a l’acció personal i col·lectiva!!!- el fet que des de fa 304 anys ells són els nostres opressors, i trauria a la llum del dia que el que nosaltres ara volem és [RECUPERAR LA LLIBERTAT](#) que ells ens van arrabassar el 1714 (per cert, amb la imprescindible actuació de l’exèrcit francès, ja que les tropes castellanes soles no ho haguessin aconseguit mai).

La prepotència dels interrogadors -siguin “los fiscales generales”, “la abogacía del Estado”, “la acusación particular” o “el presidente del Tribunal, juez Marchena”, tots “Excelentísimos” o més- fa recordar la lletra d’“Els Segadors”: [“A darrere aquesta gent / tan ufana i tan superba”](#).

I l’ocupació queda reflectida en la part que de veritat diuen els “Guardias Civiles”, els “Policías Nacionales”, els “Letrados”, etc., en els seus testimonis:
---“Nos miraban con odio y con desprecio”,

---“Gritaban ‘¡Fora les forces d’ocupació!’, ‘Marxeu!’, ‘Passiu bé, passiu bé...i fins mai més!’,
etc.”,
---“Defendían lo que nos queríamos llevar como si fuesen propiedad suya”,
---“Querían impedir que hicieremos nuestra misión, que estaba siempre dictada por un juez”,
---“Primero obstaculizaban que pudiésemos entrar, y luego querían impedir que nos fuésemos
llevándonos lo que habíamos requisado”,
---“Hacían murallas humanas”,
---“No obedecían”,
---“Se movilizaban por cientos en muy poco tiempo”,
---etc., etc., etc.

Em sento orgullós de formar part d’aquest poble català que, des del 2009, està tornant a demostrar any rere any una persistència admirable i una enorme capacitat d’autoorganització, acceptant-ne la responsabilitat i els riscos. El salt qualitatiu que falta és assumir la direcció total d’aquesta mobilització orientant-se obertament a [recuperar la llibertat](#) i a [tornar a posar Catalunya en els mapamundis com l’Estat Europeu que som, ara ocupat de 1714 ençà, i aviat de nou independent](#).

O sigui: reconèixer i explicar que els catalans estem ocupats a casa nostra fa 304 anys pels ocupants castellano-estadoespanyoles, reorienta el que estem fent cap a posar com [objectiu central i prioritari recuperar la llibertat respecte de Madrid/Castilla/Estado-Español](#), i que, per tant, nosaltres no hem de posar a votació si som una nació i si volem tornar a ser lliures, sinó que, senzillament, els ocupants han de marxar de la nostra mil·lenària terra.

Adoptar aquest [Punt de Vista Català](#) té moltes importants conseqüències, que cal anar esbrinant. Vet aquí tres:

***** QUEDI CLAR: EN UNA CATALUNYA DE NOU LLIURE, HI HAURÀ DE TOT.** Probablement encara més que en qualsevol altre poble (a causa que [nosaltres vam ser durant segles el poble més lliure d’Europa](#)), en el poble català de nou lliure hi haurà de tot i en tots els àmbits.

I en l’àmbit polític, hi haurà tot el ventall de posicions ara existents (des de l’extrema dreta a l’extrema esquerra) més les noves posicions que inventarem, ja que bastants catalans hem arribat a la dura, viscuda, patida i treballada conclusió que l’actual ventall no ofereix res que valgui la pena viure. A més, quan, per exemple, les CUP o el PDeCat volen (suposadament) una Catalunya independent però amb la condició que sigui, respectivament, “comunista” o “neoliberal”, ambdós són un obstacle a recuperar la llibertat de Catalunya, ja que automàticament es posen en contra els catalans que tenen por -per cert, amb moltes raons potents els dos- del “comunisme” o del “neoliberalisme”, respectivament.

I en l’àmbit lingüístic, quan, per exemple, Oriol Junqueras personalment i el seu partit ERC a remolc proposen una “República Catalana bilingüe”, estan obstaculitzant doblement que Catalunya torni a ser lliure: perquè hi ha catalans que no volen una República, i perquè hi ha catalans que saben que el bilingüisme acceleraria la mort de la llengua catalana.

Abans de discutir i barallar-se per quina Catalunya lliure vol cada català, cal aconseguir primer la llibertat de tots nosaltres en una Catalunya de nou independent. Ja després decidirem com ens organitzem políticament, com funcionem lingüísticament, etc.!

***** QUEDI CLAR: L’AMENANÇA FEIXISTA ÉS UN ENGANY.**

A Catalunya no hi ha actualment cap amenaça feixista sinó quelcom totalment diferent: l’actuació violenta contra els catalans d’una part dels ocupants de Catalunya, sumats a l’actuació violenta d’una part dels castellano-estadoespanyoles que es desplacen de cacera fins aquí a recordar-nos que fa segles que estem envaïts/ocupats/espoliats/genocidats per ells i per tot l’Estado-Español. Com cas particular, ja he explicat que el pitjor fruit de VOX són els anti-Vox perquè els anti-VOX ajuden a amagar que VOX és una fracció agressiva i bocamolla dels ocupants.

Té sentit parlar de feixisme quan DINS D’UN MATEIX POBLE, una fracció de la població violentament ataca a la resta i li impedeix actuar lliurement. Però NO ÉS EN ABSOLUT

aquest el nostre cas. I, per cert, fa ja bastants anys vaig conèixer feixistes catalans que eren decididament independentistes. M'agradaria retrobar-los ara...

Parlar d'"atacs feixistes" sembla molt radical i combatiu però falsifica tota la situació: presenta com a conflicte intern català el que és un conflicte entre la nació ocupada que vol alliberar-se, i l'Estat ocupant que vol continuar sotmetent-nos. Parlar de "feixistes" serveix de tapadora per no dir el que és important i verdader, i que canviaria tota la situació a favor nostre: són ocupants! I es converteix en un obstacle a la independència/llibertat del poble català.

***** QUEDI CLAR: UN OCUPANT NO ÉS UN "IMMIGRANT" NI, MENYS ENCARA, ÉS UN CATALÀ.**

Primer cal saber que -pel que he anat descobrint- al Principat de Catalunya i a la Nació Catalana NO existia el concepte "immigrant" (i per això poso les cometes), sinó que a qui arribava a casa nostra se l'anomenava "nouvingut". I, lògicament, aquí des de sempre hi ha hagut nouvinguts pel simple fet d'estar a la costa, d'on també sortíem a ser "nouvinguts" respecte d'altres pobles d'arreu del món.

Mentre vam ser un Estat Europeu, el primer Constitucional, independent fins el 10 de setembre de 1714, per aquí passaven molts estrangers i els que es quedaven eren "nouvinguts" que encara no sé quines condicions havien de complir per passar a ser ciutadans catalans. Sí sé que els castellans eren estrangers aquí, i viceversa. I dins de la Nació Catalana, els aragonesos també eren estrangers malgrat formar part de la Confederació, mentre que els mallorquins eren catalans de dret (i per això no hi havia Corts Mallorquines sinó que els representants mallorquins tenien plaça directament a les Corts Catalanes) i els valencians podien ser ciutadans catalans via *ius solis* (és a dir, per residir al Principat) o via *ius sanguinis* (és a dir, per tenir avantpassats catalans), i els valencians sí tenien les seves Corts.

Ara som un Estat Europeu, el Principat de Catalunya, ocupat de 1714 ençà per Madrid/Castilla/Estado-Español. Per tant, actualment només hi ha "ciudadanos españoles residentes en territorio catalán". Sembla que només el 30% com a màxim som catalans per família. Un percentatge important (el 40%? Més?) dels nouvinguts (de fa 100, 70, 50 30, 20, 10, 5 anys) han escollit lliurement ser catalans. Això significaria que entorn al 50% dels actuals "ciudadanos españoles residentes en territorio catalán" som catalans (els catalans per família més els catalans per decisió voluntària). La resta, ara [no són catalans sinó ocupants de Catalunya](#) i, per això, per exemple, ni se'ls hi passa pel cap aprendre a parlar en català.

Però considero que si amb tranquil·litat i respecte però amb molta fermesa els hi diem que no són catalans sinó que són ocupants de la terra catalana, molts deixaran de ser-ho. Per què? Perquè considero que la majoria actuen com ocupants (votant a C's, anant amb banderes del "Reino de España", volent "preservar la unidad de España", etc.) de manera subconscient (de manera anàloga a que molts catalans s'estan mobilitzant de manera subconscient per recuperar la llibertat de Catalunya, però no de manera conscient a causa que els dirigents processistes amaguen aquest contingut profund dient que "la independència és una qüestió política"). Però aquests encara "ciudadanos estadoespañoles en territorio catalán" han trobat treball aquí, s'han instal·lat de manera estable, s'han casat i tenen fills, veuen que el seu futur està aquí i en absolut voldrien ser conscientment ocupants de la terra catalana on viuen ni tampoc carcellers del poble català que els ha aconl·lit. I així es reduiria la seva base i, paral·lelament, s'eixamplaria la nostra sense fer cap tipus de concessió.

I sorgeix una pregunta: Si comencem a fer que el "Juicio" en marxa mostri això... ¿deixaran de retransmetre'l?

Barcelona, 3 de juny del 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras (Barcelona, 1944)
Investigador independent. Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA](#) [arrabassada el 1714](#) i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impedit així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de [1714](#)

PUNT DE VISTA CATALÀ – XLVI

“HO TORNAREM A FER!” ??????????

“Si m’enganyes un cop, la culpa es teva;
si m’enganyes dos cops, la culpa es meva”.
Proverbi àrab

Adaptació catalano-processista fins ara:
“Si m’enganyes quatre o més vegades... ¿la culpa és de Madrid!”

Versió catalana a partir d’ara:
“Ens heu traït
(com a mínim)
el 9-N del 2014;
el 27-S del 2015;
els 1, 3, 10 i 27-O del 2017;

CADA DIA des del 27-S del 2015 al 21-D del 2017, amb majoria de 72 escons;
CADA DIA des del 21-D del 2017 fins avui, amb majoria de 70 escons.

PERÒ NO, NO HO TORNAREU PAS A FER!!!”

“Aquella mateixa nit (del 5 de maig del 1977) (...) vaig emprendre una (...) vaga de fam.
La primera acció meva en què els adversaris eren els meus antics companys de lluita antifranquista.
No seria la darrera.

A partir d'ara, l'enemic «nacional i de classe» era més a prop.
Aquest dia marcava un canvi fonamental de la lluita.
La mort en la nostra societat no només amenaçava des de fora.
També ascendia feréstega des de dintre.”

Lluís M. Xirinacs, [La traïció dels líders](#), volum II, pàg. 244-245

“(…) la covardia dels nostres líders, massificadors del poble”.
Lluís M. Xirinacs en el seu acomiadament al retirar-se conscientment a morir.
Barcelona, 6 d’agost de 2007

NO, NO HO TORNAREU PAS A FER !!!

**No, Jordi Cuixart i tots els altres traidors:
NO us deixarem PAS que ho torneu a fer!**

El procés i tots els dirigents processistes esteu acabats. **ÉS L’HORA DELS LÍDERS NATU-
RALS DEL POBLE CATALÀ.**

Ho vam començar el 12 de setembre del 1714.

Cada cop que hem recuperat forces, ens hem aixecat per recuperar la llibertat. Per això “*¡Hay que bombardear Barcelona cada 50 años para mantener Cataluña sometida!*”.

Vau trair l'onada dels anys 70. Però avui els catalans tenim la gran sort que Xirinacs ho va explicar detalladament als tres volums (mil pàgines) de *La traïció dels líders*. I dona tot tipus de dades, i en particular els noms i cognoms dels traïdors. Els vostres, com [En Jordi Sánchez](#) amb 30 anys, encara avui traint des de la primera línia, o els dels autonomistes-anti-independentistes durant més de 30 anys, fins el 2009 formalment i fins avui realment, que van ser els vostres mestres, dirigents i patrocinadors.

Ho hem reprès amb l'onada del 2009 que us va forçar a construir a partir del 2010 “el procés” per tal muntar-vos-hi, frenar-la, dividir-la i dirigir-la cap el fracàs. Hi ho vam posar de nou en marxa amb les **Consultes per la Independència** (mobilització massiva popular que va neutralitzar amb l'ANC), amb **Reagrupament** (partit per la declaració d'independència que va reben-tar amb Solidaritat... per a continuació carregar-vos Solidaritat des de dins!), i amb el **Cercle Català de Negocis** (poder econòmic independentista que va controlar i neutralitzar, intentant-lo destruir del tot).

Aquest deu anys de mobilitzacions massives ens han ensenyat que només els dirigents catalans processistes traïdors podíeu impedir el nostre alliberament, i TOTS PERFECTAMENT UNITS ho heu efectivament impedit diverses vegades: com a mínim, el 9-N del 2014, el 27-S del 2015, el 27-O del 2017... i cada dia ara, amb majoria de 70 escons al Parlament de Catalunya, com teniu des del 21-D del 2017.

Hem après a cops que TOTS sou traïdors, **i ara ho sabem molts**. I moltíssims més catalans **senten** la vostra traïció en el cor i en l'ànima... o des del llit, malalts i deprimits a conseqüència de la vostra perfídia. I, a més, per culpa vostra des del 9-N del 2014 més de 200.000 catalans que desitjaven morir lliures, han mort presos... com des del 1714 han nascut i mort preses 12 generacions de catalans, fet terrible que TOTS silencieu. I els catalans actuals hem nascut presos, fet que TOTS calleu igualment. Però ara, malgrat vosaltres, encara tenim la gran oportunitat de recuperar la llibertat i poder viure lliures fins a, de nou després de 304 anys de sotmetiment que TOTS amagueu, morir lliures.

Però durant aquests 10 anys tots els catalans, en algun moment o altre, en alguna mobilització o altra, en alguna acció o altra, HEM TASTAT LA LLIBERTAT I ARA LA VOLEM TOTA, LA LLIBERTAT!!!

I recuperarem aviat la llibertat ... necessàriament passant per sobre vostre, que en sou l'obstacle principal.

I aleshores sabreu el que és la Justícia Catalana amb Dret Català, on **la traïció a Catalunya que heu comès serà el delictes més greu.**

Res a veure ni amb el vostre empresonament actual ni amb aquest “juicio”, que us protegeixen davant d'una part encara nombrosa del poble català (ironia... i psicologia inversa: els traïdors convertits en herois!). Per aquesta raó va anar en l'AVE a entregar-vos **voluntàriament** (cap autèntic pres polític va voluntàriament a entregar-se!) a Madrid. I d'altres va **fugir del poble català** -no de Madrid- disfressant-vos d'exiliats! **I actualment TOTS vosaltres -des de la presó, des de l'“exili” o amb el cul encara a les butaques de la Generalitat (o dels “Ayuntamientos” i altres menjadores!)- continueu la vostra tasca traïdora.**

Per això insistiu TOTS en un “Referèndum com Escòcia” **amagant TOTS que [l'any 2014 a Escòcia el referèndum es va perdre per tupinada](#)**: un (aproximadament) 70% REAL de “SÍ” va ser convertit pels traïdors escocesos -començant per les direccions del SNP i dels mitjans de comunicació “independentistes” escocesos- en un 54% OFICIAL de “NO”.

I vosaltres hi éreu com “observadors internacionals” I HO VAU AVALAR! Però és lògic: els traïdors als respectius pobles us ajudeu i recolzeu els uns als altres: els traïdors d'un país col·laboreu amb els traïdors dels altres països! Ell (escocès traïdor o basc traïdor o traïdor d'on sigui) t'encobreix a tu (català traïdor), i tu, traïdor als teus, el tapes a ell, traïdor als seus! **Quin monstruós engany això de “Hi haurà -o ‘hi ha’ o ‘hi havia’- la garantia dels observadors internacionals”!**

Aquest “Referèndum com Escòcia, pactat i vinculant obtingut per mediació internacional” que TOTS demaneu és la traïció en forma democràtica per impedir la nostra independència/libertat definitivament. **Per aquesta raó silencieu la tupinada escocesa!**

Però, malgrat vosaltres, “massificadors del poble”, els catalans estem [recuperant el Punt de Vista Català](#) i fent-nos conscients que **nosaltres no hem de posar a votació si som una Nació i si volem tornar a ser lliures!** No és que sigui absurd sinó que és molt més greu: és anti-català. **Nosaltres hem d'aconseguir que Madrid/Castilla/Estado-Español, ocupant des del 1714 i genocida des de molt abans, marxi de la nostra terra!**

I en aquest camí, **l'única votació acceptable és la que proposa *Directe-68*, el partit polític sense polítics que farà la independència**, el partit censurat que ha fundat i presideix [En David Raventós](#). Sí, el David Raventós que us coneix personalment (mentre que el poble català només us coneixem a través dels mitjans de comunicació, que us converteixen en polítics-estrella i que fan que us estimem) a TOTS des de fa 30 anys, i que TOTS els dirigents processistes coneixeu personalment durant anys de la Facultat de Dret o de la direcció de la FNEC, però que TOTS no només margineu i silencieu sinó que **TOTS vau intentar destruir-lo el 2016**. Sí, el David Raventós que [a les 12 del migdia del 3 de maig del 2016 va començar una vaga de fam per la independència, indefinida](#) fins a que **PRECISAMENT VOSALTRES** declaréssiu la independència, acció que MAI heu volgut fer... i que per això NO ho heu fet PAS... malgrat simular-ho TOTS, [enganyant-nos TOTS vosaltres, TOTS 72: els 62 de Junts pel Sí i els 10 de les CUP!](#) Però l'escenificació teatral de la traïció la vau acordar TOTS els partits del Parlament, **des del PP a les CUP, com demostra l'Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27-O del 2017**, Acta aprovada pels portaveus de TOTS els partits parlamentaris, inclosos per tant PP, C's, PSC i Comuns.

I precisament perquè TOTS vosaltres coneixeu de fa tres dècades En David, i perquè ell coneix amb detall les vostres trajectòries contra la independència/libertat de Catalunya, vau actuar de manera contrària del que faria qualsevol processista de base d'aquests que encara confien en vosaltres. Els catalans independentistes de bona fe que vosaltres encara dirigiu cap a la desfeta, haguessin anat a parlar personalment amb el seu conegut David Raventós. I mirant-lo cara a cara, haurien intentat fer-li entendre que el camí que vosaltres marqueu és el correcte, que és el camí que cal seguir per aconseguir la independència, i s'haurien esforçat per convèncer-lo que abandonés voluntàriament la vaga de fam. **Res a veure amb el que TOTS vosaltres vau fer: TOTS vosaltres vau censurar la vaga de fam i vau represaliar En David Raventós fent-lo tancar en un psiquiàtric contra la seva voluntat.**

Sí, TOTS vosaltres, uns per acció i els altres per omissió, el 17 de maig el vau fer tancar contra la seva voluntat en el Departament de Psiquiatria de l'Hospital del Mar, el vau sotmetre a tortura química i el vau induir al suïcidi. En l'actual societat catalano-estadoespanyola, si es vol destruir un enemic se'l fa internar en un psiquiàtric i se'l destrueix amb psicofàrmacs, **acció que l'anul·la socialment**. I si es vol **protegir a un traïdor i convertir-lo en un heroi català**

per a que continuï traint al poble català, se'l tanca a la presó, se'l porta a judici, i per televisió i ràdio es retransmet íntegrament el judici als catalans.

Sí, TOTS vosaltres, uns per acció i els altres per omissió, sou responsables que En David sortís zombi dos mesos després, el 18 de juliol, **anul·lat amb psicofàrmacs que TOTS sabíeu l'estaven fent prendre.**

Afortunadament pel poble català, En David Raventós va deixar de prendre els dos psicofàrmacs (Depakine i Respiridona) que li van receptar de per vida, i va deixar d'anar cada dues setmanes a ser controlat a la consulta psiquiàtrica. I es va anar recuperant. **I ara la d'En David Raventós és l'única veu que proposa un COM actuar, aquí i ara, per assolir la independència AVIAT.**

I això lliga amb el que he escrit abans: **quina és aquesta única votació acceptable pel poble català que proposa Directe-68?**

La votació que els catalans que volem la independència/libertat de Catalunya imposarem al comprendre que TOTS els actuals dirigents són traïdors i que, per tant, s'ha de renovar TOT el Parlament. I com que per això cal unes eleccions, forçarem que l'actual dirigent traïdor -i, [a sobre, xenòfob](#)— que [és el setè President de la Generalitat de Catalunya](#) convoqui unes eleccions.

Aquestes eleccions tindran encara necessàriament la forma d'eleccions autonòmiques, però CAP dels actuals dirigents processistes, considerats ja traïdors pel poble català, gosarà presentar-se. I potser només quadros mitjos dels partits i entitats processistes podran participar-hi. I aleshores Directe-68 obtindrà molts més dels 68 escons majoritaris, i proclamarà la independència.

No, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Puigdemont, Junqueras, Forcadell, Torra, Torrent, Artadi, Riera i TOTS els altres dirigents traïdors empresonats, “exiliats” o apoltronats:

NO, NO HO TORNAREU PAS A FER !!!

NO ENS TORNAREU PAS A TRAIR-NOS !!!

ÉS L'HORA DELS DIRIGENTS NATURALS DEL POBLE CATALÀ!

VISCA CATALUNYA DE NOU LLIURE!!!

Barcelona, 19 de juny del 2019 (lleugerament retocat el 20)

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras (Barcelona, 1944)

Investigador independent

Impulsor de

[LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA](#)
arrabassada el 1714

i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#),
impedint així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de [1714](#)

A, B i C del Punt de Vista Català. Corol·lari

El 9 de novembre del 2017, llegint “*La traïció dels líders*” de Xirinacs, em vaig preguntar “**Quin és el Punt de Vista Català?**”. Contestant aquesta pregunta cabdal -que convoico a aprofundir- porto escrits més de 50 articles: 37 recollits en un Quadern de 112 pàgines, i 16 articles aplegats en un Complement de 52 pàgines.

Vet aquí una aplicació concentrada:

A) Nosaltres NO hem PAS de posar a votació si som una Nació i si volem tornar a ser lliures. Nosaltres sabem que tenim més de mil anys d’Història, i nosaltres sentim/sabem que volem recuperar la llibertat arrabassada el 1714. Nosaltres som ara el Principat de Catalunya ocupat des de fa 304 anys. Hem d’aconseguir que l’invasor/ocupant/espoliador/genocida marxi de la nostra terra, i automàticament tornarem a ser el Principat de Catalunya independent, i re-apareixerem en els mapamundis, on hi vam ser fins el 1714. **Tot dirigent català que es proclami independentista però que doni l’espatlla a la nostra Història, que renunciï als nostres Drets Històrics, que ens hagi fet votar quatre vegades per a continuació pixar-se en els resultats de les votacions, i que encara vulgui fer-nos votar un altre cop en un "referèndum pactat i vinculant com Escòcia obtingut per mediació internacional", és un traïdor. I confirma que TOTS els dirigents catalans processistes que proposen "un referèndum com Escòcia" són traïdors el fet que TOTS silencien que [a Escòcia el referèndum es va perdre per tupinada.](#)**

B) L’obligació de Madrid/Castilla/Estado-Español es continuar ocupant la nostra terra, mantenir-nos sotmesos, espoliar-nos tot (començant per la llibertat) i acabar amb nosaltres com a catalans convertint-nos en “ciudadanos estadoespañoles todos libres e iguales”, és a dir, genocidant-nos. Ells saben que els hi va la seva sobrevivència atès que si els catalans recuperem la llibertat, l’“Estado-Español” es descompon. Ergo TOTS-TOTS-TOTS (excepcions, siusplau!!!) els actuals dirigents catalans, parlamentaris o no, polítics o "socials" (començant pels que estan protegits del poble català a la presó o a l’"exili"), que es presenten com independentistes, són traïdors al poble català.

i C) La independència/llibertat del poble català només es pot declarar al Parlament de Catalunya, i no pas a Madrid, ni a Brussel·les ni als “Ajuntaments”. Però els nostres actuals dirigents ens han empès a perdre el temps i a dividir-nos per escollir: el 28-A, quins traïdors ocupen 22 dels 48 “escaños catalanes” entre els 350 del “Congreso Español” (una minoria de 22 entre 350!); i el 26-M, quins 3 traïdors formaran part dels 54 “diputados del Reino de España” entre els 751 del Parlament Europeu (una minoria de 3 entre 751!), i quins traïdors seran “alcaldes” i “regidores” dels “Ayuntamientos en territorio catalán”. En canvi, des del 21 de desembre del 2017, 70 dels 135 escons del Parlament de Catalunya estan ocupats per 70 diputats escollits en llistes que es presenten com independentistes (una majoria de 70 entre 135!). Per tant, JuntsxCatalunya, ERC i CUP podrien haver proclamar la independència en cadascun dels més de 500 dies transcorreguts des del 21-D del 2017, i podrien declarar-la avui mateix. Però, com han demostrat i demostren cada dia, aquesta NO ha estat MAI la intenció dels líders processistes. Ergo TOTS-TOTS-TOTS (excepcions, siusplau!!!) els dirigents catalans, parlamentaris o no, polítics o no, que es presenten com independentistes, són traïdors al poble català.

COROL·LARI

Per aconseguir la independència/llibertat el poble català hem de renovar totalment el Parlament de Catalunya. I l’únic COM, l’única proposta que conec per a fer-ho, és la de **Directe-68**, el partit d’En **David Raventós**: trencar la censura processista imperant, fer que el poble català compregui/confirmi que TOTS els actuals líders son traïdors, i forci la convocatòria d’unes eleccions *sui generis*, excepcionals, on cap dels actuals dirigents traïdors s’atrevirà a presentar-se. Aleshores **un Parlament de Catalunya totalment renovat i en el que Directe-68 tindrà 68 o més escons, declararà la independència/llibertat del poble català en la primera immediata Sessió Plenària del Parlament de Catalunya.**

“Els drets de l’home no poden sobreposar-se als drets de l’home català”

Mossèn Josep Armengou (1910-1976)

1 de juliol del 2019:

“PARLAMENT DE LES DONES”

Tampoc així el Parlament de Catalunya té res de català

L’1 de juliol del 2019 s’ha celebrat un Ple del Parlament de Catalunya, i ha estat un Ple molt especial. Efectivament, només hi havia dones: les 60 diputades dels diferents partits parlamentaris més 75 dones representants del Consell Nacional de les Dones de Catalunya (CNDC). L’acte va ser aprovat per la Mesa del Parlament de Catalunya celebrada el darrer 30 d’abril. La iniciativa s’inspira en la Quarta Conferència Internacional de la Dona, celebrada el 1995 a Beijing, que va acollir 17.000 participants i 30.000 activistes de tot el món, i on durant setmanes es van establir les bases d’una agenda de polítiques de dones. **Objectiu? Reivindicar els drets de les dones.**

La sessió ha durat unes dues hores i ho he escoltat o mirat pràcticament tot. I, malauradament, he comprovat que feminitzar al 100% un dia -bé, una estona- el Parlament de Catalunya no li ha aportat res d’autènticament català. I molt em temo que tampoc passaria això encara que el Parlament quedés permanentment ocupat només per dones. Per què? Doncs perquè l’actual Parlament de Catalunya, al igual que l’actual Generalitat de Catalunya, són instruments de la prolongació del sotmetiment del poble català a Madrid/Castilla/Estado-Español iniciat el 1714 (el sistema del 1714!) i aprofundit per la traïció dels líders catalans els darrers anys setanta. I perquè, malauradament, actualment el Punt de Vista Català gairebé no existeix i cap de les dones que van parlar va dir res que mostrés tenir-lo.

I per què puc ser tant contundent? Perquè, gràcies a llegir [La traïció dels líders](#) de Xirinacs i com he compartit en el meu blog, el 9 de novembre del 2017 vaig escriure un article titulat: [Quin és el Punt de Vista Català?](#), conseqüència de trobar-me aquesta frase: “(...) **Des del punt de vista català, que és el que ens interessa en aquest llibre, (...)**”. Lluís M. Xirinacs, [La traïció dels líders](#), volum I, *La sembra laboriosa* (gener 1971-juny 1976), pàgina 136. Publicació: abril 1993 Xirinacs em va fer entendre que després de més de tres segles d’ocupació, als catalans se’ns ha inculcat (amb repressió, amb corrupció, amb “sistema obligatorio y gratuito de enseñanza”, amb “Universidad estadoespañola en territorio catalán”, amb “derecho y justicia castellanos/estadoespañoles aplicados en territorio ocupado”, amb “todos libres e iguales”, ... , i sobre tot, amb l’encobriment de part dels “nostres” dirigents “catalans” d’abans, i amb la complicitat de TOTS els “nostres” líders actuals) “el Punto de Vista Castellano”. Això implica que veiem la realitat segons “el Punto de Vista Castellano” i no pas segons el Punt de Vista Català. En conseqüència, estem actuant segons “el Punto de Vista Castellano” i no pas segons el Punt de Vista Català. I per tal de recuperar l’imprescindible Punt de Vista Català -que convido a aprofundir- porto escrits més de 50 articles: 37 recollits en un Quadern de 112 pàgines, i 17 articles en un Complement de 54 pàgines. Aquest és el l’article 55.

Una de les conseqüències més importants de recuperar veure el món a partir de nosaltres mateixos i actuar-hi conseqüentment, és que des del Punt de Vista Català [nosaltres NO hem PAS de posar a votació si som una nació i si volem tornar a ser lliures](#). Votar-ho és “el Punto de Vista Castellano” (adoptant el Punt de Vista de l’Ordre Mundial!). I... ¿com ells ens estan imposant el seu “Punto de Vista Castellano”? Doncs

1.- amb l’actuació dels actuals dirigents catalans, TOTS traïdors, que ens han empès a votar diverses vegades sense debatre si aquest és el camí correcte (i, a més, pixant-se cada vegada en els resultats i fent-nos votar de nou, i portant-nos ara cap a votar en un “referèndum com Escòcia”, silenciament TOTS que el 2014 [els escocesos van ser víctimes d’una terrible tupinada](#)),
i 2.-amb Madrid dient-nos freqüentment que no podem votar. Imagineu-vos si Madrid ens convidés dient-nos “¡Catalanes: votad, votad!”. Què passaria aquí? Nosaltres immediatament reaccionaríem dient “Atenció! Perill! Trampa, trampa!”.

Així, per ara, la gran majoria de catalans som víctimes de la traïció de TOTS els encara “nostres” dirigents, i de la psicologia inversa que ens apliquen els “nostres” ocupants.

Indefensos com el Poble Català estem mentre no recuperem el nostre Punt de Vista Català, encara permetem que els “nostres” actuals dirigents traïdors es comportin ara de manera similar a com explicava Xirinacs que actuaven els dirigents traïdors dels anys 70 i següents:

“Els polítics nostrats demostraren en la pràctica no tenir cap sentit de la sobirania nacional. (...) no tenien ni la més mínima idea de la responsabilitat que comporta ésser català.”

Lluís M. Xirinacs, [La traïció dels líders](#), volum II, *Una pedregada seca* (juliol 1976 – juny 1977), pàg. 205-206. Publicació: abril 1994

“(...) els líders antifranquistes acabaven de transformar-se en enemics del poble, i això no es podia dir. En realitat, **esdevingueren els pitjors enemics del poble, per tal com havien estat els seus amics i ho continuaven aparentant. (...) Qui podria deslliurar-nos de la generació ((de líders catalans))) de la dita transició? I qui la podrà substituir**, si ells han practicat durant els darrers vint anys ((ara ja 42 anys!))), igual que el general Franco, **una política de terra calcinada per a tot allò que pogués significar la més mínima expressió de voluntat popular?**”.

Lluís M. Xirinacs, [La traïció dels líders](#), volum III, *La collita perduda* (juliol 1977 – gener 94), pàgina 208 a 211. Publicació: abril 1997 (negretes: Lluís Botinas).

Qualsevol paral·lelisme que s’estableixi canviant “antifranquistes” per “autonomistes” fins el 2010, i per “processistes” després, **no és en absolut casualitat** sinó continuïtat i coherència **contra el poble català**. Com tampoc és pas casualitat que **no hi hagi cap dels actuals dirigents “independentistes” que es reclami de Xirinacs!**

TORNANT AL “PARLAMENT DE LES DONES”, he escoltat una dotzena d’intervencions sobre diferents àmbits dels drets de les dones i nombroses propostes per a que siguin cada cop més equiparables als drets dels homes.

La principal observació que faig és gairebé segur que també hauria de fer-la si es tractés d’una sessió del “Parlament dels Homes”: en cap moment he escoltat que s’afegís l’adjectiu “catalanes”, és a dir, que es parlés “dels drets de les dones catalanes”.

I aquí faig una adaptació de la frase de Mossèn Armengou que he posat al començament: **“Els drets de les dones no poden sobreposar-se als drets de les dones catalanes”**.

I el que ni cap oradora ni tampoc la Declaració final diu és “senzillament” que fa 304 anys que no existeixen “dones catalans”... com tampoc existeixen “homes catalans”... ni menys encara hi ha “poble català”. Per què? Doncs perquè un poble que no és lliure, no és poble. Així, el que hi ha des de l’11 de setembre del 1714 ençà és “poble català sotmès”... i “homes catalans sotmesos”... i “dones catalanes sotmeses”. I resulta, irònicament i lamentable, que potser en l’únic aspecte que no hi cap discriminació és que TOTS els catalans i TOTES les catalanes estem igualment sotmesos a Madrid/Castilla/Estado-Español.

I tampoc he escoltat cap dona de les que militen en partits o entitats que es proclamen independentistes que digués el que és decisiu que digui qualsevol persona que realment és independentista: que **si els catalans no som ja independents com a mínim des del 9-N del 2014 és per la traïció de TOTS els nostres dirigents, tant homes com dones** (sí, efectivament, també en aquest cas sense cap tipus de discriminació). Ans el contrari: nombroses oradores han cantat lloances i elogis als líders traïdors protegits a la presó o al suposat “exili”, mencionant diverses vegades els seus noms, sobre tot els noms de les dones.

Totes les dones que han parlat i que han adoptat una “Declaració del Parlament de les Dones” amb una unanimitat aparentment total, han explicat un reguitzell de drets que cal equiparar als dels homes. Però fer-ho silenciand -o potser fins i tot ignorant- que totes les dones catalanes (com tots els homes catalans i com tot el poble català) estan tancades a la presó en que Madrid/Castilla/Estado-Español ha convertit la terra catalana, és com negociar deu minuts més de pati quan s'està conscientment tancat en la cel·la d'una presó.

Quedi clar que si no hi ha altra remei, prefereixo deu minuts més de pati que no pas deu minuts menys, i que potser fins i tot participaria en la negociació. Però **el que és cabdal és recuperar la llibertat. I quan no només es calla que s'està pres sinó que es protegeix als dirigents traïdors que han impedit recuperar la llibertat, en realitat s'està sent còmplice dels invasors/ocupants/espoliadors/genocides.**

I quedi clar també que tinc el màxim interès en parlar (si es vol, *off the record*) amb les dones que ahir en el Parlament no fossin conscients que actuaven contra les dones catalanes. I també contra els homes catalans. I finalment, contra tot el poble català.

Barcelona, 2 de juliol del 2019 (retocat el 4 de juliol)

Lluís Botinas

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (arrabassada [des del 1714 fins ara](#)), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) (primer Estat Europeu Constitucional ocupat fa 304 anys), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (víctima del [GENOCIDI CATALÀ que patim des de molt abans de 1714](#))

Emprenyat? Confús? Desanimat? Deprimat? Encara processista?

Elements centrals per a ressituar-nos

El 19 d'abril m'adreçava als catalans (bé per família, bé per elecció voluntària) que [estan emprenyats o confusos o desanimats o deprimats o encara processistes però que no veuen clar cap a on van els actuals líders](#) (((la resta de “ciudadanos estadoespañoles residiendo en territorio catalán” no són catalans sinó Tropes Civils d'Ocupació de Catalunya, en molts casos de manera no-consentida))), els hi formulava la pregunta [Tens necessitat de ressituar-te?](#) i els hi ofería una resposta:

---resumint el QUÈ, el contingut, que estic elaborant amb [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (arrabassada [des del 1714 fins ara](#)), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) ([primer Estat Europeu Constitucional](#) ocupat fa 304 anys), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (víctima del [GENOCIDI CATALÀ que patim des de molt abans de 1714](#)). S'hi troba una cinquantena d'enllaços a texts del meu blog [www.lagotacatalana.cat](#)

---i explicant breument el COM, el camí pràctic per a conquerir en poc temps la independència, camí que està construint l'amic [David Raventós](#) amb els seus a data d'avui 103 programes d'una hora a l'escocesa Radio Hadrian (programes que es troben a https://www.youtube.com/results?search_query=radio+hadrian) i amb l'organització que ha constituït fa ja 16 mesos: “[Directe-68](#), el [partit polític sense polítics](#) que [farà la independència](#)”. Aquest COM és censurat sistemàticament per TOTS (grans i petits) els mitjans de comunicació processistes (i també els anti-processistes) però que ha començat a trencar la censura des de la base fent 18 presentacions públiques (a 16 diferents ciutats de Catalunya i a dos barris de Barcelona) que es troben gravades a <https://www.youtube.com/playlist?list=PLVy562hvKDpmTTic9tuXk3jltoFyr2gpR> i a les que tinc l'honor de ser convidat a fer una aportació d'una dotzena de minuts.

Prèviament, i per anar ressituant-me jo mateix (que és el que porto set anys fent), el 29 de març del 2018 vaig escriure [Com saber si un dirigent català actua a favor dels catalans?](#), i quatre mesos més tard [Com avaluar els dirigents independentistes?](#)

Ara vull formular **alguns elements centrals** que considero imprescindibles per ressituar-te/-nos i per **passar a actuar a favor d'assolir la independència/llibertat del Poble Català ara, molt aviat** (impedint que es podreixi la situació, que és el que conscientment estan fent amb completa unitat TOTS els actuals dirigents processistes: traïr-nos per tal de portar-nos a la desfeta, si cal mitjançant referèndum perdut).

I per **passar a actuar a favor d'assolir la independència/llibertat del Poble Català ara, molt aviat**, és imprescindible **recuperar el Punt de Vista Català** ja que actualment estem actuant des del “Punto de Vista Castellano”. Efectivament, “el Punto de Vista Castellano” és el que ens han imposat

---els castellans/estadoespañoles, que ens tenen ocupats des de fa tres segles i que compleixen [la seva obligació de seguir mantenint-nos envaïts/ocupats/sotmesos/espoliats fins a assimilar-nos completament, és a dir, fins a culminar el nostre genocidi,](#)

---i els “nostres” dirigents “independentistes” (en realitat, processistes-anti-independència) renunciant a tots els nostres Drets Històrics, imposant-nos varies vegades la traïció de fer-nos votar per a continuació pixar-se en els resultats i tornar-nos a fer votar per, de nou, tornar a pixar-se en els resultats. I ara tornen a voler imposar-nos la trampa democràtica definitiva per impedir la independència/libertat de Catalunya: anar a votar en “un referèndum d’autodeterminació obtingut per mediació internacional, que sigui pactat i vinculant com el d’Escòcia” mentre TOTS els que proposen aquest parany callen que [a Escòcia el 2014 els hi van fer perdre el referèndum mitjançant una escandalosa tpinada!](#)

Vet aquí ara explicitats alguns elements centrals per a recuperar el Punt de Vista Català i ressituar-te/-nos:

---la nostra terra catalana està ocupada des de l’11 de setembre del [1714, que marca un abans i un després](#). Des d’aleshores [els catalans som presoners de Madrid/Castilla/Estado-Español a casa nostra](#). Tot dirigent català que calla això en realitat és anti-català i actua contra el Poble Català, i si ho fa conscientment: A) si s’oposa a la llibertat de Catalunya, és un botifler, i B) si és processista, és un traïdor.

---a partir de 1714, 12 generacions de catalans han nascut i mort presos, i tots nosaltres també hem nascut presos. Però ara tenim l’oportunitat de recuperar la llibertat i així [viure lliures fins a morir lliures](#). Tot dirigent català que calla això en realitat és anti-català i actua contra el Poble Català, i si ho fa conscientment: A) si s’oposa a la llibertat de Catalunya, és un botifler, i B) si és processista, és un traïdor.

---l’“Estado-Español” es comença a construir el 1714 destruint l’Estat Català. L’actual “Reino de España” és la versió de l’“Estado-Español” resultat de [la traïció dels líders catalans els anys se-tanta](#). L’actual [Generalitat de Catalunya](#) és part integral i integrant de l’“Estado-Español”. L’actual Generalitat de Catalunya és l’ETT (Empresa de Treball Temporal) del Poble Català al servei de Madrid. Per poder complir aquest lamentable paper, prèviament [l’actual Generalitat de Catalunya ha de ser la carcellera del Poble Català](#). I per realitzar aquesta terrible tasca, l’actual Generalitat de Catalunya ha de ser [el principal agent desnacionalitzador del Poble Català](#). Tot dirigent català que calla això en realitat és anti-català i actua contra el Poble Català, i si ho fa conscientment: A) si s’oposa a la llibertat de Catalunya, és un botifler, i B) si és processista, és un traïdor.

---fa 304 anys que no hi ha res català, ni tan sols Poble Català, ja que un poble que no és lliure, no es poble; el que hi ha és **Poble Català sotmès**. I encara menys hi ha ni dret català, ni justícia catalana, ni escola catalana, ni universitat catalana, ni economia catalana, ni autogovern català, ni-res-de-res-català. TOT és la aplicació de “el derecho”, “la justícia”, “la escuela”, “la universidad”, “la economía”, “el gobierno”, etc., “castellano-estadoespañoles en territorio catalán”. Tot dirigent català que calla això en realitat és anti-català i actua contra el Poble Català, i si ho fa conscientment: A) si s’oposa a la llibertat de Catalunya, és un botifler, i B) si és processista, és un traïdor.

---l’“Estado-Español”, qualsevol sigui la forma que ha adoptat o que pugui adoptar (inclosa una hipotètica “Tercera República Española”), [des de la seva fundació és una presó de nacions i genocida de pobles](#). I principalment del Poble Català, que ha estat el seu rival històric secular. Tot dirigent català que calla això en realitat és anti-català i actua contra el Poble Català, i si ho fa conscientment: A) si s’oposa a la llibertat de Catalunya, és un botifler, i B) si és processista, és un traïdor.

---l’obligació de l’“Estado-Español” és ocupar la nostra terra, mantenir-nos sotmesos i espoliar-nos TOT (començant per la llibertat) fins a acabar amb nosaltres com a catalans per a convertir-nos en “ciudadanos estadoespañoles todos libres e iguales”, és a dir, fins a genocidar-nos. Tot

dirigent català que calla això en realitat és anti-català i actua contra el Poble Català, i si ho fa conscientment: A) si s'oposa a la llibertat de Catalunya, és un botifler, i B) si és processista, és un traïdor.

---tot dirigent català processista que o bé es queixa de Madrid o bé alimenta il·lusions en que es pot negociar amb l'"Estado-Español" la nostra independència/llibertat, o bé és un ignorant -i per tant, ¡fora!- o bé és un traïdor -i, per tant, ¡fora!... i a judici tant aviat recuperem (de manera unilateral, és clar) la nostra independència/llibertat-.

---tot dirigent català processista que demana que el Poble Català exercim el Dret d'Autodeterminació ens assimila a una colònia i resulta ser un ajut quintacolumnista decisiu, *sine qua non*, de Madrid per a silenciar:

*que tenim més de mil anys d'Història (vam celebrar tot un any de Mil·lenari, oi?);

*que som un dels Estats Europeus més antic, i el més poderós durant segles;

*que som el primer Estat Europeu Constitucional, atès que som els inventors de les Constitucions (ho demostra que del mot català "Constitucions" deriven les paraules equivalents en francès, en anglès, en castellà, en italià, en portuguès, en romanès,...);

*que vam ser un Estat Europeu, el Principat de Catalunya, constructor de la Nació Catalana i del primer Imperi-xarxa Europeu d'abast mundial (del que es va apropiar "el Reino de Castilla", batejant-lo "el imperio donde nunca se ponía el sol");

*que vam ser un Estat Europeu, el Principat de Catalunya, independent fins el 10 de setembre de 1714, com demostra que apareixíem -i de manera creixent- en els mapamundis fets fins 1714;

*que l'11 de setembre del 1714 vam perdre la nostra independència/llibertat, i per això des d'aleshores estem ocupats i vam desaparèixer dels mapamundis (vam commemorar -no celebrar- tot un any de Tricentenari 1714-2014 oi?);

*que ACTUALMENT SOM UN ESTAT EUROPEU, el Principat de Catalunya, ocupat des de fa 304 anys;

*que patim un GENOCIDI CATALÀ començat molt abans de 1714 (1502?, 1460?, 1412?, 1410?,...), genocidi que Madrid/Castilla/Estado-Español continua aplicant-nos conscientment i sistemàtica cada dia;

*...

***RESUMINT:** som un poble que hem tingut una enorme força i un gran pes històric, que és el que explica que encara estiguem dempeus ... molt degenerats (molt castellanitzats) però dempeus. Per això tenim uns importantíssims Drets Històrics que tots els Estats coneixen, començant per l'"Estado-Español", i que si nosaltres els afirmem clarament, es veuran obligats a reconèixer en detriment d'aquest mateix "Estado-Español". Tot dirigent català processista que silencia la nostra Història i renuncia als nostres Drets històrics, o bé és un ignorant -i per tant, ¡fora!- o bé és un traïdor -i, per tant, ¡fora!... i a judici tant aviat recuperem (de manera unilateral, és clar) la nostra independència/llibertat-.

---tot dirigent català processista que silencia que estem ocupats -com demostra centenars de vegades la nostre vida real de cada dia, des de que ens llevem fins a que ens allitem, [vida real que un castellà no resistiria ni 12 hores si la visqués de sobte](#)-, i que el que ara volem no és que "Marxem!" nosaltres (com ens fan cridar els "nostres" dirigents actuals) sinó que volem que de la nostra terra catalana mil·lenària marxin els invasors/ocupants/espoliadors/genocides, o bé és un ignorant -i per tant, ¡fora!- o bé és un traïdor -i, per tant, ¡fora!... i a judici tant aviat recuperem (de manera unilateral, és clar) la nostra independència/llibertat-.

---tot dirigent català processista que silencia que els catalans no tenim cap tipus de drets (ni drets humans, ni drets fonamentals, ni drets civils, ni drets polítics, ni...), ni tan sols el dret vital a ser senzillament catalans lliures en una pàtria lliure, o bé és un ignorant -i per tant, ¡fora!- o bé és un traïdor -i, per tant, ¡fora!... i a judici tant aviat recuperem (de manera unilateral, és clar) la nostra independència/llibertat-.

---tot dirigent català processista que silencia que els catalans-sotmesos-que-estem només tenim drets (de qualsevol tipus) si acceptem ser “ciudadanos estadoespañoles” i, per tant, si renunciem a ser catalans, o bé és un ignorant -i per tant, ¡fora!- o bé és un traïdor -i, per tant, ¡fora!... i a judici tant aviat recuperem (de manera unilateral, és clar) la nostra independència/libertat-.

---tot dirigent català processista que quan reclama “Llibertat!” ho fa pels seus col·legues traïdors còmplices que estan (protegits davant del Poble Català) a la presó, i calla que som TOT el Poble Català que estem presos de 1714 ençà i que ara volem tornar a ser lliures, o bé és un ignorant -i per tant, ¡fora!- o bé és un traïdor -i, per tant, ¡fora!... i a judici tant aviat recuperem (de manera unilateral, és clar) la nostra independència/libertat-. (((((Per cert, un clar exemple del grau de mesquinesa i traïdoria del dirigents processistes empresonats és que han silenciat totalment que En Sandro Rosell ha estat dos anys en presó preventiva ordenada per la mateixa jutgessa Carmen Lamela per ser president del Barça (i ja es sap: [El Estado Español contra el Barça por tierra, mar y aire](#)), per ser independentista i, unint les dues coses, perquè, en contra de nombroses advertències fetes des de Madrid, va permetre (1) que el 29 de juny del 2013 en el camp del Barça es celebrés l'impressionant “[Concert per la Llibertat](#)”, i (2) que l'11 de setembre següent el camp del Barça fos un dels punts emblemàtics de Barcelona per on va passar la [Via Catalana cap a la Independència](#). I també ha estat igualment engarjolat En Joan Besolí per ser amic i soci d'En Sandro... i per, com a andorrà, haver volgut declarar en català! Mà negra? Sí: l'“Estado-Español!”))))))

Paro aquí ara aquests elements centrals per no allargar-me més. I perquè [he escrit gairebé 60 articles](#) elaborant [el Punt de Vista Català](#), que cal aprofundir molt més. Ajut!

Però sí vull fer unes observacions finals (que cal desenvolupar; ajut de nou!):

***També els no-catalans són víctimes del que està passant.** La diferència és que mentre nosaltres estem enganyats pels anti-processistes i traïts pels processistes, ells “només” estan enganyats, i ho són tant pels “nostres” processistes com pels “seus” anti-processistes, que actuen coordinadament, reforçant-se els uns als altres en particular utilitzant la psicologia inversa.

***Els catalans encara no hem comprès prou bé l'enorme abast de la traïció de TOTS els dirigents catalans processistes,** ells sí plenament conscients del que feien, del que fan i del que continuaran fent ... si els deixem! En efecte, repartint-se els papers de manera perfectament coordinada, TOTS han anat actuant **unitàriament** en contra nostra, fins i tot quan es barallen entre sí.

***Després de les successives traïcions** del 9-N del 2014 (amb Mas d'actor principal i TOTS els altres actors darrere), del 27-S del 2015 (amb Baños d'actor principal i TOTS els altres actors darrere), i del 10-O del 2017 (amb Puigdemont d'actor principal i TOTS els altres actors darrere), **la traïció més escandalosa va ser la del 27-O.** Però potser també és la més clara quan s'entén bé què va passar realment (comprensió que cal millorar), ja que inclou TOTS-TOTS-TOTS els grups parlamentaris, tant els processistes com els anti-processistes. Això és degut a que la primera mesura de Na Forcadell ja designada Presidenta del Parlament de Catalunya va consistir en convidar a TOTS els partits polítics a tenir representat a la Mesa del Parlament encara que no sumessin prou escons segons el Reglament.

***L'Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27-O** (o sigui, l'Acta de la reunió de la Mesa que prepara la Sessió Plenària del Parlament de Catalunya en la que -suposadament- es proclamarà la República Catalana) és, fins ara, el document que millor expressa l'acord de TOTS-TOTS-TOTS els dirigents catalans, tant els processistes com els anti-processistes, a fi d'enganyar els anti-processistes i de traïr els processistes al Poble Català (i de “només” enganyar als Pobles No-Catalans). Els dos acords més importants diuen literalment:

---“*La secretària primera confirma que només es objecte de votació i aprovació la part dispositiva de les propostes*”

---i “*La secretària primera demana que consti en acta que les propostes de resolució que s’aprovin no tenen efectes jurídics*”.

Què significa això? Que els representants de TOTS els partits parlamentaris, des del PP fins a les CUP passant per C’s, PSC, Comuns i JuntsxSí, van acordar de manera perfectament unitària que TOTS-TOTS-TOTS els 135 parlamentaris enganyarien al Poble Català (i als Pobles No-Catalans) escenificant, TOTS-TOTS-TOTS d’acord, que **proclamaven una nova República Catalana independent** quan en realitat TOTS-TOTS-TOTS eren perfectament conscients que NO era cert, que NO ho farien.

Com van escenificar aquesta estafa monumental (potser la més gran que mai hagi passat enlloc; cal verificar-ho!) al Poble Català (i a tots els Pobles No-Catalans)?

La (encara) M. H. P. Carme Forcadell va llegir “*Al poble de Catalunya i a tots els pobles del món (bla, bla, bla); la República Catalana (bla, bla, bla)*” i va posar a votació UN ALTRE DOCUMENT, una “Resolució” que condemnava l’aplicació de l’article 155, que instava a aplicar les Lleis de Transitorietat, i que iniciava un Procés Constituent. FUM, FUM, FUM! **TRAÏCIÓ, TRAÏCIÓ, ALTA TRAÏCIÓ!**

La comèdia va incloure que abans de la votació els diputats de PP, C’s i PSC abandonessin escandalosament l’hemicicle, actuació teatral que, per psicologia inversa, reforçava l’engany fent creure que realment es votaria el que s’havia anunciat al Poble Català (i a tots els Pobles No-Catalans): **la independència de Catalunya.**

I si TOTS-TOTS-TOTS els 135 parlamentaris van actuar d’aquesta manera va haver de ser amb l’acord de les direccions

*dels seus respectius partits (tant els processistes com els anti-processistes), i d’altres partits menors no parlamentaris (tant processistes com anti-processistes),

*d’ANC i d’Òmnium Cultural, i d’altres entitats socials menors

*de TOTS els mitjans de comunicació, grans i petits, processistes (i també els anti-processistes), així com amb la complicitat dels Serveis Jurídics del Parlament i de la Generalitat, i d’algunes persones (a precisar) amb diferents responsabilitats,

*dels dirigents de la CE, dels Estats Europeus i no-Europeus, dels organismes internacionals,...

*de...

***A més, la conducta dels 72 parlamentaris processistes confirma que TOTS saben que estaven traint al Poble Català (i enganyant als Pobles No-Catalans).**

En primer lloc, **els 72 (62 de JuntsxSí i 10 de la CUP) acorden demanar vot secret.** Però, ¿quin independentista català que tingués l’honor de participar en la Sessió Plenària del Parlament de Catalunya que va a fer la Declaració d’Independència de Catalunya, demanaria vot secret? Jo tinc clar que, per honorar la meva germana, els meus pares, els meus avis i tots els meus avantpassats, no només diria “los ocho apellidos vascos” que ja he recuperat, sinó que procuraria localitzar-ne uns quants més, els màxim possible.

I en segon lloc, **decideixen que dos dels 72 s’abstindran**, raó per la que va haver-hi 70 SÍ i 2 abstencions. Però van haver de decidir exactament qui (i encara no ho sé; ajut!): “tu i tu us abstindreu”, o bé “tu i jo ens abstindrem”, ja que, si no, hi havia el risc que se n’abstinguessin una dotzena o dues, i fos un gran escàndol.

I per què TOTS decideixen conscientment i unitària actuar així? Doncs perquè TOTS saben que estan a punt de traïr al Poble Català (i d’enganyar als Pobles No-Catalans) puix que no van a declarar cap independència, i ja TOTS es preparen la defensa per quan siguin cridats per “la Audiencia Nacional” o “el Tribunal Supremo” del “Reino de España” del que alguns dirigents i organitzacions encara fan creure que es van independitzar. En efecte, ja des d’abans del 27-O tenien pensat que omplirien la maleta, s’acomiadarien de la família, deixarien missatges gravats dient

quelcom de l'estil "*Poble de Catalunya: endavant!, feu República!*", agafarien l'AVE i anirien voluntàriament ([actuació que MAI NO tindria un autèntic pres polític](#)) a quedar protegits de la indignació del Poble Català fent-se tancar en alguna presó de Madrid/Castilla/Estado-Español.

Na Lola García, directora adjunta de *La Vanguardia*, ho explica així en el seu llibre "*El naufragio*" (Península, set. 2018): "*Se trata que el resultado favorable al «sí» arroje dos votos menos de los que disponen los grupos que apoyan la resolución para que un juez no pueda atribuirles a todos delitos de sedición o rebelión. (...) Se anuncia que «la declaración de los representantes de Cataluña» queda aprobada por 70 votos a favor, 10 en contra y 2 en blanco. Son las 15:27 horas del 27 de octubre de 2017. Se supone que se acaba de declarar la república de Cataluña.*"

***Però també Madrid sabia que TOT era comèdia.**

Que tota aquesta traïció aquí es va fer amb complet acord amb Madrid queda demostrat perquè allà sempre van parlar d'aplicar l'article 155 quan l'article que correspondria a una situació efectiva d'independència seria el 116. Però en aquest cas haurien, per exemple, de tancar TV3 i Catalunya Ràdio. I, aleshores, ¿qui enganyaria al Poble Català? A quines altres TV o ràdios farien cas els catalans i podrien fer-los acceptar la traïció? (I COMPTE! L'altre cara d'aquesta traïció dels mitjans de comunicació processistes al Poble Català és la censura absoluta que exerceixen sobre David Raventós i Directe-60, i, a un altre nivell, sobre aquesta LA GOTA CATALANA).

O sigui que els capitosts de Madrid **sabien perfectament** que els seus subcapitosts de Barcelona farien veure que proclamaven la República Catalana però que en realitat trairien la independència/llibertat del Poble Català i el mantindrien sotmès, salvant així "la unidad de España" per quarta vegada des del 2014. I de fet salvant-la cada dia, doncs avui els processistes tenen majoria de 70 escons al Parlament de Catalunya, que és l'únic lloc -no pas a Madrid ni a Brussel·les ni als "Ayuntamientos"- on es pot declarar la independència de Catalunya!

*I enllaçant amb això darrer, és decisiu comprendre que no hi ha "un conflicte entre Catalunya i España" sinó que **el conflicte és entre, d'una banda, el Poble Català aixecant-nos de nou per recuperar la llibertat i, de l'altre banda, "el Estado-Español, incluida la Generalidad de Cataluña y toda la Autonomía Catalana"** actuant per mantenir-nos sotmesos.

I tot l'anterior té una importantíssima conseqüència, amb la que acabaré aquest text:

Qualsevol

---qui faci crítiques, fins i tot molt fortes, contra els "dirigents (protegits) a la presó i els que estan (protegits fugint) a l'estranger" i contra els altres dirigents del procés,

---i qui denunciï la seva ignorància i/o la seva incompetència i/o la seva covardia ("febleses" que, per cert, ja han reconegut els propis dirigents ... per tal de tancar la seva traïció!)

---però qui no expliqui que són traïdors, que cal escombrar-los a tots, que és l'hora dels líders naturals del poble català que han/hem d'assumir la direcció de la independència/llibertat de Catalunya,

---i qui, coneixent-nos, silenciï sobre tot David Raventós i Directe-68, i, a un altra escala, LA GOTA CATALANA,

en realitat està protegint a TOTS els traïdors. Es tracta, doncs, de dissidència controlada actuant a favor de Madrid/Castilla/Estado-Español.

Barcelona, 14 de juliol del 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (arrabassada *des del 1714 fins ara*), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) (primer Estat Europeu Constitucional ocupat fa 304 anys), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (víctima del [GENOCIDI CATALÀ que patim des de molt abans de 1714](#))

LLIBERTAT D'EXPRESSIONIÓ, DRET A LA INFORMACIÓ I LLIBERTAT DE CATALUNYA

NOTA PRÈVIA:

Aquesta és la redacció aproximada i polida de la intervenció que vaig fer a l'acte
LLIBERTAT D'EXPRESSIONIÓ I DRET A LA INFORMACIÓ
celebrat a les 19h. del dijous 18 de juliol del 2019
al Col·legi de Periodistes de Catalunya a Barcelona, Rambla de Catalunya n. 10.
Aprofito per posar-hi alguns enllaços

Gràcies al Col·legi de Periodistes de Catalunya a Barcelona per acollir-nos, a En David Raventós per haver pres la iniciativa de celebrar aquests acte, als companys de taula per compartir-lo i a tots vosaltres per estar aquí.

Bé, a aquesta hora i amb la llum que encara hi ha a fora, us saludo dient-vos “Bon dia tot el dia”. Si ja fos fosc us diria “Bon vespre”, i només a l'hora d'anar a allitar-se, “Bona nit”. I si fos de matí i fins començaments de la tarda, saludaria amb un “Bon dia”. Aquesta manera catalana de saludar, que he anat aprenent els darrers mesos, és un petit però clar exemple del Punt de Vista Català que després mencionaré, i que cal recuperar.

I ja que tractem de drets, també vull utilitzar una cita que m'ajuda molt a anar elaborant el Punt de Vista Català: “*Els drets de l'home no poden sobreposar-se als drets de l'home català*” (Mos-sèn Josep Armengou, 1910-1976). I concretament jo: “*encara menys els drets de l'hombre castellano-estadoespañol' no poden sobreposar-se als drets de l'home català*”.

Després de sis dècades de militància conscient (que van incloure al·legalitat, il·legalitat, clandestinitat i exili autèntic) a continuació d'una dècada de militància esportiva inconscient, el lema que presideix actualment la meua activitat és la quaterna **VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDENTITAT (identitat personal, identitat familiar, identitat de qualsevol entitat i identitat de qualsevol poble... i, en particular, identitat del Poble Català)**. És el millor lema que conec fins ara, i considero que si aquesta quaterna passés a presidir l'activitat de tothom, i sobre tot dels que manen, el món milloraria espectacularment en molt poques setmanes.

I el que avui ens reuneix aquí, la LLIBERTAT D'EXPRESSIONIÓ de cadascú i el DRET A LA INFORMACIÓ de tothom, és probablement condició necessària i suficient per a que es pugui realitzar una transformació radical del món com la que he mencionat.

Però la transformació radical a bé del món passa per la transformació radical dels pobles, i en particular del pobles sotmesos però que encara estem dempeus, com el Poble Català. I la transformació radical del Poble Català comença per recuperar la llibertat que ens va ser arrabassada fa 304 anys. I que el Poble Català tornem a ser lliure passa per la transformació radical d'uns milers de catalans (catalans bé de família, com és el meu cas, i catalans bé per elecció voluntària, com és el cas de molts dels nouvinguts de fa molts o pocs anys) fins aconseguir una massa crítica de catalans. I confio que tots els que ara estem en aquest Saló d'Actes formem part d'aquesta massa

crítica, necessària i suficient pel canvi global a favor de VIDA-VERITAT-LLIBERTAT-IDEN-
TITAT.

Al llarg de les meves diverses activitats que m'han portat a formular aquesta quaterna, he patit gairebé constantment la manca tant de la llibertat d'expressió meva com la vulneració del dret a la informació de la població. Qui posi el meu nom i cognom en un cercador trobarà informació (i també atacs i defenses) sobre els diferents camps en els que he actuat, i que no mencionaré perquè aquí només vull parlar del camp al que estic dedicant la meva vida els darrers set anys: recuperar la llibertat de Catalunya després de 304 anys d'ocupació. I hi actuo en nom de la meva germana, dels meus pares, dels meus avis i de 12 generacions de catalans que ara sé que vam néixer presos i que vam morir presos. I també entenc que tots nosaltres hem nascut presos i que ara tenim la millor oportunitat per recuperar la llibertat i per poder, com vam fer abans més de 30 generacions de catalans, viure lliures fins a morir lliures.

I és en aquesta activitat que vaig conèixer En David Raventós... i també els demès membres d'aquesta taula.

Me'n alegro de ser ara al Col·legi de Periodistes de Catalunya a Barcelona. No sóc periodista, encara que he escrit bastants articles i a vegades em mencionen com si fos periodista. No sóc periodista però per una sèrie de "casualitats", vaig tenir a Ràdio La Mina un programa gairebé setmanal titulat "LA GOTA CATALANA PER RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA" des del 24 de setembre del 2015 fins el 28 de juliol del 2016. En total, 34 programes d'uns 25 minuts de mitjana que es troben al meu blog www.lagotacatalana.cat

Encara no he aconseguit esbrinar com, però em va arribar que el 3 de maig del 2016 En David Raventós havia començat la seva Vaga de Gam Indefinida per la Independència. Immediatament me'n vaig fer ressò, i des del programa del 12 de maig (només nou dies després de començar-la) fins el del 21 de juliol (3 dies després de rebre l'alta), durant 11 setmanes vaig dedicar bastants minuts a fer el seguiment de la Vaga de Fam d'En David Raventós, donant a conèixer les informacions que poc després em va començar a fer arribar l'ara amic En Gerard Aymí.

Estic orgullós d'haver formulat aviat que la Vaga de Fam del 2016 d'En David Raventós era i és l'acte polític/social/vital més important ocorregut a Catalunya... a part, és clar, de les grans mobilitzacions any rere any del Poble Català a partir del 2009. I també estic orgullós d'haver estat aquell periodista-ocasional que va deixar l'única prova enregistrada de la importantíssima Vaga de Fam d'En David Raventós.

I quina és la raó d'aquesta importància? Que aquella Vaga de Fam Indefinida per la Independència fos censurada, truncada i reprimida va fer, i segueix fent, evident l'existència d'una dictadura democràtico-estadoespanyola-catalano-autonomista-reciclada-en-processista que pateix el Poble Català des de la traïció dels líders catalans els anys 70, com tenim la immensa sort que un geni com Lluís Maria Xirinacs dediqués cinc anys de la seva vida a descriure-la amb tot luxe de detalls als tres volums del seu llibre "[La traïció dels líders](#)".

Parlant clar i català, TOTS els dirigent polítics i mediàtics (i altres), inclosos els quatre falsos "huelguistas de hambre por la dependencia a la Audiencia Nacional" [JORDI SÁNCHEZ](#), [JORDI TURULL](#), JOSEP RULL I JOAQUIM FORN, van ser (com a mínim) còmplices, i alguns (a precisar) van ser els organitzadors, de la censura i de la repressió de la vaga de fam, i de la inducció al suïcidi i del intent de destrucció psíquica i física d'En David Raventós. En David és l'únic català viu que ha fet una vaga de fam indefinida per la independència de Catalunya, i va ser reprimida per Madrid/Castilla/Estado-Español però no directament sinó a través dels seus representants i agents catalans.

I cal recordar que el 5 de maig del 1977, Xirinacs va començar una vaga de fam contra Madrid però anant contra Barcelona que marca un canvi de perspectiva d'abast crucial i actual, i que Xirinacs explica així: *“Aquella mateixa nit (...) vaig emprendre una (...) vaga de fam. La primera acció meva en què els adversaris eren els meus antics companys de lluita antifranquista. No seria la darrera. A partir d'ara, l'enemic «nacional i de classe» era més a prop. Aquest dia marcava un canvi fonamental de la lluita. La mort en la nostra societat no només amenaçava des de fora. També ascendia feréstega des de dintre.”* (Lluís M. Xirinacs, [La traïció dels líders](#), volum II, *Una pedregada seca* (juliol 1976 – juny 1977), pàg. 244-245)

A la Catalunya aviat de nou lliure tindrem **LLIBERTAT D'EXPRESSION I DRET A LA INFORMACIÓ** en tots i cadascun dels àmbits de la vida d'un poble lliure, del [Poble Català, el poble que vam ser el poble més lliure durant set segles](#), que portem sotmesos els darrers tres segles, i que ara tornarem a ser el poble més lliure, aquest cop al servei de la llibertat de tots els pobles del món.

Però per assolit la independència i recobrar la llibertat, **hem de recuperar el Punt de Vista Català** ja que cinc segles de genocidi (que inclouen els darrers tres segles d'ocupació) ens han imposat el “Punto de Vista Castellano”. Per exemple, és aplicar el “Punto de Vista Castellano” que els catalans posem a votació si som una nació i si volem tornar a ser lliures. Aquesta orientació anti-catalana ens l'han imposat TOTS els “nostres” actuals dirigents empenyent-nos a votar i pixant-se després en els resultats, i Madrid utilitzant la psicologia inversa quan afirma rotundament *“Catalanes, ¡no podéis votar!”* i *“Cataluña nunca ejercerá el Derecho de Autodeterminación”*. Cal comprendre que en realitat “el referèndum pactat i vinculant obtingut per mediació internacional, com a Escòcia” és la trampa definitiva contra la voluntat d'independència/llibertat del Poble Català. Però els mateixos que proposen “un referèndum com Escòcia”, TOTS silencien que [el referèndum a Escòcia el 2014 és va perdre per tupinada](#).

Els catalans hem d'entendre que des del 1714 no hi ha res català sinó “castellano-estadoespañol en territorio catalán”. No hi ha ni Poble Català atès que un poble que no és lliure, no és poble. Som “Poble Català sotmès”. I des del 2009 un altre cop ens hem alçat per tornar a ser lliures.

En quan es posa l'adjectiu corresponent “català” o “castellà” (i encara millor “català-ocupat” i “castellà-ocupant”), desapareix la visió de la situació que actualment comparteixen Madrid i Barcelona. Per exemple, ara només hi ha “derecho castellano-estadoespañol aplicado en territorio catalán”. Però el dret català res no tenia, i res no tornarà a tenir, a veure amb el “derecho castellano”. Així, ara tant Madrid com Barcelona afirmen que “las lleis són per complir-les”, oi? Confio que aviat siguem capaços de respondre: “En Derecho Castellano”, sí, però en Dret Català, no: en Dret Català les lleis són per ajudar a fer justícia, i el català que considerava que una llei no ajuda a fer justícia, no havia de complir-la i podia exigir l'estudi acurat del seu cas concret. I així tornarà a ser.

I en la mesura que més s'adopta el Punt de Vista Català, més es veu la importància de la Vaga de Fam d'En David Raventós per recuperar la independència/llibertat de Catalunya, i la traïció de TOTS els dirigents processistes.

Però per a que aquests continguts circulin ha d'haver-hi tant **LLIBERTAT D'EXPRESSION I DRET A LA INFORMACIÓ**. I per aconseguir-les, hem de trencar la censura

Un exemple actualíssim: les cortines de fum sobre els atemptats del 17 d'agost del 2017. En cap moment va haver-hi ni hi cap espai on poder posar en el centre que **VOLEM SABER LA VERITAT**, començant per aclarir perquè els joves suposats autors van ser assassinats, impedit així que poguessin ser interrogats. Per a mi tot això és teatre 1) per fer creure que la versió oficial

dels joves i de l'imam de Ripoll és certa, i 2) per atiar les falses disputes entre "Espanya" i "Catalunya", que en realitat són distraccions-enganys a fi d'evitar que els catalans (i també els no-catalans) ens adonem que els subdirigents d'aquí són traïdors al Poble Català que treballen pels dirigents d'allà, i que **són TOTS els dirigents d'aquí qui han impedit diverses vegades la independència/llibertat del Poble Català.**

Efectivament,

---ho van impedir el 9-N del 2014, amb la pregunta doble amb resposta triple d'En Mas, que transformava el que havia de ser "el Referèndum d'Independència" en una consulta popular. En Mas pren la iniciativa en la traïció i Junqueras, Forcadell, les CUP i tota la resta de traïdors es posen disciplinadament a darrere. En David Raventós va ser l'únic independentista en rebutjar-la públicament perquè, com va deixar [gravat el 2 de febrer del 2014 en un vídeo de 43 minuts](#) i tres dies després en una [versió reduïda de 10 minuts, aquella pregunta era "La pregunta trampa que mata la independència"](#). Va ser la repressió desencadenada per aquella clarividència i valentia d'En David Raventós el que va portar-lo 27 mesos després a fer la Vaga de Fam Indefinida per la Independència. La seva censura i repressió està a l'arrel de l'acte que avui ens reuneix aquí perquè és un clar i gravíssim exemple de la manca de LLIBERTAT D'EXPRESSIONIÓ i de la necessitat del DRET A LA INFORMACIÓ.

---ho van impedir el 27-S del 2015 quan, per primera vegada a la història mundial de les nits electorals, surt el traïdor En Baños a dir que els guanyadors han perdut, i Mas, Junqueras, Forcadell, les CUP i tota la resta de traïdors es posen disciplinadament a darrere.

---ho van impedir el 27-O del 2017, i [l'Acta de la Mesa del Parlament de Catalunya del 27-O](#) demostra que els representants de TOTS els partits parlamentaris, des del PP fins a les CUP passant per C's, PSC, Comuns i JuntsxSí, van acordar de manera perfectament unitària que TOTS els 135 parlamentaris enganyarien al Poble Català (i als Pobles No-Catalans) escenificant, TOTS d'acord, que **proclamaven una nova República Catalana independent** quan en realitat TOTS eren perfectament conscients que NO ho farien. Forcadell va llegir "*Al poble de Catalunya i a tots els pobles del món (bla, bla, bla); la República Catalana (bla, bla, bla)*" i va posar a votació UN ALTRE DOCUMENT: una "Resolució" que condemnava l'aplicació de l'article 155, que instava a aplicar les Lleis de Transitorietat, i que iniciava un Procés Constituent! La comèdia va incloure que abans de la votació s'aixequessin els diputats de PP, C's i PSC i marxessin escandalosament de l'hemicicle, actuació teatral que, per psicologia inversa, reforçava l'engany fent creure que realment es votaria el que s'havia anunciat al Poble Català: **la independència de Catalunya**. A més, els 72 diputats escollits en llistes independentistes acorden demanar vot secret. Però, ¿quin independentista català que tingués l'honor de participar en la Sessió Plenària del Parlament de Catalunya que va a fer la Declaració d'Independència de Catalunya, demanaria vot secret? I també **decideixen que dos dels 72 s'abstindran**, raó per la que va haver-hi 70 SÍ i 2 absències. Però van haver de decidir exactament qui: "Tu i tu us abstindreu", o bé "Tu i jo ens abstindrem", ja que, si no, hi havia el risc que se n'abstinguessin una dotzena o dues, i fos un gran escàndol. I per què TOTS decideixen conscientment i unitària actuar així? Doncs perquè TOTS saben que estan a punt de traïr al Poble Català ja que no van a declarar cap independència, i TOTS es preparen per a que quan els cridi "el Tribunal Supremo" o "la Audiencia Nacional" del "Estado del cual se han independizado", ompliran la maleta, faran petonets als nens, deixaran gravats missatges "*Poble de Catalunya: feu República!*", agafaran l'AVE i s'anirien a entregar voluntàriament. Presos polítics? No! Un pres polític no s'entrega. A un pres polític el detenen a casa o a la feina o fugint, però no va a entregar-se voluntàriament. I quan un pres polític és jutjat, fa una defensa política i no diu "No hem fet res, no hem fet res, no hem fet res!"

---i ho impedeixen cada dia des del 21-D del 2017 fins avui mateix, ja que tenen majoria absoluta de 70 escons al Parlament de Catalunya, que és l'únic lloc on es pot proclamar la independència de Cat. Ens han empès a escollir quin traïdor enviem a Madrid, quin traïdor enviem a

Brussel·les i quin traïdor enviem als Ajuntaments. Però la independència de Catalunya no es pot proclamar a Madrid ni a Brussel·les ni als Ajuntaments. Només es pot proclamar al Parlament de Catalunya, on tenen majoria de 70 escons sobre 68 i no la proclamen. Per què? Perquè MAI ha sigut la intenció dels dirigents processistes declarar la independència de Catalunya, sinó impedir-la. I és el que han fet, fan i continuaran fent. I ens avisen: “Ho tornarem a fer!”. Però NO, NO us permetérem que torneu a traïr-nos.

Vull posar un exemple i amb això acabo: a la Plaça Lesseps hi ha una parada de metro. Vaig cap a l'ascensor i davant meu hi ha una senyora. Entra, entro i es tanquen les portes. Quan la dona es gira, veig que és de la meua edat i que porta el llaç groc. Trec de la butxaca tres fulls doblegats que hi porto i li dic: “Ja que veig que porteu (((content, als meus 74 anys estic aprenent a parlar de Vós atès que el ‘Vostè’ és una castellanada))) el llaç groc, espero Us interessin aquests fulls”. Em pregunta: “De què es tracta?”. Contesto: “He escrit un llibret sobre com érem els catalans d'abans de 1714, i que el que ara volem és tornar a ser lliures”. Exclama: “Sí, pobres, tancats a la presó!”. Dic: “No, no. Jo parlo del poble català. Aquests dirigents són traïdors i a la presó estan protegits perquè si estiguessin al carrer, els hi trencaríem la cara”. Baixa la veu (((imagineu la por de segles que ens han fotut a dins!))), em mira als ulls i em diu: “Té raó, té raó: són traïdors!”. Arribem a dalt, es gira i em diu: “M'ho llegiré, eh!, m'ho llegiré!”.

Tot el que necessitem son 8 segons -millor 8 minuts!- per arribar al Poble Català. I això exigeix trencar la censura. I quin millor lloc que aquest per demanar als periodistes no corruptes que s'atreveixin a superar les pressions en el seu lloc de treball, i a que s'atreveixin ells a exercir la LLIBERTAT D'EXPRESSION I a facilitar als demès que puguem exercir la LLIBERTAT D'EXPRESSION, i que tot el Poble pugui exercir el DRET A LA INFORMACIÓ.

VISCA CATALUNYA DE NOU LLIURE!

Barcelona, 18 de juliol del 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras

impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (arrabassada [des del 1714 fins ara](#)), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) ([primer Estat Europeu Constitucional](#) ocupat fa 304 anys), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (víctima del [GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des de molt abans de 1714

Unitat traïdora o unitat alliberadora?

Actualment TOTS els dirigents processistes (dels partits, de l'ANC, d'Òmnium, ...), a través de TOTS els mitjans de comunicació processistes, **insisteixen en la demanda d'unitat**.

En efecte, TOTS els líders processistes estan demanant “unitat” per: 1) respondre a la sentència del judici, i 2) impedir l’avanç de la dreta. És a dir, per respondre a Madrid. I aquesta “unitat” agafa diferents “matisos” i formulacions segons qui la proposa:

---uns insisteixen més en la necessitat d’una **“Unitat estratègica”**

---altres prefereixen limitar la necessitat a una **“Unitat d’acció”**

---n’hi ha que voldrien elaborar conjuntament una **“Estratègia de consens”**

---l’astut Puigdemont acaba de publicar un llibret (que espero llegir la propera setmana) “casualment” titulat **“REUNIM-NOS”**

----...

Per què aquest clam “unitari i unitarista” de TOTS els dirigents processistes, transmès per TOTS els mitjans de comunicació processistes, i recomanat per TOTS els comentaristes, tertulians i d’altres “correvedile” processistes?

El que he anat aprenent a cops, i gota a gota, aquests darrers 7 anys d’implicar-me a fons en **RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA**, afegit al que ja vaig aprendre contracorrent a l’al·legalitat-il·legalitat-clandestinitat-i-exili dels anys 60 i 70 del segle passat, em porta a afirmar rotundament això:

Els dirigents de TOTS els components del procés demanen **UNITAT ENTRE ELLS PER FER VEURE QUE S’ENFRONTEN A MADRID** amb la perversa intenció de matar **EL CLAM POPULAR QUE PUJA DELS CARRERS I DELS CAMPS EXIGINT UNITAT DEL POBLE CATALÀ PER ASSOLIR ARA I D’UNA PUNYETERA VEGADA LA INDEPENDÈNCIA/LLIBERTAT RESPECTE DE MADRID/CASTILLA/ESTADO-ESPAÑOL!** I aquest clam popular tant diferent, lògicament **NO és recollit per CAP** dels mitjans de comunicació processistes!

O sigui que el que pretén la demanda publicitada d’unitats-amb-matisos és **aconseguir que la imposada unitat traïdora dels dirigents mati la unitat alliberadora desitjada pels dirigits.**

I això està molt relacionat amb

QUÈ FER AQUESTA DIADA?

(qüestió que tractaré properament)

Barcelona, 27 d’agost del 2019

Lluís Botinas

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (arrabassada *des del 1714 fins ara*), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) (primer Estat Europeu Constitucional ocupat fa 304 anys), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (víctima del [GENOCIDI CATALÀ que patim des de molt abans de 1714](#))

Què en treuen d'estar a la presó i a l'“exili”?

NOTA PRÈVIA: El següent article contesta a aquesta pregunta que es fan molts catalans, i també continua la resposta a un missatge rebut i que vaig començar a respondre a [Quina és la veritat? On trobar-la?](#)

ESQUEMA DE L'ARTICLE (que és una aproximació a aprofundir. Ajut!)

***Com va dir un espectador, “Què en treuen de tot això?”**

****“Què n’han tret abans?” i “Què en poden treure després?”**

***Consideracions per poder respondre adequadament:**

- 1.- Si ells mateixos no haguessin impedit la declaració d'independència, no hi hauria ni presoners ni “exiliats”
- 2.- La trampa de la dependència (xantatge!) emocional respecte dels presoners i dels “exiliats”
--- L'ensarronada dels “observadors internacionals”
- 3.- Cal distingir entre dirigents i dirigits. No es pot valorar dirigents amb criteris de dirigit: tot és diferent (visions, criteris, dinàmiques, poder, influència social, avantatges, remuneracions,...)
- 4.- Un dirigent ha d'assumir responsabilitats i riscos
- 5.- “Explicacions”, “arguments”, ... pretesament exculpatoris però que són indignes
- 6.- L'obligació d'un traïdor és continuar traint
- 7.- L'“Estado-Español” té necessàriament que protegir als catalans traïdors que el serveixen
- 8.- Les motivacions dels traïdors poden ser molt diverses
- i 9.- Han anat voluntàriament a la presó o a l'estranger per fugir del poble català, i no pas de Madrid

***Ara estem en condicions de contestar la pregunta primera “Què en treuen de tot això?”**

***Com s'acabaria ràpidament amb tenir suposats “presos polítics” i suposats “exiliats”?**

***1-O: el Poble Català repren la iniciativa**

Com va dir un espectador, “Què en treuen de tot això?”

Com jo vaig contestar-li al final: “*El que realment en treuen només ho sabrem del tot quan nosaltres els jutjarem*” per alta traïció al Poble Català, puix només aleshores estaran obligats a “dir la veritat i tota la veritat” públicament. I gairebé tothom que el 18 de juliol d'enguany va omplir la Sala d'Actes del Col·legi de Periodistes de Catalunya a Barcelona (Rambla de Catalunya, 10) per assistir a l'acte [Llibertat d'expressió i dret a la informació](#), va aplaudir aquesta contundent afirmació meua. Fins i tot vaig veure aplaudir l'espectador que havia formulat la pregunta.

“Què n’han tret abans?” i “Què en poden treure després?”

Considero que per respondre el més rigorosament possible a la pregunta “Què en treuen de tot això?”, cal enllaçar-la amb dues preguntes més:

1) El “Què en treuen?” ara, ¿està relacionat amb “Què n’han tret ja abans?” ?

i 2) El “Què en treuen?” ara, ¿està relacionat amb “Què en poden treure després?” ?

Em sembla que és correcte donar una doble resposta afirmativa, atès que la seva situació actual és conseqüència directa de la seva situació anterior, i el que els hi passi en la seva situació actual, afectarà moltíssim el que els hi pugui passar en la seva situació posterior.

I també em sembla correcte fer aquestes tres afirmacions:

I) El que ja n’han tret, ningú no els hi pot prendre

II) La seva obligació ara -i mentre no passi un improbable canvi radical de criteri, de valors, d'ètica, de principis, d'orientació- és protegir el que ja n’han tret abans

III) La seva obligació ara -i mentre no passi un improbable canvi radical de criteri, de valors, d'ètica, de principis, d'orientació- és assegurar tot el possible poder continuar

traient-ne tot el que puguin en coherència amb el que ja n'han tret abans i també amb el que en treuen ara.

Tenint això clar, faig a continuació algunes consideracions -si n'hi ha més que calgui incorporar, són molt ben vingudes!- per aproximar-nos a respondre el més correctament possible a “Què en treuen d'estar a la presó i a l'exili?”.

1.- Si ells mateixos no haguessin impedit la declaració d'independència, no hi hauria ni presoners ni “exiliats”

En primer lloc, cal comprendre que **si actualment, i des de fa dos anys, hi ha dirigents catalans uns a la presó i altres a l'estranger, és perquè aquests mateixos dirigents (i altres) NO van declarar la independència quan ho podien fer.** A més, NO van declarar la independència quan ells s'havien compromès a fer-ho. I encara més: NO van declarar la independència quan a nosaltres ens van prometre diverses vegades que ho farien, i ens van estar dient dia rere dia que ho estaven preparant per poder-ho fer; cal tenir present que precisament per això els vam votar majoritàriament. I el que és el sùmmum: per NO declarar la independència el 27-O, TOTS (excepcions, siusplau!!! Aquesta petició d'excepcions amb les qui anar a parlar, s'ha de llegir implícita després de cadascun dels successius TOTS d'aquest text) d'acord van enganyar al Poble Català (i a tots els Pobles No-Catalans) escenificant teatralment en el Parlament que SÍ que la proclamaven quan en realitat no ho van fer, i això amb tota la intenció, planificació i unitat.

I aquesta continuada actuació de no fer el que s'havien compromès a fer (i consti de nou que justament per aquest compromís molts catalans independentistes els vam votar un cop i un altre) mentre ens anaven dient dia rere dia que ho estaven preparant, i fins i tot simulaven que sí que ho feien, ha passat com a mínim

---el 9-N del 2014,

---el 27-S del 2015,

---el 27-O del 2017,

---cada dia des del 27-S del 2015 fins el 21-D del 2017 (amb una majoria de 72 -sobre 135- escons autotitulats independentistes al Parlament de Catalunya, obtinguda a les eleccions del 27-S del 2015 i mantinguda fins a les eleccions del 21-D del 2017). O sigui que els dirigents ara fugits a la presó o fugits a l'estranger, NO van declarar la independència durant cada dia dels més de 800 dies en que podrien haver-ho fet,

---i també cada dia des del 21-D del 2017 fins avui ... i cada dia següent a partir d'avui mentre mantinguin la majoria de 70 diputats -sobre 135- autotitulats independentistes al Parlament de Catalunya, majoria obtinguda a les eleccions del 21-D del 2017. O sigui que els dirigents ara fugits a la presó o fugits a l'estranger o actius al Parlament, que ens van dir que ho farien de manera ràpida i fàcil, NO han declarat la independència cada dia entre els més de 600 dies en que podrien haver-ho fet des del 21-D del 2017, ni la declararan pas avui ... ni tampoc demà!

En resum: des del 9-N del 2014, els dirigents ara fugits a la presó o fugits a l'estranger -conjuntament amb els que s'han quedat aquí- ens han mantingut sotmesos a Madrid/Castilla/Estado-Español gairebé cinc anys més quan aleshores es van presentar com que ens portarien de seguida i fàcilment a la independència, i són responsables de no haver-ho fet.

Entre moltes “coses” més, això implica que els castellans/estadoespanyoles -i aquest és l'aspecte menys important del que ha passat i està passant- ens han robat més de 125 mil milions d'euros. I per fer-se una idea de la magnitud enorme d'aquest espoli cal recordar que el poderós Trump porta un parell d'anys buscant 5 mil milions de dòlars per fer el seu desitjat mur amb Mèxic. Potser podríem oferir a Trump 5 mil milions dels 16 mil milions que la Generalitat diu (en realitat han de ser molts més) que puja el dèficit fiscal anual, a canvi que recolzi la independència de Catalunya, i en paral·lel podríem oferir els 11.000 restants d'un sol any al

govern mexicà per a que creï llocs de treball *in situ* i el poble mexicà ja no es veuria obligat a emigrar, i ja no caldria cap mur. La de “coses” que farem quan siguem de nou lliures només amb bastant menys del que Madrid ens roba en un any!

Però el que és totalment imperdonable és que des del 9-N del 2014 uns 160.000 catalans que somniaven en morir lliures, han mort presos ... com preses han mort les darreres 12 generacions de catalans, amb barrots a casa nostra des del 1714. I em temo que tots tenim familiars o amics, o coneixem catalans, que han patit aquesta conseqüència de la traïció dels nostres líders.

Si TOTS els líders que s'autotitulen independentistes han tingut aquesta conducta és perquè LA SEVA FINALITAT MAI NO HA ESTAT FER LA INDEPENDÈNCIA, SINÓ QUE S'HAN POSAT DAVANT PRECISAMENT PER IMPEDIR LA INDEPENDÈNCIA. I cal comprendre profundament que, per ara, estan aconseguint impossibilitar-la.

De les seves successives traïcions, potser el moment més clar d'entendre va ser el 27-O del 2017, que probablement concentra la maduració anti-catalana de tot el procés posat en marxa el 2010 contra el moviment per la independència/libertat de Catalunya començat el 2009. Aquell dia va passar quelcom que quan es destapi passarà al podi de les traïcions mundials: Forcadell llegeix un text (la suposada proclamació de la República Catalana) ... però posa a votació UN ALTRE text (bàsicament, la condemna del 155). I per això continuem sotmesos. I per això hi ha “dirigents polítics catalans presos i exiliats”.

Però si TOTS els dirigents catalans processistes enlloc d'enganyar-nos llegint un text i votant-ne un altre haguessin efectuat realment la Declaració d'Independència de la República Catalana que ens van fer creure que havien fet, automàticament el conflicte hagués passat a ser un conflicte internacional entre “lo-que-queda-del-Reino de España” a una banda, i la nounada República Catalana a l'altre.

Aleshores, probablement “el Tribunal Supremo y la Audiencia Nacional de Madrid” ja ni haguessin citat a declarar als dirigents d'un altre estat estranger independent, justament els dirigents que ara estan empresonats o “exiliats” com a conseqüència precisament de NO haver declarat la independència.

I en el cas hipotètic (però això sí que hagués estat surrealista!) que el “Poder Judicial de lo-que-queda-del-Reino-de-España” hagués citat directament, sense passar per Europa, a membres del “Poder Executiu de la República Catalana”, els membres citats del Govern Català no haguessin fet cap cas, i no haguessin pas obeït la citació uns viatjant a Madrid ni altres fugint a l'estranger.

RESUMINT aquest primer punt: Si TOTS els dirigents no ens haguessin traït, ara tant els dirigents catalans com els dirigents catalans seríem independents/lliures respecte de Madrid/Castilla/Estado-Español. En conseqüència, no hi hauria presoners catalans (en realitat, dirigents catalans traïdors fugits a Madrid a fer-se protegir a les presons castellanes) ni suposats exiliats (en realitat, dirigents catalans traïdors fugits a l'estranger per tal de protegir-se dels dirigents catalans empresonats). **I és cabdal entendre molt bé que uns i altres van fugir no pas de Madrid sinó del Poble Català!** En conseqüència, tant els líders catalans empresonats com els líders catalans a l'estranger estan protegits davant del Poble Català.

2.- La trampa de la dependència (xantatge!) emocional respecte dels presoners i dels “exiliats”

En segon lloc, actualment l'obstacle més gran que impedeix que el Poble Català compregui que TOTS els dirigents processistes són traïdors, és precisament l'enorme dependència emocional que encara produeix a molts catalans que alguns d'aquests dirigents catalans traïdors estiguin empresonats, i que alguns altres d'aquests dirigents catalans traïdors estiguin suposadament exiliats. Això és intencionadament potenciat per TOTS els mitjans de comunicació processistes, començant per TV3 i pel seu programa rentacervells estrella "FAQs-Preguntes freqüents", entrevistant sovint a fills, parelles, germans i altres familiars, advocats defensors, etc. I també els partits traïdors ho potencien posant familiars i advocats defensors a les seves llistes electorals.

Paradoxalment, les dues conductes covardes i traïdores queden ennoblides perquè són presentades pels processistes com si fossin "conseqüència de la repressió de Madrid", i així per una part considerable del Poble Català els traïdors queden convertits en herois.

I és interessant observar que fins i tot la diferent conducta dels dirigents traïdors després de la seva actuació traïdora (per cert, i cal recordar-ho i insistir-hi, conducta perfectament unitària i coordinada) del 27-O, és un factor més de divisió entre els dirigits: mentre hi ha processistes-de-base que segueixen més En Junqueras perquè *"Ha estat més coherent i valent doncs sent a la presó es responsabilitza del que ha fet, i poden reclamar justícia als tribunals europeus; en canvi, En Puigdemont és un covard per haver fugit"*, hi ha, al contrari, altres processistes-de-base que confien més en En Puigdemont i altres fugits (repeteixo: no de Madrid sinó del Poble Català) perquè *"Aquests són més intel·ligents atès que no han anat ells solets a fer-se engarjolar, sinó que han marxat a l'exterior i així internacionalitzen el procés i fan que més gent d'arreu conegui el cas català"*.

Però, com és lògic, els traïdors, sigui a les presons o sigui fora, internacionalitzen la traïció, i per això sol·liciten la mediació internacional per acordar amb Madrid "un referèndum pactat i vinculant com Escòcia", és a dir, per tal de perdre'l. I que el volen és perdre'l queda demostrat perquè TOTS els (encara) "nostres" dirigents -tant els de dins com els de fora- silencien la tupinada del 2014 a Escòcia. En efecte, el referèndum del 2014 a Escòcia es va perdre per un enorme frau electoral que va convertir un 70% REAL de vots SÍ en un 54% OFICIAL de vots NO. Per cert, tupinada terrible que només va poder realitzar-se amb la TOTAL complicitat dels dirigents del Scottish National Party, partit suposadament independentista, i dels mitjans de comunicació escocesos, grans i petits, suposats independentistes.

L'ensarronada del "observadors internacionals"

I aquest engany monstruós d'Escòcia es va dur a terme en presència dels còmplices "observadors internacionals", entre els que estaven Elisenda Paluzie, Anna Arqué, Eduardo Reyes i altres dirigents processistes que, lògicament, no van pas veure el frau electoral. Però ... ¿com podrien veure la traïció allà els mateixos que aquí són directament traïdors?

L'ensarronada mundial del "Hi ha la garantia dels observadors internacionals!" és gegantina. En efecte, actuant TOTS els traïdors en la seva lògica traïdora entre traïdors, els traïdors d'un país X conviden als traïdors dels altres països A, B, C, etc., per a que facin turisme pagat i tots els traïdors plegats es desplacin al país X per a que, en nom de ser "observadors internacionals vinguts d'A, de B, de C, d'etc." no vegin res d'anormal, donin el vistiplau a totes les trampes fetes i així la traïció feta al poble X quedi avalada pels "observadores internacionals" que són traïdors als seus respectius pobles del país A, del país B, del país C, del país etc.

3.- Cal distingir entre dirigents i dirigits. No es pot valorar dirigents amb criteris de dirigit: tot és diferent (visions, criteris, dinàmiques, poder, influència social, avantatges, remuneracions,...)

En tercer lloc, cal comprendre molt bé **la profunda diferència que hi ha entre ser dirigent i ser dirigit**. També a la societat catalana sotmesa des de fa tres segles a Madrid/Castilla/Estado-Español, hi ha dirigents i dirigits (encara que tant els dirigents com els dirigits catalans som tots presoners a casa nostra i estem sotmesos a Madrid/Castilla/Estado-Español des del 1714 - condició lamentable que TOTS els nostres dirigents callen-, i que, en conseqüència i amb coherència, TOTS els actuals dirigents de Barcelona estan plenament supeditats als dirigents de Madrid -condició menys lamentable per ells, ja que uns i altres en treuen nombrosos beneficis, que els nostres dirigents també callen-), i cadascuna d'aquestes funcions té les seves avantatges i els seus inconvenients.

És un greu error que els dirigits valorin la conducta dels dirigents des del punt de vista dels dirigits, oblidant que els dirigents són dirigents i no pas dirigits, i que els dirigits són dirigits i no pas dirigents. Resulta ¿entendridor? sentir a catalans dirigits dient dels catalans dirigents frases i sentiments de l'estil: *“Jo no voldria pas estar separat de la meva família”, “Res no em podria compensar aquest temps”, “A ningú no li agrada estar a la presó (o a l'exili)”, “Són molt valents perquè s'enfronten a la repressió i jo no m'atreviria”, “Jo no faria el que ells han fet arriscant-se per nosaltres, i els hem d'estar agraiïts”, etc.*

Però resulta que un dirigent català té ascendència i poder (bé, subpoder ja que sempre està supeditat a Madrid) sobre 7,5 milions de “ciudadanos estado-españoles en territorio catalán” (dels quals, uns 2,5-4, a precisar, milions de catalans dirigits), assumeix responsabilitats i pren decisions que afecten a una part o a la totalitat del Poble Català, etc. I aquest diferent poder i pes social es tradueix en una sèrie de privilegis: honors, accés als mitjans de comunicació, projecció social, nombroses avantatges i comoditats de diferents tipus, ...

I també els dirigents reben una remuneració econòmica que supera unes quantes vegades els sous de la immensa majoria dels dirigits. Així, i segons el Web de la pròpia Generalitat, l'1 de gener del 2017 els sous de la Generalitat eren: President, 136.834,74€; Vicepresident i Consellers: 109.633€; Secretari General de la Presidència i Secretari i Director del Gabinet Jurídic: 109.314,30€; Secretaris: 84.919,56€; Directors Generals i Delegats Territorials: 81.395,72€; etc.

I a partir del 2010 passa que uns dirigents veterans autonomistes més uns dirigents novells desconeguts però de sobte super-promocionats i catapultats pels mitjans de comunicació processistes, es disfressen d'independentistes i es posen ràpidament i voluntària davant d'un Poble Català que el 2009 un altre cop s'aixeca (malauradament, de manera encara subconscient) per recuperar la llibertat de Catalunya arrabassada el 1714. I aquests suposats independentistes reciclats o acabats de fabricar, assumeixen la direcció dels dirigits dient-los que declararan la independència de Catalunya davant de l'“Estado-Español” al que, per cert, presenten com despistat que no s'assabenta de res.

A més, cal tenir present que **els dirigents són dirigents voluntàriament**. En efecte, cal tenir present que els ara fugits de l'exigència de responsabilitats que els hi estariem fent justament els dirigits si caminessin pels carrers de Barcelona i de Catalunya, HAN ESCOLLIT VOLUNTÀRIAMENT ser dirigents i tenir els càrrecs que han tingut ... i que en part encara tenen. I si en algun moment haguessin assumit de veritat la responsabilitat de dirigir al Poble Català a recuperar la independència/llibertat, haurien d'haver previst la suposada “repressió de l'‘Estado-Español’” de la que tant es queixen, i s'haurien d'haver preparat davant d'ella.

RESUMINT aquest tercer punt: És totalment diferent pensar com a dirigent que pensar com a dirigit, com també és molt diferent la capacitat d'actuar i d'incidir que té un dirigent que la capacitat d'actuar i d'incidir que té un dirigit, com és diferent en general tota la forma de viure d'un dirigent que d'un dirigit.

4.- Un dirigent independentista ha d'assumir responsabilitats i riscos

En quart lloc, si s'és un dirigent català que afirma que és independentista i que guia els dirigits catalans cap a la independència de Catalunya respecte del "Reino de España" (mentre continua gaudint dels privilegis com a dirigent català sotmès a Madrid que això li representa), s'ha de responsabilitzar del que afirma i s'ha de preparar per fer-ho. I això inclou prendre totes les mesures necessàries per assolir l'objectiu i triomfar. I també inclou preveure com neutralitzar la més que probable repressió de l'"Estado-Español", que porta 305 anys ocupant-nos i espoliant-nos, i més de cinc segles genocidant-nos, i que, lògicament, no té el més mínim interès en que el Poble Català recuperem la llibertat ans tot el contrari. I això exigeix assumir els riscos que comporta la funció de dirigent, que significa un poder, uns honors i uns privilegis ara, i implica també un poder, uns honors i uns privilegis superiors després d'aconseguir la independència/victòria promesa al Poble Català.

La meua percepció és que la immensa majoria de dirigits ens esforcem en preparar el millor possible qualsevol actuació de la nostra vida a fi que puguem aconseguir allò que ens proposem. I això inclou des de com convidar a sortir a la persona que t'agrada, a com organitzar una festa sorpresa, a com trobar feina, a com assolir un objectiu professional, a com preveure el pressupost anual personal o de la família o de l'empresa, i a... qualsevol altre aspecte de la nostra vida. I la immensa majoria de dirigits acostuma a ser molt crític amb aquells altres dirigits que coneixen i que han caigut en situacions difícils perquè han fallat en aquestes previsions que ens exigim a nosaltres mateixos. I acostumem a ser més crítics amb aquells que més coneixem ... fet que no exclou poder ser-ne també solidaris en la mesura de les nostres possibilitats.

I la veritat és que em sorprèn com sembla que la gran majoria de catalans dirigits són -per ara- indulgents i comprensius amb els dirigents catalans que durant gairebé dos lustres -i mentre gaudien dels seus privilegis de dirigent- ens han estat dient als dirigits que no ens preocupéssim per res -excepte per votar-los, és clar- ja que ells ens portaven a la independència de Catalunya i a establir una "nova República Catalana nou Estat d'Europa" envejable, ja que redactaven unes noves Constitucions amb una democràcia -aquesta sí- d'alta qualitat, ja que estaven construint estructures d'estat començant per la Hisenda catalana, ja que preparaven el nostre reconeixement internacional, ja que ens asseguraven que amb 68 escons declaraven la independència aquella mateixa tarda, ja que pregonaven a Gràcia que el proper pregó de les Festes ja seria en una Catalunya independent, ja que prometien que ja no tornaria a haver noves eleccions amb les lleis de Madrid, ja que ... etc., etc., etc.

I això que la immensa majoria de dirigits que són exigents amb els altres dirigits als que coneixen però que no planifiquen adequadament les seves tasques i no compleixen els seus compromisos, només coneixen als dirigents amb els que són tan comprensius i indulgents a través dels mitjans de comunicació. I potser aquí rau la clau explicativa: en la capacitat seductora i hipnòtica que tenen els *media* per fer creure que un ase vola. O encara més escandalós: per fer creure que un honorat dirigent que no planifica les seves tasques, que "oblida" els seus compromisos, que no compleix les seves promeses, que impedeix repetides vegades la independència de Catalunya, que fa 600 Km. per anar-se a entregar voluntàriament a Madrid, que ... etc., resulta transformat -transsubstanciat!- de traïdor en heroi.

5.- "Explicacions", "arguments", ... pretesament exculpatoris però que són indignes

En cinquè lloc, són inacceptables les nombroses "explicacions" que van anar apareixen per mirar de justificar la conducta traïdora de TOTS els dirigents. I seria interessant poder esbrinar qui va ser el primer en anar llençant aquests "arguments" exculpatoris, ja que no m'estranyaria

gens que fossin assessors dels mateixos dirigents traïdors, “arguments” que a continuació es fan circular anònimament per “les xarxes socials” i pels mitjans de comunicació democràtico-processistes, i que ingènument reprenen i expandeixen els dirigits traïts, descarregant de responsabilitat i protegint així als dirigents traïdors.

L’“argument” més pervers inculcat als dirigits és el que els hi fa dir: “*Nosaltres no tenim tota la informació que ells tenen. Cas de tenir nosaltres tota la informació, haguéssim actuat igual que ells*”. Són falses les dues parts d’aquesta afirmació.

En quan a la primera part: em sembla clar que si efectivament “*Nosaltres no tenim tota la informació que ells tenen*” és perquè justament ells ens l’han amagat atès que ells no ens han transmès aquesta informació que suposadament seria tant decisiva. Precisament una de les obligacions d’un bon dirigent és formar-i-informar als dirigits de tot el que és important a fi que els dirigits siguin agents actius de recuperar la llibertat. Una frase a assimilar i a integrar de Xirinacs en l’escrit que va deixar quan es va retirar a morir afirma “*(...) la covardia dels dirigents catalans, massificadors del poble*”. Els actuals dirigents catalans són “covards massificadors del poble”, és a dir, actuen per acabar de convertir el Poble Català, sotmès des de fa més de tres segles, en una massa informe de “ciudadanos libres e iguales”, fàcil de manipular al servei de Madrid.

En quan a la segona part: afirmar “*Cas de tenir tota la informació, nosaltres haguéssim actuat com ells*” fa el que insisteixo és un greu error: situa als dirigits fent de dirigents, “cosa” que no són i funció per a la que ni s’han preparat, ni reben prebendes, ni els hi ha estat oferta per “algú” (és a dir, algun dirigent superior o molt superior), ni han acceptat voluntàriament (i amb totes les condicions i tots els condicionaments desconeguts que pugui tenir cadascun dels dirigents), etc.

Un altre grup d’“arguments” són els que es refereixen a la terrible repressió que l’“Estado-Español” suposadament hagués desencadenat si efectivament el 27-O el Parlament de Catalunya hagués “proclamat la República Catalana”: suposats “comandos fuertemente armados” amagats en pisos de Barcelona que haguessin sortit a matar dirigits i dirigents dels dos bàndols; tancs suposadament venint cap a Barcelona; Rovira (“repressió violenta”) i Tardà (“un bany de sang”) advertint ¡setmanes després! de terribles conseqüències mortals;... Tot això afirmat sense aportar ni una sola prova o nom o dada que ho confirmi. Però aquest “argument” rep força de l’enorme por que Madrid/Castilla/Estado-Español ens ha imposat durant segles i que tenim subconscientment clavada dins nostre (per això parlen en castellà el dirigents de Ciudadanos, PP,..., que són els oficials de les Tropes Civils d’Ocupació de Catalunya).

Tanmateix, suposem per un moment que aquesta amenaça fos certa. Quina hauria de ser la conducta d’uns dirigents catalans independentistes responsables com cal? Justament no pas amargar-li sinó INFORMAR al poble de les amenaçadores dades que suposadament anaven arribant, és a dir, fer que tots els catalans tinguéssim tota la informació i impedir que cap català més tard es fes ressò del trampós “argument” “*Es que nosaltres no tenim tota la informació*”. I després d’informar, potser es podria concloure: “Davant d’aquestes dades que hem compartit amb tots vosaltres, hem decidit que no volem assumir aquesta gran responsabilitat i per aquestes gravíssimes raons ajornem la Declaració d’Independència i dimitim ja que no hem assolit l’objectiu pel que ens vau escollir”.

Però res no pot justificar el que TOTS van fer: enganyar al Poble Català (i al Poble Castellà, i a tots els Pobles del món) [representant teatralment que feien la proclamació d’independència quan en realitat no la feien](#). En efecte, i ho repeteixo perquè és decisiu saber-ho: Forcadell llegeix “*Al poble de Catalunya i a tots els pobles del món (bla, bla, bla); la República Catalana (bla, bla, bla)*” i posa a votació UN ALTRE DOCUMENT: una “Resolució” que

condemnava l'aplicació de l'article 155, que instava a aplicar les Lleis de Transitorietat, i que iniciava un Procés Constituent. FUM, FUM, FUM! **TRAÏCIÓ, TRAÏCIÓ, ALTA TRAÏCIÓ!**

6.- L'obligació d'un traïdor és continuar traint

En sisè lloc, cal atrevir-se a comprendre que l'obligació de tot traïdor (i més si és un dirigent important i es tracta d'una qüestió tant vital com és recuperar la llibertat del Poble Català) per tal de poder sobreviure a la seva traïció, és fer tot el possible per impedir que es descobreixi la seva traïció. Per això obligatòriament i necessària ha de **continuar traint al Poble Català** per tal de contribuir tot el possible a mantenir l'ordre establert i així impedir la victòria dels traïts, ja que la independència de Catalunya significaria portar-los a TOTS a judici català per alta traïció i, en conseqüència, rebrien condemnes molt greus.

Per això TOTS els traïdors catalans continuen traint: uns quants, des de la presó; altres, des de l'estranger; i la majoria des de la Generalitat, des dels Ajuntaments, des de les Diputacions ... i arreu on siguin! TOT el que fan ho fan coordinadament, també quan es barallen públicament entre ells. I potser fins i tot els que han adoptat la disfressa de represaliats, traeixen millor i amb més eficàcia des de la presó o des de l'estranger. En efecte, 20 minuts transmesos per TV3 d'En Junqueras des de la presó o d'En Puigdemont des de Brussel·les probablement tenen més impacte -i són molt més econòmics- que mil mítings respectivament d'ERC o del PDeCAT o la CNR sobre el territori, és a dir, fets a mil ciutats i pobles de Catalunya.

7.- L' "Estado-Español" té necessàriament que protegir als catalans traïdors que el serveixen

En setè lloc, també cal entendre que l'obligació de tots els que estan en contra de la independència/llibertat de Catalunya, començant per l'"Estado-Español", és protegir als traïdors catalans que, per unes o altres raons a determinar en cada cas, actuen en favor seu.

El que seria coherent amb la conducta traïdora de TOTS els dirigents processistes és que "S. M. Felipe-VI-del-Reino-de-España" fes una solemne declaració en hora punta per totes les cadenes de televisió dient quelcom de l'estil: "*Agradecemos a los M. H. P. Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Artur Mas, David Fernández, Anna Gabriel, etc., los servicios prestados al Reino de España, en particular en los últimos años impidiendo repetidas veces la independencia de Cataluña. De esta manera han contribuido decisivamente a preservar la tan preciada unidad de nuestra amda Patria. Y así como en 1986 nombramos Marqués de Tarradellas al M. H. P. Josep Tarradellas por sus servicios prestados diez años antes, en el momento adecuado también otorgaremos el título nobiliario correspondiente a todos y cada uno de Nuestros fieles servidores antes mencionados*".

Però és clar que la camarilla de Madrid no farà això ja que descobriria a tothom quins són els seus millors instruments contra el Poble Català: els principals traïdors, sinó que, ans el contrari, escenificarà que els ataca, que els persegueix amb tribunals i amb euro ordres, que els reprimeix, que els engarjola preventivament, que els jutja, que els engarjola ja amb condemna formal, que fa campanya internacional en contra seva, etc., per tal de protegir-los del Poble Català i de facilitar-los que continuïn traint-nos.

Queda clar que l'"Estado-Español-incluida-la-Generalidad-de-Cataluña" sap distingir molt bé entre internar al psiquiàtric un independentista de veritat o bé tancar a la presó un dirigent processista traïdor:

---l'independentista de veritat tancat a un psiquiàtric queda automàticament desprestigiats socialment, se li arrabassen tots els drets (començant pel agafar-li el telèfon mòbil a fi que no

pugui comunicar-se), se l'aïlla i se l'incomunica, i així queda en una situació d'indefensió total que l'afebleix i l'anul·la, i que el posa en camí cap a la seva total destrucció, tant física com anímica

---en canvi, el dirigent processista que ha impedit la independència queda protegit quan voluntàriament fa 600 Km. per entregar-se (cosa que mai ha fet qui és un veritable presoner polític, que haurà estat detingut a casa o a la feina o amagat o intentant fugir per tal de continuar la lluita) i fer-se tancar a una presó estadoespanyola ja que així automàticament es transforma en un heroi als ulls d'una part important del mateix Poble Català al que precisament acaba de traïr. I l'experiència d'aquests dos darrers anys demostra que els dirigents processistes presoners (i igualment els dirigents processistes fugits del Poble Català anant a l'exterior) continuen la seva activitat política traïdora des de dins de la garjola (i també des de l'estranger). I de fet les seves declaracions, articles, llibres i entrevistes fetes des de Soto del Real, des de Lledoners o des de qualsevol altre presó (o des d'un Estat Europeu) tenen un efecte multiplicat en la part més bona fe del Poble Català.

8.- Les motivacions dels traïdors poden ser molt diverses

En vuitè lloc, l'actuació traïdora de TOTS els dirigents processistes pot tenir motivacions molt diferents que, com vaig dir el 18 de juliol al Col·legi de Periodistes sense periodistes, només podrem precisar quan aviat els portarem a judici català.

Hi haurà els que ja de joves (estudiants de Dret, per exemple) van ser fitxats pels servis secrets de Madrid fa 30 o més anys (per exemple, mentre estaven a la direcció de la FNEC-Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, d'on provenen molts dels actuals dirigents processistes). Altres han fet seva la visió de l'ocupant (així com "La marca de l'esclau és fer seva la llengua de l'amo" -Tàcit-, la marca de l'ocupat és fer seva la visió de l'ocupant), és a dir, han adoptat "el Punto de Vista Castellano" i automàticament veuen i actuen a favor de Madrid. Bastants s'han acostumat als bons ingressos i molts privilegis que tenen dins d'una Generalitat de Catalunya (i, en general, dins dels diversos organismes d'una "Comunidad Autónoma Catalana") que des de la seva fabricació -que no restauració ni restabliment el 1977- és part integral i integrant de l'"Estado-Español", i volen conservar-los. Uns quants poden tenir amenaçada la seva família com a xantatge per a que continuïn servint a Madrid i no confessin al Poble Català les successives traïcions que han fet o que han vist fer. I encara poden haver-hi més situacions especials que, en el seu moment, seran o bé agreujants o bé atenuants a tenir en compte a l'hora de dictar sentència.

L'important és comprendre que, malauradament però coherent, la traïció és de TOTS, i que el que no és traïdor per acció, és traïdor per omissió atès que silencia la traïció dels traïdors actius i se'n fa còmplice.

i 9.- Han anat voluntàriament a la presó o a l'estranger PER FUGIR DEL POBLE CATALÀ, i no pas de Madrid

I en novè lloc -per ara; més raons? Completeu, siusplau!- cal tenir molt present que **els dirigents traïdors empresonats no són "presoners polítics"**, i que **els dirigents traïdors que són a l'estranger no són "exiliats polítics"**.

Però més important que no pas un grup hagi fugit d'una manera i que l'altre grup hagi fugit d'una altra --"cosa" diferencial que veurem més endavant-, és que **ambdós grups de dirigents traïdors han fugit del Poble Català, és a dir, dels catalans traïts.**

El ràpid i constant bombardeig dels mitjans processistes inclosa la continua manipulació/xantatge emocional insistint en “Pobrets, a la presó i a l’exili” i traient familiars, amics, advocats, etc. als mitjans de comunicació processistes, ha fet que la majoria dels dirigits hagi estat impel·lida a situar-se en el terreny dels traïdors i, a més, a favor seu, i simultàniament ha estat empesa a abandonar el terreny dels traïts, que som els que paguem -NOSALTRES SÍ- les conseqüències de la seva traïció. I la principal conseqüència de la seva traïció que se’ns esborra de la consciència és que CONTINUEM SENT PRESONERS DE MADRID/CASTILLA/ESTADO-ESPAÑOL ... encara que, malauradament per ells i “afortunadament” per nosaltres, **aquesta privació de llibertat continua gravada en el nostre subconscient tant col·lectiu com individual.**

Convido a calmar-se, a respirar fons i a fer un senzill exercici: imaginar-se o pensar que hagués passat a les llars, als llocs de treball, als dinars i sopars, als diferents llocs de la vida diària dels catalans dirigits, etc., els dies següents al 27-O sense la pressió alienadora i la invasió d’imatges enganyadores amb que vam ser bombardejats per TV3 i tots els mitjans de comunicació processistes.

Mentre el lector fa l’exercici, jo, que ja l’he començat a fer, avanço la meua resposta: **a mesura que haguessin anat passant els dies, hagués anat augmentant, pas a pas, gota a gota, successivament primer la sorpresa, després el desconcert, després l’avaluació del que havia passat,..., i, finalment, la indignació del Poble Català.**

El mateix dia 27-O va cridar l’atenció de molts catalans el poc entusiasme que acompanyava el desenvolupament dels (suposadament transcendents) fets que es retransmetien, i més aviat sobtava la cara gairebé de funeral de la gran majoria dels dirigents.

Cap discurs -que s’hauria d’esperar fos solemne, oi?- del “nou President de la nova República Catalana”. Cap sortida del President, del Vicepresident i dels Ministres més importants al balcó de la Plaça Sant Jaume. Cap Declaració del nou Govern ja independent. Cap reunió dels nous Ministres. Cap missatge als catalans. Cap missatge al món, ni als Pobles ni als Governos ni als Organismes Internacionals. Res d’arriar la bandera d’ells i d’hissar la nostra. Cap hashtag quan per qualsevol entreteniment processista s’han fan mitja dotzena. Cap marxa de cotxes, de motos, de manifestants, ... Gairebé cap alegria pels carrers, ni tant sols a la pròpia Plaça Sant Jaume. Cap comunicació a totes les Ambaixades i Consolats. Cap publicació ni al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) ni al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC). Cap instrucció als centenars de milers de catalans que estaven disposats a sortir de casa o d’on estiguessin reunits, i fer el que calgués. Res de res.

A més, l’acatament immediat -començant pels “responsables” dels Mossos d’Esquadra- de totes les destitucions i altres mesures repressives legals -dins, és clar, de la legalitat castellano/estadoespanyola que els catalans hauríem de declarar no només il·legítima sinó també il·legal al Principat de Catalunya ocupat des del 1714- “tomadas por Madrid en aplicació del artículo 155 aprobado por el Senado Español” poc després de la monstruosa enganyifa de la suposada “Declaració de la República Catalana” pel Parlament de Catalunya.

I l’exemple probablement més significatiu, perquè fou -que jo sàpiga- la primera il·lustració televisada de com s’utilitzaria l’amenaça de la repressió en forma de “violència feixista” i de “violència de Madrid” (en realitat, violència dels ocupants): cap protecció dels centres neuràlgics de comunicació. Així vam poder veure retransmès en directe l’atac -necessàriament pactat- d’un grup de les Tropes Civils d’Ocupació (denominació que no descarta que també hi haguessin agents de les Tropes Militars d’Ocupació) trencant vidres -però no penetrant a l’interior- de l’entrada de ja no recordo quin important mitjà de comunicació processista.

A mesura que anessin passant els dies (28, 29, 30 i 31 d'octubre; 1, 2, 3,... de novembre), més catalans haguessin començat a dir “Però, si no ha canviat res, si tot continua igual, si ..., si ..., si ..., si ..., si ...però, ¿què collons ha passat aquí? Què va passar realment el 27-O? On som? Com estem? Què han fotut aquests?”. Si aquest reconeixement de la situació real no hagués estat pertorbat i enfosquit per l'allau de notícies sobre “Puigdemont i altres dirigents amagats a Perpinyà, exiliats a Brussel·les,...” i “Junqueras, Forcadell i altres dirigents citats pels tribunals de Madrid”, i si tots aquests dirigents haguessin continuat anant als seus llocs de treball autonomistes i circulant pels carrers de Barcelona i per les ciutats i pobles de Catalunya, ¿què hagués passat?

M'ho imagino i ... ¡no m'estranya que fugissin!

Ara estem en condicions de contestar adequadament la pregunta inicial “Què en treuen de tot això?”.

I de fet ja està en gran part contestada per tots els apartats anteriors. Però ho recolliré i concretaré.

La pregunta explícita seria “Què en treuen de tot això els que estan a la presó i també els que estan a l'exili?” (aquí no poso les cometes a “exili” perquè qui va fer la pregunta segurament creu que realment són exiliats quan en realitat són senzillament traïdors fugits del Poble Català a l'estranger).

Queda clar què en treuen els demás traïdors que segueixen actuant al Parlament, al Govern, a les Diputacions, als “Ayuntamientos”, etc.: continuar tenint el que ja tenien abans que uns quants fugissin, és a dir, poder, honors, privilegis (inclosos uns sous quantiosos), ... , ara en tant que “dirigents independentistes” de la Generalitat de Catalunya i demás organismes i entitats de “la Comunidad Autónoma Catalana” part de l’“Estado-Español”, enlloc de ser “dirigents autonomistes” com van ser des de 1977 i fins el seu forçat -des de baix- reciclatge el 2010 en processistes.

I la resposta a “Què en treuen?” els dos grups de dirigents processistes fugits és CONTINUACIÓ I CONSEQÜÈNCIA DEL QUE JA HAN TRET ABANS DE FUGIR. Em corregeixo: del MOLT que ja han tret abans de fugir. Per què, dels 7,6 milions de “ciudadanos estadoespañoles en territorio catalán” i dels (a precisar; de moment, poso la mitat, encara que suposo són més ... encara que tots molt castellanitzats) 3,8 milions de catalans (bé per ser-ne de família, bé per elegir-ho voluntàriament), ¿quants han estat “President o Vicepresident o Conseller de la Generalitat de Catalunya”, quants han estat “President o membre de la Mesa del Parlament de Catalunya”, i quants han estat “President de l'ANC o d'Òmnium”, que són els càrrecs que han tingut els dirigents processistes actualment fugits a la presó o fugits a l'estranger, amb tot el que això implica: poder, honors, influència social, ressò mediàtic, pes de les seves decisions, situació econòmica, etc. (això sí, sempre supeditats -encara que mai ho diuen explícitament- a Madrid i als que manen per sobre de Madrid ... i quedi clar que manen en contra del Poble Català i de tots els pobles). I els Presidents de l'ANC i d'Òmnium tenen privilegis similars excepte, em sembla, el bon sou.

Cap dels dirigits que encara són tant comprensius i indulgents amb els dirigents traïdors que tenen les avantatges de “treballar d'autoritat sobre (i contra) els catalans”, han tingut el tipus de bona vida que els seus dirigents “protegits i disculpats” han tingut fins fa poc... i dels que, cal no oblidar-ho, de fet en part encara gaudeixen dins de les garjoles o a l'estranger.

Com a continuació del que ja han tret abans i de la seva conducta traïdora, i per tal de protegir-se i de poder continuar trait, ara tenen unes relatives incomoditats que en qualsevol cas són

moltíssim menors que les de qualsevol pres normal i les de qualsevol exiliat de veritat. Efectivament, des de la presó i des de l'estranger continuen gaudint d'un poder, d'uns honors, d'una influència social, d'un ressò mediàtic, (probablement, ja que d'aquest tema no trobo informació) d'una situació econòmica -inclosa la estafa de les "Caixes de Solidaritat" que recullen diners per donar suport als qui han impedit la independència-, etc., que no tenen pas la immensíssima majoria dels dirigits. I sobre tot, no tenen CAP des dirigits que els disculpen, ja que els dirigits que tenen un cert poder i altres capacitats (econòmiques, socials, ...) SABEN PERFECTAMENT que els fugits han impossibilitat la independència/libertat de Catalunya, i ja sabien prèviament que aquesta seria la conducta traïdora que tindrien.

I pels que donen un pes decisiu als aspectes econòmics, una observació en aquest camp: cada any l'"Estado-Español" ens roba -a més de la història, d'altres bens immaterials i, sobre tot, de la llibertat- molt més dels 16 mil milions d'euros anuals en que la Generalitat xifra l'espoli fiscal executat per Madrid (que el situa en una 8 mil milions d'euros anuals). Situem-lo prudentment en uns 25 mil milions d'euros anuals. I cal adonar-se que aquest robatori econòmic el fa Madrid amb la TOTAL COMPLICITAT de tots els organismes de la "Comunidad Autònoma Catalana" que va cristal·litzar a la mort de Franco com a conseqüència de la traïció dels líders catalans els anys setanta. Per això afirmo que la Generalitat de Catalunya emergida el 1977 com a part integral i integrant de l'"Estado-Español", és l'ETT (Empresa de Treball Temporal) del Poble Català, funció que es pot dir que fa el Govern de qualsevol país en relació al seu poble. Però la Generalitat de Catalunya és una ETT del Poble Català especial perquè actua al servei de Madrid. I cal entendre que per acomplir aquesta abominable tasca, la Generalitat ha de ser també la carcellera dels catalans. I aleshores cal atrevir-se a reconèixer que per poder realitzar aquesta trist funció, prèviament la Generalitat de Catalunya ha de ser la principal desnacionalitzadora del Poble Català (per exemple, repetint-nos en català la Història falsificada que ha fabricat Madrid al seu servei, i silenciament els grups que porten 30 anys recuperant l'autèntica Història de la nació Catalana ... això sí, sense cap suport de la Generalitat ni de l'IEC ni de la Universitat "catalana" ni....).

Si agafem com primera traïció la del 9-N del 2014, en cinc anys Madrid/Castilla/Estado-Español", a través dels "nostres" dirigits, ha robat al Poble Català uns 125 mil milions d'euros.

Sembla una quantitat de diners suficientment gran com per utilitzar-ne una petita part en fer a estudiants encara a la Facultat o a dirigits de la FNEC (i probablement a altres entitats a localitzar) "contractes de treball" i "plans de vida" especials i "perpetus" a una quinzena de futurs dirigits catalans que després d'executar la traïció, ara són fugits a la presó o a l'estranger. I per uns 150 catalans més que continuïn actuant públicament sobre la terra catalana ocupada. I per uns quants altres que estiguin "adormits" en llocs importants sense actuar públicament. El Poble Català és "Cornut i pagar el beure"! O més clarament: és traït i pagar els traïdors!

I si fem el compte remuntant-nos enrere fins a la fabricació de la "Comunidad Autònoma Catalana" a finals dels anys setanta, calculo a bell ull la quantitat robada en uns 500 mil milions (i agrairia molt que algú em faci arribat algun estudi seriós al respecte). Amb una part d'això es pot pagar (i comprar?) als directius i membres de les Diputacions, dels Ajuntaments, de les Universitats "catalanes", dels nuclis intel·lectuals "catalans", dels clans de periodistes "catalans", dels grups de tertulians "catalans", etc. **NOTA: m'agradaria parlar personalment i off the record -per a que no sentin compromesa la butaca on seuen- amb tothom d'aquests grups socials que es molesti o s'indigni pel que acabo d'afirmar.**

I com que els traïdors actuen per impedir la independència/libertat del Poble Català -com a Quebec?- per dues generacions (50 anys), estan actuant per garantir a Madrid/Castilla/Estado-Español uns, a ulls clucs, 1.250 mil milions d'euros robats al Poble Català, és a dir, més que tot

l'impagable actual deute que té l'“Estado-Español”, enorme deute que té malgrat l'espòli a que ens sotmet (probablement únic en el món, “cosa” que tampoc diuen els dirigents processistes) i que, amb la nostra independència, es duplicaria. Sembla una quantitat suficientment gran com per poder “farcir” tot tipus de traïdors, a les seves famílies actuals (que poden perfectament ignorar les activitats “clandestines” dels seus caps de família) i als descendents dels seus descendents.

I aquesta darrera frase obra un tema emocional molt important: el de les famílies dels fugits a la presó i dels fugits a l'“exili”.

Els mateixos dirigents que fins anar-se a protegir sota la “repressió de Madrid” gairebé mai parlaven de les seves famílies aplicant “el criteri democràtic” segons el que “la vida pública ha d'estar totalment separada de la vida privada”, ara estan permetent i fomentant (per exemple, col·locant-los en llocs importants de les candidatures electorals) la utilització pública dels seus fills, parelles, germanes, ... i amics ... i fins i tot advocats! La seva repetida aparició a molts mítings i mitjans de comunicació, sobre tot a TV3 (i en particular al principal rent a cervells independentistes, FAQs, programa de tres hores a mitjanit instaurat -casualitat?- poc abans d'aplicar-se el 155 i conservat després), és element fonamental del xantatge emocional processista al Poble Català.

RESUM FINAL:

Què en treuen els traïdors d'estar tancats a la presó o d'estar vivint a l'estranger?

TAPAR LES TRAÏCIONS JA FETES

I,

**MENTRE NOSALTRES NO ACTUEM IMPEDINT-HO,
PODER CONTINUAR TRAIT AL POBLE CATALÀ**

En canvi, com acabar ràpidament amb tenir suposats “presos polítics” i suposats “exiliats”?

Els partits que s'autotitulen independentistes ja han començat a empènyer-nos a escollir el 10 de novembre quins traïdors enviem a Madrid (aquest cop, fins i tot la CUP hi actuarà). Ens van fer el mateix el 28 d'abril. I de seguida ens van fer escollir el 26 de maig quins traïdors enviàvem a Brussel·les i quins traïdors ficàvem als “Ayuntamientos”.

Això és continuar tancant-nos en la dinàmica nacional-castellano-autonomista de l'“Estado-Español” reformat els anys setanta amb la imprescindible col·laboració dels líders traïdors catalans. I això és desviar-nos 180 graus del camí cap a recuperar la llibertat de Catalunya. A més, és clar que la independència de Catalunya no es pot proclamar ni a Madrid, ni a Brussel·les, ni als “Ayuntamientos”. La independència de Catalunya només es pot proclamar al Parlament de Catalunya, oi? I resulta que des del 21-D del 2017 al Parlament de Catalunya hi ha una majoria de 70 escons votats pels catalans dins de candidatures que es van presentar com a independentistes.

S'han perdut, doncs, més de 600 ocasions fins avui mateix

- 1) per declarar la independència/llibertat de Catalunya;
- 2) per convertir així els presoners i els “exiliats” en un problema internacional;

i 3) per exigir aleshores a “lo-que-queda-del-Estado-Español” que ens retorni “els nostres presoners catalans”.

O sigui que convé tenir ben clar que:

A) declarar la independència/libertat de Catalunya, acte que podrien fer avui mateix els actuals dirigents processistes mentre mantinguin majoria de 70 escons, implicaria solucionar immediatament el (suposat) “problema presoners polítics” i també el (suposat) “problema exiliats polítics”,

i B) en canvi, els (suposadament) tan desitjats “alliberament dels presoners polítics” i “retorn dels exiliats polítics” NO implicaria EN ABSOLUT la independència/libertat de Catalunya.

1-O: el Poble Català reprèn la iniciativa

Però aquest clar camí ha de quedar amagat pel fum-fum-fum tòxic diàriament incrementat pel processisme (i pels ocupacionistes) amb falsos enfrontaments i amb polèmiques estèrils. El tema central vol ser ara les condemnes del “juicio al procés”, quina resposta donar-li i si el ple compliment de les penes (Cuixart ja s’ha ofert voluntari) o si demanar amnistia o indult o ...

Les mobilitzacions i convulsions que hi haurà, unit al buscat buit oficial de Gobierno a Madrid, facilitarà la intervenció internacional per “imposar” un “referèndum com Escòcia”, és a dir, per perdre’l.

Els que estem per la independència/libertat de Catalunya hem d’obrir i de seguir el nostre propi camí. La presentació avui, 1-O, de “LA MENTIDA, el documental de la VERITAT”, i del llibre “TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya” forma part de que el Poble Català recuperem la iniciativa.

Barcelona, 1 d'octubre 2019

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras

PD: Aquesta és la meva contribució a una commemoració catalana de l'1-O del 2017

1-O: segona Vaga de Fam per la Independència.

I la primera?

En David Raventós ha començat aquest 1 d'octubre,
una segona vaga indefinida de fam per la independència
Pots fer-ne el seguiment a <https://famdindependencia.cat/>

Però et sorprèn que sigui la segona?

Vols saber què va passar en la primera vaga de fam,
que segurament havies desconegut fins ara
ja què va ser censurada, truncada i represaliada
per TOTS els dirigents i mitjans de comunicació,
grans i petits, processistes
(i, per cert, també per TOTS els ocupacionistes)?

A sota, l'únic document sonor que hi ha d'aquella acció que considero que
(després de les grans mobilitzacions dels anys 70 que van ser traïdes pels dirigents catalans d'aleshores, com tant bé detalla [En Lluís Maria Xirinaes](#) en el seu [llibre de mil pàgines "La traïció dels líders"](#)),

és l'acte polític/social/vital ocorregut a Catalunya
a més de les grans mobilitzacions del Poble Català des del 2009:

ENLLAÇOS A 11 PROGRAMES A RÀDIO LA MINA
des del 12 de maig al 21 de juliol del 2016

on jo, Lluís Botinas, impulsor de
LA GOTA CATALANA PER RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA,
EM VAIG FER RESSÒ DE LA VAGA DE FAM D'EN [RAVENTÓS](#).

Començada el dimarts 3 maig del 2016,
censurada totalment des del dia següent,
obligat a deixar-la als 16 dies

dos dies després d'haver estat En David internat el dimarts 17 i contra la seva voluntat al
Departament de Psiquiatria de l'Hospital del Mar,
represaliada prosseguint l'internament psiquiàtric forçós fins el 18 juliol.
Li donen l'alta amb prescripció de dos psicofàrmacs a prendre de per vida i seguiment
mèdic quinzenal.

En surt desconegut, trastocat, vegetal, zombi: no reconeix amics a poca distància.

Amb esforços que duren bastants mesos,
i en situació de molt extrema precarietat econòmica,
va deixant de prendre les drogues químiques prescrites i d'anar al psiquiatra,
es recupera
i torna a l'activitat plena per la independència/llibertat del poble català.
Parlant clar i català,

**TOTS els dirigent polítics i mediàtics
(i d'altres, a precisar),
inclosos JORDI SÁNCHEZ, JORDI TURULL, JOSEP RULL I JOAQUIM FORN
(els falsos vaguistes de fam per la dependència a l'”Audiencia Nacional” del de-
sembre passat),
van ser (com a mínim) còmplices
de la repressió, inducció al suïcidi i intent de destrucció psíquica de per vida,
contra En David Raventós, l'únic català viu
que ha fet una vaga de fam indefinida per la independència
que va ser reprimida per Madrid/Castilla/Estado-Español
però no directament
sinó a través dels seus representants i agents catalans.**

**I al respecte cal recordar que el 5 de maig del 1977, Xirinacs, e. p. d.,
va començar una vaga de fam contra Madrid però anant contra Barcelona
que explicà així, marcant un canvi de perspectiva d'abast crucial:
“Aquella mateixa nit (...) vaig emprendre una irreflexiva, absurda, dolorosa i desesperada
vaga de fam. La primera acció meva en què els adversaris eren els meus antics companys de
lluita antifranquista. No seria la darrera. A partir d'ara, l'enemic «nacional i de classe» era
més a prop. Aquest dia marcava un canvi fonamental de la lluita. La mort en la nostra soci-
etat no només amenaçava des de fora. També ascendia feréstega des de dintre.”**

**Lluís M. Xirinacs, La traïció dels líders,
volum II, *Una pedregada seca* (juliol 1976 – juny 1977), pàg. 244-245**

**Aquests són els enllaços als 11 programes de Ràdio La Mina
(on també es troben informació i comentaris sobre la situació general):**

1. 160512: http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11515974_1.html
2. 160519 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11584985_1.html
3. 160526 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11670540_1.html
4. 160602 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11999649_1.html
5. 160609 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11999685_1.html
6. 160616 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11999701_1.html
7. 160623 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_11999711_1.html
8. 160630 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_12075011_1.html
9. 160707 http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_12146730_1.html
10. 160714: http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_12219653_1.html
11. 160721: http://www.ivoox.com/gota-catalana-amb-lluis-botinas-santadria-radiolamina-audios-mp3_rf_12302494_1.html

Punts cabdals per situar millor el que està passant i saber actuar adequadament per la independència/llibertat de Catalunya

Obert a precisions, millores, correccions, etc., assenyalo alguns punts cabdals per entendre el que està passant i orientar-nos adequadament per sobre del fum-fum-fum tòxic que constantment generen tant el processisme com els ocupants, que en els seus aparents enfrontaments s'ajuden un a l'altre intentant que el Poble Català no prengui consciència de la realitat (((ni tampoc el poble Castellà ni tots els demés Pobles No-catalans, però és clar que qui pateix més aquest engany monumental és el poble Català)))):

---El primer punt potser és el conceptualment més difícil d'acceptar al principi, però quan s'adopta es va demostrant molt adequat. És el següent: des de fa unes quantes dècades (a precisar), el que passa en el món (i, subseqüentment, el que passa en cada part del món) NO és una seqüència de fets que es desenvolupen successivament seguint el fil del temps i que es poden recollir en un DOCUMENTAL, SINÓ que és una seqüència de fets que formen part d'una PEL·LÍCULA. Per tant, els fets que van ocurrent, encara que tenen lloc en el temps, segueixen un fil conductor que no és pas el temps -com seria en un documental- sinó que el fil és el guió del film i, per tant, els guionistes que l'han redactat ja saben quin és el final que volen i cap el que orienten tots els fets. Conseqüentment, el director i el seu equip ho planifiquen tot: lloc a lloc, decorat a decorat, escena a escena, pla a pla, per tal d'assolir el final previst.

---La Modernitat significa la invenció de l'individu com un àtom aïllat, un ens nou que va ser convertit en la base de la concepció moderna de la societat. Així nega -i de fet, destrueix- els pobles. Lluís M. Xirinacs, en el seu "Acte de sobirania" que escriu el 6 d'agost del 2007 abans de retirar-se a morir amb tota lucidesa i alegria, escriu " (...) *la covardia dels nostres líders, massificadors del poble.*" I em temo que tots els governs actuals són massificadors del seu respectiu poble. Perquè un poble té una força, unes capacitats i una resistència que una massa o una suma d'individus-àtom no té. Una massa és molt més fàcil de manipular que no pas un poble. Els nostres líders actuals continuen massificant el Poble Català quan l'obligació dels autèntics dirigents per recuperar la llibertat de Catalunya es convertir l'actual massa de "ciudadanos estadoespañoles en territorio catalán" en Poble-Català-de-nou-lliure. I aquest camí exigeix recuperar la continuïtat amb els nostres avantpassats, que van constituir el poble més lliure d'Europa.

---El guió de l'Ordre Mundial inclou que el protocol a aplicar per tal d'impedir que els pobles sotmesos (com és el cas del Poble Català) podem recuperar la llibertat es basa (no en la via militar -malgrat que estem ocupats militarment des del 1714, i després també estem ocupats civilment-, ni en la via de la seducció -ni els hi passa pel cap seduir als "putos catalufos"-, ni en la via de la compra -estan en fallida econòmica total- sinó) en la via democràtica: la via dels referèndums pactats i vinculants "com Escòcia", és a dir, per a que es perdin.

---Per tant, també contra la independència/llibertat del Poble Català, la solució de l'Ordre Mundial és un referèndum vinculant pactat entre Madrid i Barcelona.

---Per a que en el territori de l'"Estado-Español" arribi a materialitzar-se un referèndum pactat i vinculant que mati la independència/llibertat del Poble Català, cal que A) els dirigents de Barcelona demanin un referèndum, i B) que els dirigents de Madrid concedeixin aquest referèndum.

NOTA: aquí s'ha de tenir molt present que des del 1977 TOTS els dirigents de Barcelona només són sub-dirigents, atès que TOTS estan plenament supeditats als dirigents de Madrid. Dins de l'ordre autonòmic construït al final dels anys setanta com a resultat de la traïció aleshores dels líders catalans, el català que no accepti aquesta supeditació a Madrid no tenia abans ni té ara cap possibilitat d'ascendir dins dels subpoders -no només polítics sinó en qualsevol àmbit: mediàtic, universitari, cultural,...- de "la Comunidad Autónoma Catalana". I cal que les excepcions que hi haguessin, ara surtin i s'impliquin a fons en recuperar la llibertat de Catalunya aportant la seva experiència contra-corrent.

-----A) Ja fa temps que TOTS els dirigents catalans demanen poder negociar amb Madrid per aconseguir que faciliti seguir "la via escocesa a la independència", i es queixen constantment que "Madrid no vol negociar", "Madrid no és Londres", "Rajoy -ara Sánchez- no és Cameron", etc.

-----Davant d'A) Com a conseqüència de la fabricació de la "Comunidad Autónoma Catalana" com a resultat de la Traïció dels Líders als anys setanta, no hi ha cap mitjà de comunicació important on els catalans podem explicar:

***una cosa tan senzilla com que, en tot cas, nosaltres NO volem "la via escocesa" perquè la realitat demostra que és "la via escocesa a la NO independència"

***i quelcom una mica més complicat: que [el referèndum d'Escòcia del 2014 es va perdre per tupinada](#) (((aquí, versió en [anglès](#) i en [castellà](#)))). I segur que TOTS els dirigents processistes també saben que va haver-hi frau electoral. En el meu article de l'1-O [Què en treuen d'estar a la presó i a l'"exili"?](#) hi ha aquest subapartat:

L'ensarronada dels "observadors internacionals"

I aquest engany monstruós d'Escòcia es va dur a terme en presència dels còmplices "observadors internacionals", entre els que estaven Elisenda Paluzie, Anna Arqué, Eduardo Reyes i altres dirigents processistes que, lògicament, no van pas veure el frau electoral. Perquè ... ¿com podrien veure la traïció allà els mateixos que aquí són directament traïdors?

L'ensarronada mundial del "Hi ha la garantia dels observadors internacionals!" és gegantina. En efecte, actuant TOTS els traïdors en la seva lògica traïdora entre traïdors, els traïdors d'un país X conviden als traïdors dels altres països A, B, C, etc., per a que facin turisme pagat i tots els traïdors plegats es desplacin al país X per a que, en nom de ser "observadors internacionals vinguts d'A, de B, de C, d'etc." no vegin res d'anormal, donin el vistiplau a totes les trampes fetes i així la traïció feta al poble X quedi avalada pels "observadores internacionals" que són traïdors als seus respectius pobles del país A, del país B, del país C, del país etc.

I aquí faig una pregunta per anar situant i qualificant l'actuació dels líders processistes: si TOTS demanen "un referèndum com Escòcia" i si TOTS saben que a Escòcia es va perdre per tupinada, ¿per què TOTS silencien que la derrota es va produir perquè va haver-hi un enorme frau electoral?

-----i B) la dificultat que té l'Ordre Mundial d'aplicar a Catalunya un referèndum pactat i vinculant que mati la independència/llibertat del Poble Català, radica a Madrid (més ben dit, radica a una part del poder a Madrid ... a precisar millor).

---Així, per a que es compleixi B) cal que una forta mediació internacional obligui a que Madrid (tot Madrid, part reticent inclosa, per obligació) acordi concedir un referèndum pactat i vinculant.

---Per a justificar una forta mediació internacional és necessari:

*que l'actual Madrid tingui problemes greus de funcionament (hi ha qui parla que actualment hi ha "vacío de poder en España"). Probablement aquesta és la raó més profunda que no va haver-hi pacte PSOE-Podemos-etc. amb formació de nou Gobierno, i que per això es vagi a "nuevas elecciones nacionales españolas el 10-N".

*i que augmentin les fortes mobilitzacions de masses a Catalunya amb aldarulls i brots de violència retransmeses en directe i multiplicades pels MM.CC. com a resposta a les sentències del judici al procés.

I ja tenim en marxa

***pel bàndol processista:

*****l'ANC muntant cinc (més una sisena que se'ls ha afegit) columnes de caminants que travessaran Catalunya durant tres dies;
*****sindicats “independentistes” cridant a “la vaga general” el divendres 8;
*****Torra, Cuixart, ... , proposant desobediència permanent;
*****CUP, CDR, ... , animant a la mobilització permanent
((((per cert, TOTES són propostes d'efectes anti-catalans))))

***i pel bàndol ocupacionista

***** (“equivocades”)
*****declaracions incendiàries
*****del General Garrido de la (a Catalunya especialment estimada) “Guardia Civil” per “echar gasolina al fuego” pel bàndol de les Forces Militars d'Ocupació.
*****i de Ciudadanos, PP i Vox (i PSC) per part de les Forces Civils d'Ocupació
*****detencions de membres dels CDR acusats de “terrorismo”
*****rellançament d'euroordres
*****introducció de “l'amnistia dels condemnats innocents” com un important element de les negociacions pel referèndum pactat i vinculant
***** i... el que calgui!!!

En relació a aquest pla de l'Ordre Mundial i dels seus servidors jeràrquicament actuant a cada territori, en particular al territori corresponent a l'actual “Estado-Español”:

---totes les mobilitzacions actuals contra les sentències organitzades per les entitats polítiques i socials, tant les processistes catalanes com les d'Euskadi, de Madrid i d'altres zones, per radicals o per solidàries que siguin en les formes, es pleguen als continguts corresponents al referèndum pactat i vinculant que portaria a la desfeta. Canalitzen l'emprenyament, el malestar, el disgust de centenars de milers de catalans provocat per no haver assolit la independència, cap a actuacions que reforcen als dirigents traïdors engarjolats (o fugits a l'estranger) que justament són els qui han impedit la independència

---i sí que, per impedir aquest protocol de l'Ordre Mundial, hi ha una resposta adequada en marxa que, per ara, està sent censurada per TV3 i en general per TOTS els mitjans de comunicació, grans i petits, processistes (i també pels ocupacionistes). Aquesta resposta adequada és la combinació de

*la Vaga Indefinida de Fam d'En David Raventós

*l'estrena i difusió via YouTube de l'audiovisual [LA MENTIDA – El documental de LA VERITAT](#). Ja hi ha versió en castellà.

* i el llibre “*TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya*” (Llibres de l'Índex, Barcelona, 176 pg., 10€; ara es pot comprar a [Amazon](#), que funciona ràpid).

David Raventós i Jordi Gispert
TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA

Una vaga de fam per recuperar la llibertat de Catalunya

Sumari

Pròleg. **La roda perversa** 11

Capítol 1. **El psiquiàtric del procés** 13

Capítol 2. **La FNEC, embrió del control espanyol a Catalunya** 45

2.1 Els tentacles d'en Vives 56

Capítol 3. **Replantejem el procés** 65

3.1 El desmantellament del poder popular 71

3.2 El cas escocès: una tupinada silenciada 86

3.3 La mort de Muriel Casals 99

3.4 L'atac del 17 d'agost 106

3.5 La no Declaració d'Independència (27 octubre 2017) 114

3.6 Tenim presos polítics? 123

Capítol 4. **Els nostres líders: tots traïdors?** 135

Capítol 5. **Directe 68** 151

Epíleg 1. **El dia a dia d'una recuperació impossible. La llibertat és quelcom preciós. Sovint no ens n'adonem fins que la perdem** 160

Epíleg 2. **Dret del poble català a la informació** 169

Manifest de la segona vaga de fam 175

Bibliografia 176

Fem circular àmpliament aquesta proposta !!!

Trenquem la censura !!!

En especial, pressionem TV3 per a que emeti [LA MENTIDA, el documental de LA VERITAT](#) !!!

Barcelona, 17 d'octubre del 2019. Retocat el 20.

18 d'octubre: divuitè dia de la segona vaga indefinida de fam d'En David Raventós per la independència de Catalunya

Aquests són

el web: <https://famdindependencia.cat/>

i el FB <https://www.facebook.com/FamDIndependencia/>

on dia a dia es va fent el seguiment de la vaga.

Cada matí En David grava un curt vídeo amb el pes i una salutació. Aquest és el d'ahir: <https://www.youtube.com/watch?v=VKMBXjHTCzI&feature=youtu.be> El d'avui encara no ha estat penjat.

PERÒ CONTINUA LA CENSURA. TRENQUEM-LA !!!

Cara a trencar la censura (sent cabdal trencar la censura de TV3, com explico més a baix):

*Ja està disponible la versió en castellà de "[LA MENTIRA, el documental de LA VERDAD](#)" (1:37:54):

<https://youtu.be/V11dPhj3xY0>

Que circuli al màxim, si us plau!

*Ha estat una sorpresa que m'arribessin aquest dos dibuixos (com a mínim el segon fet abans d'ahir mateix ja que parla del 16è dia) que indiquen que la solidaritat pren un nova forma d'expressar-se que pot circular millor en molts àmbits diferents:

*S'ha obert aquest change.org [Fam d'Independència – 2a Vaga de Fam per la Independència de Catalunya](https://change.org) que permet fer arribar els tres objectius (explicitats més a baix) de la Vaga de Fam a nombrosos destinataris. Per tant, una sola signatura aquí resulta multiplicada i significa augmentar la pressió que trenqui la censura.

*Per ara, les proves més clares d'actitud conscientment censoradora que m'ha arribat són les referents a Na MÒNICA TERRIBAS com a mitjà de comunicació, i a En MARCEL MAURI com a líder de l'entitat social processista molt influent Òmni Cultural:

****Sobre MÒNICA TERRIBAS:**

***Aquí es troba una gravació de Ràdio Catalunya Universal (RCU) on aquest passat dia 6 afirma (però considero que no queda clar si és realment cert o si més bé vol fer veure que "Jo ho sé tot, jo ho controlo tot i jo sóc qui talla el bacallà") que està assabentada de la segona Vaga de Fam d'En David, però que NO en parla perquè "prioritza altres informacions de les moltíssimes que hi ha al món":

https://www.youtube.com/watch?v=VaQYx8KPvO8&fbclid=IwAR098E-PW8bAVpi1JOH6nSHbvJnckhhNblUFdzG2dRm_J2I3j-8rys4NntY

***I aquí <https://youtu.be/Q8kZxc94JaQ> hi ha el resum en dos minuts de les tres hores (de 9 a 12h. del matí) que En David, amb companyia d'alguns simpatitzants, va estar el dijous 10 davant de Catalunya Ràdio, on Na Mònica Terribes el va haver de saludar però sense mostrar cap interès en entrevistar-lo.

****Sobre MARCEL MAURI:**

A la segona part de https://www.youtube.com/watch?v=VaQYx8KPvO8&fbclid=IwAR098E-PW8bAVpi1JOH6nSHbvJnckhhNblUFdzG2dRm_J2I3j-8rys4NntY, el vicepresident d'Òmni i, per cert, professor d'*Història del periodisme i l'ètica periodística* en el Departament de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra, i també consultor de l'ètica i el dret de comunicació a la Universitat Oberta de Catalunya, **menteix per segona vegada** dient que no coneix la primera Vaga de Fam. Menteix ja que [el propi David Raventós el 22 de juliol li havia informat](#) personalment, i [poc després li va tornar a dir En XAVIER SEGOVIA, director de RCU](#).

*Aquí <https://youtu.be/x1fr4avy8MI> poc després davant de l'edifici del grup Godó, on el tres de maig del 2016 En David va començar la seva primera vaga de fam, per la que va estar a punt de ser destruït amb coneixement dels seus companys de fa trenta anys a la Facultat de Dret i a la direcció de la FNEC, i que fa tres anys eren els principals dirigents processistes ... i continuen sent-ho actualment

*I a Domenys Ràdio el dia 8 una entrevista a David Raventós seguida d'una tertúlia sense ell que confirma que la condició necessària i suficient per girar ràpidament tota la situació cap a la independència/libertat del Poble Català és trencar la censura:

Ni Muts Ni a la Gàbia – Vaga de fam de David Raventós (08/10/19)

<https://youtu.be/iFD9ASdZOX0>

https://www.ivoox.com/ni-muts-ni-a-gabia-vaga-audios-mp3_rf_42903568_1.html

Aquesta segona vaga de fam va ser feta pública el dia 1-O en els Cinemes Girona, de Barcelona, a la sessió que va començar a les 20 hores davant de més de 200 persones:

— on es va estrenar l'audiovisual [LA MENTIDA – El documental de LA VERITAT](#). El director, En [IGNASI P. FERRÉ](#), va fer-ne la presentació i va respondre nombroses preguntes,

— i on després En JORDI GISPERT, periodista co-autor, va fer la presentació del llibre “*TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya*” (Llibres de l'Índex, Barcelona, 176 pg., 10€; ara es pot comprar a [Amazon](#), que funciona ràpid), que va sortir el mateix dia 1-O.

Sumari

Pròleg. **La roda perversa** 11

Capítol 1. **El psiquiàtric del procés** 13

Capítol 2. **La FNEC, embrió del control espanyol a Catalunya** 45

2.1 Els tentacles d'en Vives 56

Capítol 3. **Replantegem el procés** 65

3.1 El desmantellament del poder popular 71

3.2 El cas escocès: una tupinada silenciada 86

3.3 La mort de Muriel Casals 99

3.4 L'atac del 17 d'agost 106

3.5 La no Declaració d'Independència (27 octubre 2017) 114

3.6 Tenim presos polítics? 123

Capítol 4. **Els nostres líders: tots traïdors?** 135

Capítol 5. **Directe 68** 151

Epíleg 1. **El dia a dia d'una recuperació impossible. La llibertat és quelcom preciós. Sovint no ens n'adonem fins que la perdem** 160

Epíleg 2. **Dret del poble català a la informació** 169

Manifest de la segona vaga de fam 175

Bibliografia 176

A continuació, En **DAVID RAVENTÓS** va comunicar als assistents que a les 00:00 del mateix dia 1-O, per tal de netejar “el Primero de Octubre” franquista i també l’1-O processista, havia començat la seva [Segona Vaga Indefinida de Fam per la Independència de Catalunya](#). Trobes informació sobre la primera, començada el 3 de maig del 2016, censurada des del dia següent (detall important: censura aplicada tant pels mitjans processistes com pels mitjans ocupacionistes), troncada el 19 per internament involuntari dos dies abans a Psiquiatria de l’Hospital del Mar, i represaliada amb psicofàrmacs innecessaris fins el 18 de juliol (va sortir-ne gairebé vegetal), aquí: [1-O: segona Vaga de Fam per la Independència. I la primera?](#)

El **documental**, el **llibre** i, sobre tot, la **vaga de fam** són les tres eines construïdes i posades en funcionament per Directe-68 (amb la col·laboració de LA GOTA CATALANA) per assegurar que **realment el Poble Català haguem recuperat la iniciativa l’1-O per assolir aviat la independència/llibertat**.

El [Manifest d’aquesta segona Vaga Indefinida de Fam](#) va ser presentat en un acte celebrat al migdia del [2 d’octubre al peu del peveter de la flama eterna del Fossar de les Moreres](#). Afirmar que:

Aquesta vaga de fam te tres objectius:

1r. Que el Govern de la Generalitat dissolgui el Parlament acceptant haver traït el poble de Catalunya i que es convoquin eleccions a les que no es presentin cap dels partits processistes presents al Parlament, els seus líders ni els seus partits hereus. Això permetrà al poble de Catalunya, representat per Directe 68, obtenir majoria absoluta i declarar unilateralment la independència al primer ple.

2n. Que TV3 emeti en horari de màxima audiència l’audiovisual “La Mentida, el documental de la Veritat” seguit d’un debat on hi siguin presents els membres de l’equip que l’ha fet.

3r. La cancel·lació per part de l’Hospital del Mar dels meus informes psiquiàtrics, la rectificació a plana sencera a tots els diaris de paper de tirada nacional de les actuacions contra la meva persona, i una indemnització pel mal sofert que dedicarem íntegrament a fer la independència.

Per a que tota la situació giri cap a recuperar la llibertat, és imprescindible trencar la censura que imposen el mitjans de comunicació processistes. Per això convido a pressionar a TV3:

i a la tota la **CCMA (Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals)**, que es presenten així:

CONTACTA AMB NOSALTRES

El Servei d’Atenció a l’Audiència respon comunicacions relacionades amb la programació, les activitats i els serveis dels nostres canals de ràdio, televisió i mitjans interactius.

Les qüestions que generin debat es respondran a través del [Blog de la Defensora](#).

Us suggerim que abans d’enviar-nos el vostre missatge consulteu al menú lateral d’aquesta pàgina tota la informació d’ajuda i sobre com veure’ns i escoltar-nos. Trobareu més informació al [Blog de la Defensora](#), on es reflecteixen algunes de les qüestions més habituals. També us informem que es poden recuperar els programes emesos lliures de restriccions de drets a les pàgines web [www.ccma.cat/catradio](#) i [www.ccma.cat/tv3](#).

*Si voleu contactar per telèfon, ho podeu fer al **93 884 44 88**.*

<https://www.ccma.cat/aten->

[cio/?fbclid=IwAR04I4YVlOy24uQnmIGGSujrwdyIjqCIG87rcMRAei6T9b-xi3c0uaWpSCK](https://www.ccma.cat/aten-cio/?fbclid=IwAR04I4YVlOy24uQnmIGGSujrwdyIjqCIG87rcMRAei6T9b-xi3c0uaWpSCK)

Aquí podeu veure dues gravacions meves contestant **I ara, què fer?** en dues durades diferents (ja tenen sis mesos; ara afinaria més):

Explicació breu de la situació a Catalunya

<https://www.youtube.com/watch?v=R2AgnFt1WIk> 12:27

Explicació més extensa de la situació a Catalunya

<https://www.youtube.com/watch?v=SHbDPJRybeY> 27:05

La vaga de fam d'En David Raventós, junt al documental (ja porta més de 61.000 visualitzacions en setze dies) i el llibre (està en marxa la segona edició) és l'única proposta (que jo coneixgui; qui consideri que n'hi ha alguna més, que me la faci arribar, si us plau!) que respon a **I ara, què fer?** davant de la gravetat de la situació ... ¡i també davant el seu enorme potencial alliberador!

Totes les mobilitzacions i accions contra les sentències proposades pels líders processistes és fum-fum-fum tòxic per 1) cansar a la part més combativa de catalans que encara els segueixen fent-los creure que fent accions formalment radicals fan quelcom útil per a la independència de Catalunya quan en realitat estan fent el joc a Madrid; 2) encabronar a una important part dels catalans -i dels no-catalans- que no hi participen i que resulten perjudicats per les accions de protesta; 3) i, fent creure que es fa quelcom útil, impedir que els catalans acabin de prendre consciència de [la "La traïció dels líders"](#) que expliquem (amb arguments totalment diferents però complementaris) tant Directe-68 com LA GOTA CATALANA i que, per tant, el problema no és només Madrid sinó també i sobre tot, els dirigents que es presenten com independentistes. En efecte, només dirigents catalans que són escollits per presentar-se com independentistes, poden impedir la independència traint-la.

I la principal font de fum-fum-fum tòxic és tota la manipulació emocional feta ara en torn a les sentències condemnatòries als dirigents fugits davant del Poble Català, uns anant-se voluntàriament a entregar a Madrid -cosa que mai faria un verdader lluitador, que és detingut a casa, o a la feina, o amagat, o fugint- per fer-se protegir com a presoners, i els altres fugits a l'estranger com a suposat "exiliats". Per això he contestat extensament aquesta pregunta: [Què en treuen d'estar a la presó i a l'"exili"?](#):

ESQUEMA DE [L'ARTICLE](#)

(que és una aproximació a aprofundir. Ajut!)

***Com va dir un espectador, "Què en treuen de tot això?"**

***"Què n'han tret abans?" i "Què en poden treure després?"**

***Consideracions per poder respondre adequadament:**

1.- Si ells mateixos no haguessin impedit la declaració d'independència, no hi hauria ni presoners ni "exiliats"

2.- La trampa de la dependència (xantatge!) emocional respecte dels presoners i dels "exiliats" — L'ensarronada dels "observadors internacionals"

3.- Cal distingir entre dirigents i dirigits. No es pot valorar dirigents amb criteris de dirigit: tot és diferent (visions, criteris, dinàmiques, poder, influència social, avantatges, remuneracions,...)

4.- Un dirigent ha d'assumir responsabilitats i riscos

5.- "Explicacions", "arguments", ... pretesament exculporis però que són indignes

6.- L'obligació d'un traïdor és continuar traint

7.- L'"Estado-Español" té necessàriament que protegir als catalans traïdors que el serveixen

8.- Les motivacions dels traïdors poden ser molt diverses

i 9.- Han anat voluntàriament a la presó o a l'estranger per fugir del poble català, i no pas de Madrid

***Ara estem en condicions de contestar la pregunta primera "Què en treuen de tot això?"**

***Com s'acabaria ràpidament amb tenir suposats "presos polítics" i suposats "exiliats"?**

***1-O: el Poble Català reprèn la iniciativa**

Molt coratge per afrontar la realitat.

I més quan ara ja ha aparegut una violència potenciada 1) per la presència d'infiltrats professionals que s'haurà d'aclarir qui els envia; 2) per la no-actuació de policia secreta que en detingui uns quants; i 3) per la retransmissió en directa pels mitjans de comunicació de massa.

La funció final d'aquesta violència és forçar la mediació internacional que imposi a Madrid (Barcelona fa temps que demana "un referèndum com Escòcia" ... ¡silenciant la tupinada que allà va impedir que es reconegués el 70% de SÍ que va haver-hi a la realitat!) el referèndum pactat i vinculant, que seria la forma democràtica d'impedir la independència/llibertat del Poble Català.

Davant tot això, Directe-68 proposa un camí -l'únic que conec- per aconseguir la independència/llibertat.

I la condició necessària i suficient per poder obrir aquest camí, és trencar la censura dels mitjans de comunicació processistes (perfectament complementada per la censura dels mitjans de comunicació ocupacionistes).

Fer conèixer a familiars, amics, contactes, ... l'existència del documental, del llibre i, el que és més contrarellotge, de la vaga de fam d'En David Raventós, és un pas relativament fàcil de fer.

També és un ajut

—prendre posició a favor del Dret a la Informació que té el Poble Català (i també el Poble Castellà i qualsevol altre Poble No-Català) sobre el fet que hi ha aquesta vaga de fam i que ja està en el seu 15è dia

—pressionar a TV3 i a la CCMA per a *Que TV3 emeti en horari de màxima audiència l'audiovisual "La Mentida, el documental de la Veritat" seguit d'un debat on hi siguin presents els membres de l'equip que l'ha fet.*

Endavant!

Barcelona, 14 d'octubre del 2019. Actualitzat el 15. I el 16. I el 17.

Lluís Botinas Montell Vallés Ribó Closa Garrabou Torruella Gras

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (*arabassada des del 1714 fins ara*), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) (*primer Estat Europeu Constitucional ocupat fa 305 anys*), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (*víctima del GENOCIDI CATALÀ que patim des de molt abans de 1714*)

Trencar la censura a la vaga de fam per la independència

20 dies de vaga de fam per la independència de Catalunya.

Ho sabies?

Ajudes a trencar la censura, si us plau?

Aquest 1 d'octubre, l'activista independentista David Raventós (Barcelona, 1969) va començar una ([segona; la primera la va fer el 2016](#)) vaga indefinida de fam per la independència de Catalunya. Aquí es va fer el seguiment dia a dia de la vaga: <https://famdindependencia.cat/> i <https://www.facebook.com/FamDIIndependencia/> i s'hi troba el [Manifest](#) i altres documents.

Fins avui, cap mitjà de comunicació "independentista" (ni tampoc "anti-independentista") no se n'ha fet ressò malgrat haver-ne estat TOTS informats. Directament i també a través de l'audiovisual "LA MENTIDA, el documental de LA VERITAT". Estrenat el mateix dia 1, està circulant a totes les redaccions (en el moment d'escriure això, porta 66.630 visualitzacions [la versió en català](#), i 5.659 [la versió en castellà](#), aquesta penjada a YouTube el dia 17 al vespre). A més, el dia 1 també es va publicar "TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya" (Llibres de l'Índex, Barcelona, 176 pg., 10€; es pot comprar a [Amazon](#), que funciona ràpid. La segona edició, corregida i ampliada, serà distribuïda la propera setmana a llibreries de Catalunya).

Si consideres que el Dret a la Informació que té el Poble Català (i qualsevol altre Poble) exigeix que es conegui aquest important i delicat acte reivindicatiu, ajuda, si us plau, des d'ara a trencar la censura, aquesta intencionada censura.

Com trencar la censura? A l'abast de cadascú, i de manera fàcil i ràpida, està comunicar-ho a familiars, amics, llistats, xarxes socials, ... Signant a change.org [Fam d'Independència - 2a Vaga de Fam per la Independència de Catalunya](#) arriba a 22 institucions i mitjans de comunicació importants. També fent-ho conèixer a aquells periodistes, tertulians, columnistes, professors, etc. que coneixes o en els que confies. Pressionant especialment a TV3 -hi haurà una plantada el dijous 24 a partir de les 10h. del matí- i també a la CCMA, a RAC1 i a tots els mitjans de comunicació. Aplicant-hi les teves capacitats, creativitat, etc.; així, ha estat una agradable sorpresa que algú ("Anarquia independentista") hagi començat una sèrie de dibuixos com aquest:

Jo he anat recollint més informació, que trobes a [18è dia de la vaga de fam de David Raventós per la independència](#)

I en un proper text hi posaré més elements. Però ara vull ja penjar aquest.

En el 30è dia: Fi de la Vaga de Fam

El passat 1 d'octubre, l'activista independentista [David Raventós](#) (Barcelona, 1969) va començar una ([segona: la primera la va fer el 2016](#)) vaga indefinida de fam per la independència de Catalunya. Aquí es va fer el seguiment dia a dia de la vaga: <https://famdindependencia.cat/> i <https://www.facebook.com/FamIndependencia/> i s'hi troba el [Manifest](#) i altres documents.

Fins avui, cap mitjà de comunicació “independentista” (ni tampoc “anti-independentista”) no se n'ha fet ressò malgrat haver-ne estat TOTS informats. Directament i també a través de l'audiovisual “*LA MENTIDA, el documental de LA VERITAT*”. Estrenat el mateix dia 1-O, està circulant a totes les redaccions (en el moment d'actualitzar això, porta **110.435** visualitzacions [la versió en català](#), penjada a YouTube el dia 1 al vespre, i **21.297** [la versió en castellà](#), penjada a YouTube el dia 17 al vespre. Entre les dues, doncs, **131.732** visualitzacions en 28 dies. A més, el dia 1-O també es va publicar “*TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya*” (Llibres de l'Índex, Barcelona, 176 pg., 10€; es pot comprar a [Amazon](#), que funciona ràpid. La segona edició, corregida i ampliada, està sent distribuïda aquesta setmana a llibreries de Catalunya).

Ahir al migdia, Directe-68 va fer públic aquest:

COMUNICAT DE PREMSA D'URGÈNCIA, EN EL 30è DIA DE VAGA DE FAM

Després d'ingerir **exclusivament aigua des de l'1-O**, ha perdut més de **16 kg**, ja **patia dolors musculars i ossis importants**, amb molta fatiga i amb moltes nàusees degut al fet de **sobrepassar més de 30 vegades el límit alt de la normalitat de cossos cetònics en sang**, però completament lúcid, conscient i orientat en les 3 esferes, **David Raventós deixa la VAGA DE FAM PER LA INDEPENDÈNCIA** per tal de continuar lluitant per **LA LLIBERTAT DE CATALUNYA**.

Avui, dia 30 d'octubre, en **David Raventós i Gaset** ha posat fi a la vaga de fam per la independència que va començar l'1-O, atès que es pot dir que s'ha acomplert un punt implícit en els tres punts que va marcar per abandonar-la. No ha estat el govern de la Generalitat reconeixent la seva traïció i dissolent el Parlament, ni l'Hospital del Mar restaurant el dany físic i psíquic causat al David l'any 2016, ni TV3 deixant de ser el màxim responsable de la censura perpetrada a l'audiovisual "**La Mentida, el documental de la Veritat**", a la vaga de fam i al **partit polític Directe 68**. No són pas ells els que ho han fet possible.

Qui ha permès **acabar amb la vaga** ha estat **el poble de Catalunya** fent que s'acomplís l'objectiu que estava **implícit** en els **tres objectius** proposats. El poble català, **traït pels seus líders i desinformat pels seus mitjans de comunicació**, està trobant la manera **d'avançar cap a la seva llibertat**. I ho fa anant a buscar la informació que desitjava conèixer i escampant-la **a través de les xarxes socials**, i així esquivava la terrible **censura del règim espanyol-processista**.

Concretament, el mencionat **documental** ha estat **visualitzat per desenes i desenes de milers de catalanes i catalans amb més de 120 mil reproduccions** comptades només a la plataforma **YouTube**. Això significa que l'ha vist un nombre de **persones equivalent a la quota de pantalla que aconsegueix TV3** en emissions d'aquest tipus. Moltes i moltes gràcies de tot cor **a tots i a totes**, qui **ho heu fet possible**.

I cal tenir en compte que la **decisió** presa per part **d'en David** ha estat influïda per les **opinions de la gent que l'estima**, ja que s'ha fet palès que **el poder i els mitjans de comunicació prefereixen que en David mori** abans que parlar de la vaga de fam i del documental. Ara **ja és massa tard** per a tots ells; ara és moment de transmetre al poble totes les proves documentades de la censura perquè **cadascú jutgi els fets**.

Està, doncs, **quedant clar** que allò que **el poble va començar**, també el poble trobarà la manera d'acabar-ho **de la mà de Directe 68** i de tothom qui vulgui sumar-s'hi. Com? **Trencant obertament la censura, proclamarem la independència** en el primer ple del Parlament de Catalunya que tingui **68 o més diputats** veritablement independentistes.

Estem guanyant i guanyarem!

Visca Catalunya de nou Lliure

Barcelona - 30 d'octubre de 2019

Directe 68° | www.directe68.cat | info@directe68.cat

S'està confeccionant el llistat de periodistes, polítics, ..., amb qui s'ha entregat informació en mà i s'ha parlat més o menys extensament.

És imprescindible que el Poble Català compregui conscientment el que molts catalans ja tenim com un profund sentiment: que els dirigents processistes han impedit la independència de Catalunya, i que si aquesta veritat no és coneguda obertament per tots els catalans (i per tots els castellans i per tot el món) és a causa de la total censura que tots els mitjans, processistes i anti-processistes, apliquen contra qui explica la veritat del que està passant a Catalunya (i al món!!!).

Barcelona, 31 d'octubre del 2019, a les 17:03

Lluís Botinas

La segona vaga de fam d'en David Raventós continua viva

En el 30è. dia, En David va acabar la seva segona Vaga de Fam per la Independència

Aquí es va fer el seguiment dia a dia de la vaga: <https://famdependencia.cat/> i <https://www.facebook.com/FamdIndependencia> i s'hi troba el [Manifest](#) i altres documents. El dia 30 d'octubre al migdia, Directe-68 va fer públic un Comunicat de Premsa anunciant que deixava aquesta vaga de fam.

PERÒ AQUESTA SEGONA VAGA DE FAM CONTINUA VIVA FINS ASSOLIR-NE ELS OBJECTIUS I RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA

CONSIDERO QUE LES DUES VAGUES DE FAM D'EN DAVID RAVENTÓS (2016 i 2019) SÓN ELS ACTES POLÍTICS/SOCIALS/VITALS MÉS IMPORTANTS QUE HAN PASSAT A CATALUNYA (a més, és clar, de les grans mobilitzacions del Poble Català).

La segona Vaga de Fam ha ratificat el que ja la primera va demostrar però que aleshores va quedar silenciada: la terrible censura processista contra els independentistes.

Efectivament, fins avui, cap mitjà de comunicació processista (ni tampoc “anti-processista”) no s'ha fet ressò de 30 dies de Vaga de Fam malgrat haver-ne estat TOTS informats. Directament per Comunicats de Premsa i per les xarxes socials. Però també indirectament a través de l'audiovisual “*LA MENTIDA, el documental de LA VERITAT*”. Estrenat el mateix dia 1-O, està circulant a totes les redaccions (en el moment d'actualitzar això, porta **124.966** visualitzacions [la versió en català](#), penjada a YouTube el dia 1 al vespre, i **25.752** [la versió en castellà](#), penjada a YouTube el dia 17 al vespre. Entre les dues, doncs, **150.718** visualitzacions en 32 dies.

A més, el dia 1-O també es va publicar “*TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya*” (Llibres de l'Índex, Barcelona, 176 pg., 10€. La segona edició, corregida i ampliada, es pot demanar a qualsevol llibreria dient que el distribueix “Nus de llibres” i el rebreu en un parell de dies, que és el que també tarda si es compra a [Amazon](#)). Però cap mitjà se n'ha fet tampoc ressò de cap d'aquest tres fets autènticament independentistes: la Vaga de Fam, el documental i el llibre.

Aquesta censura aplicada de nou a una Vaga de Fam per la independència, demostra un altre vegada que tot el sistema processista està al servei de Madrid, i confirma que si els catalans volem tornar a ser lliures hem de desmuntar-lo.

És l'hora dels líders naturals del Poble Català que som qui hem d'assumir la responsabilitat i desplaçar els actuals líders processistes perquè TOTS són o ignorants o incompetents o covards o traïdors.

Bé, en realitat TOTS són traïdors sigui per ignorància, sigui per incompetència, sigui per covardia o sigui perquè quan eren universitaris van fitjar per Madrid.

FEM QUE LA VAGA DE FAM CONTINUÏ VIVA FINS ASSOLIR LA INDEPENDÈNCIA/LLIBERTAT!

Barcelona, 3-11-19, a les 13:06. Lleugerament retocat i actualitzat a les 0:56 del 4.

Lluís Botinas

QUÈ FER AQUEST 10-N?

Algunes persones tenen l'amabilitat de preguntar-me QUÈ FER AQUEST 10 DE NOVEMBRE.

Aquesta és la meva resposta esquematitzada. Està redactada des del [Punt de Vista Català](#) que m'esforço en recuperar (per això he anat confeccionant una seixantena d'articles recollits en els quaderns titulats "Quin és el Punt de Vista Català?" [número 1](#) i [número 2](#)) a fi de treure'm de dins meu -i de qui vulgui- el "Punto de Vista Castellano" que, lògicament, cada dia ens ha anat imposant Madrid/Castilla/Estado-Español al llarg dels 305 anys que portem ocupats.

Per tant la meva resposta està orientada per la voluntat de recuperar la llibertat del Principat de Catalunya quan abans millor. I considero que estem actuant contra el rellotge!

PRÈVIA: Si aquestes eleccions convocades per Madrid a fi d'enviar diputats catalans a Madrid s'estan realitzant és perquè diverses vegades (sobre tot, 9-N del 2014, 27-S del 2015, 10-O i 27-O del 2017) els "nostres" dirigents independentistes-però-en-realitat-processistes no només no van fer sinó que van actuar per a que no es pogués fer la Declaració d'Independència de Catalunya, raó per la que -com es pot constatar cada dia- continuem sotmesos a Madrid. És a dir: aquest 10-N existeix perquè els "nostres" dirigents independentistes-però-en-realitat-processistes són traïdors al Poble Català.

A més, ja el passat 28-A els catalans vam ser empesos a escollir quins dirigents independentistes-però-en-realitat-processistes-traïdors enviàvem aleshores a Madrid. Ara ens empenyen a fer un altre cop el mateix: tornar a escollir quins dirigents independentistes-però-en-realitat-processistes-traïdors enviem de nou a Madrid.

I l'encara més proper 26-M ens van empènyer a escollir quins dirigents independentistes-però-en-realitat-processistes-traïdors enviàvem a Brussel·les, i quins altres dirigents independentistes-però-en-realitat-processistes-traïdors ficàvem dins dels "Ajuntaments".

Però la fèrria censura dels mitjans de comunicació processistes (i també dels mitjans anti-processistes) va impedir que el conjunt dels catalans poguessin escoltar aquest raonament tan senzill, que porta a la resposta a la pregunta inicial:

1.- La independència de Catalunya no es pot declarar ni a Madrid ni a Brussel·les ni als "Ajuntaments".

1.1.- Per tant, des del Punt de Vista Català d'assolir la independència no té cap sentit perdre temps, energies, etc. participant en aquestes eleccions convocades per Madrid per tenir-nos pendents i supeditats al que allà facin ells, i al que allà facin els traïdors catalans escollits pel Poble Català encara inconscientment actuant des del "Punto de Vista Castellano".

2.- La independència de Catalunya només es pot proclamar al Parlament de Catalunya.

2.1.- I resulta que des del 21 de desembre del 2017 al Parlament de Catalunya hi ha una majoria de 70 diputats que van ser votats pel Poble Català perquè el 21-D es presentaven en candidatures que es proclamaven independentistes.

2.2.- Cada dia a partir del 21-D del 2017 aquesta majoria parlamentària podria haver proclamat la independència de Catalunya.

2.2.1.- O sigui que des del 21-D del 2017 fins avui s'han desaprofitat més de 675 oportunitats de proclamar la independència de Catalunya en el Parlament de Catalunya, l'únic indret on pot fer-se.

3.- Exactament els mateixos partits “independentistes” que aquest 10-N ens empenyen a anar a votar per enviar dirigents i quadres seus al Congreso i al Senado a Madrid on NO es pot proclamar la independència de Catalunya, han perdut des del 21-D del 2017 gairebé 700 clares ocasions de proclamar la independència de Catalunya en el Parlament de Catalunya que dominen i que és l'únic lloc on SÍ es pot proclamar.

3.1.- Els dirigents, partits i associacions (Torra, Cuixart, Paluzie, CUP, ANC, CDR, ...) que parlen de desobediència, d'unilateralitat, de mobilització permanent, ..., s'obliden d'aquesta acció que canviaria radicalment tota la situació convertint-la en un conflicte internacional, fet que, entre altres conseqüències, significaria acabar amb el importantíssim xantatge emocional dels suposats “exiliats”.

3.2.- Aquests dirigents, partits i associacions també podrien fer una segona acció de desobediència i d'unilateralitat protegida per la mobilització permanent: ja que en tenen les claus, podrien obrir les presons, fet que, entre altres conseqüències, significaria acabar amb el decisiu xantatge emocional dels suposats “presos polítics”.

4.- Tots els debats, entrevistes, propaganda, temps, recursos, ... entorn a aquestes eleccions del 10-N són cortines de fum-fum-fum-tòxic per impedir que cada dia més catalans entenguin que si no som independents com a mínim des del 9-N del 2014 i sobre tot des del [gran engany teatralitzat el 27-O del 2017 en el Parlament de Catalunya \(Forcadell llegeix un text i en posa a votació un altre, i ho fa amb l'acord de tots els grups parlamentaris, des del PP fins a les CUP\)](#); per aquest motiu no es va baixar la bandera ni va haver-hi sortida al balcó ni es va fer res del que lògicament s'hauria fet si no ens haguessin traït fins aquest nivell tant miserable d'engany) és perquè els nostres dirigents autonomistes-reciclatos-en-processistes-però-disfressats-d'independentistes ho han impedit, traint-nos.

4.1.- Tot el que ens arriba pels mitjans de comunicació processistes (reforçats pels atacs que els hi fan els mitjans anti-processistes), incloses l'actual campanya electoral i les mobilitzacions de Tsunami, busca fer-nos perdre el temps i distreure'ns per tal d'obstaculitzar el que és fonamental: veure clarament la traïció de tots els nostres líders actuals (continuació de [la traïció dels nostres líders](#) dels anys setanta).

5.- La mencionada fèrria censura dels mitjans de comunicació processistes (reforçada pels atacs que els hi fan els mitjans anti-processistes) té com un objectiu principal que el Poble Català continuï desconeixent En David Raventós (Barcelona, 1969), qui des de fa 30 anys coneix personalment -i per tant també és conegut personalment- per gairebé tots els actuals dirigents processistes: Junqueras, Paluzie, Rull, Forn, Homs, Calvet, Sallent, Madí, Duart, etc., etc. etc.

5.1.- Un claríssim exemple d'aquesta fèrria censura és que cap mitjà de comunicació processista (ni anti-processista) ha informat de la segona (la primera també va ser censurada el 2016) Vaga de Fam per la Independència començada per En David Raventós precisament el passat 1-O i que va acabar en el seu 30è dia (per tant, aquest 30 d'octubre).

5.1.1.- I això que es van fer concentracions davant dels locals de TV3, de Ràdio Catalunya, de RAC1, del Parlament, de la Generalitat,... i es va entregar en mà informació i parlar personalment amb els següents periodistes (l'listat incomplet i per ordre alfabètic segons el nom): Albert Om, Antoni Bassas, Empar Moliner, Ernesto Ekaizer, Francesc Cruanyes, Helena García Mello, Lluís Canut, Marc Giró, Mercedes Milà, Mònica Terribas, Roger Gràcia, Saül Gordillo, Toni Soler, Xavier Gaset. A més, es va informar per xarxes socials a moltíssims més periodistes. I també als polítics.

6.- Com que després de gairebé cinc dècades de militàncies successives, ja fa una quinzena d'anys que no actuo “en contra de” sinó que ho faig “a favor de”, considero que no s'ha de perdre temps ni energia organitzant un boicot al 10-N, o cridant a l'abstenció, o qualsevol altre possible acció “en contra del 10-N”.

6.1.- En conseqüència, qui es senti més tranquil anant a votar a qui considera que ho fa menys malament que els altres -encara que finalment sempre actuen tots junts en contra del Poble Català, col·locant-se tots darrera del traïdor que en cada ocasió pren la iniciativa: de Mas el 9-N

del 2014, de Baños el 27-S del 2015, de Puigdemont els 10-O i 27-O del 2017-, que ho faci. Però que ho faci tenint present que els qui envii allà no faran res real a favor de la independència de Catalunya ja que tampoc ho fan aquí, atès que com a mínim són còmplices de la traïció dels seus dirigents.

6.1.1.- En particular vull assenyalar un fet que considero que per sí sol ja demostra que tots els actuals dirigents catalans en realitat són anti-catalans (i, per tant, són traïdors al Poble Català). El fet és que cap candidatura (ni, com a conseqüència, cap candidat) diu RES del que és elemental des del Punt de Vista Català:

---que som una nació i que [vam ser el poble més lliure d'Europa durant segles](#);

---que [la nostra Terra Catalana està envaïda per Tropes Militars i Civils des del 1714](#);

---que [actualment som un Estat Europeu, el Principat de Catalunya -per cert, el primer Estat Europeu Constitucional-, ocupat fa 305 anys](#);

---que [està executant-se de manera planificada un Genocidi Català des de fa cinc segles](#);

---que 12 generacions de catalans han nascut presos i [han mort presos de Madrid](#);

---que [tots els catalans ara vius hem nascut presos](#);

---que actualment [els catalans no tenim cap tipus de drets](#) ja que per tenir algun dret obligatòriament hem de renunciar a ser catalans i hem d'acceptar que som "ciudadanos españoles";

---que els catalans vivim en unes condicions que [un castellà \(i en general, un no-català\) no resistiria ni 12 hores si de sobte visqués com vivim nosaltres](#);

---que des de l'any 2009 els catalans ens hem tornar a alçar (no per "separar-nos" -mai hem estat units!- sinó) [per recuperar la llibertat](#);

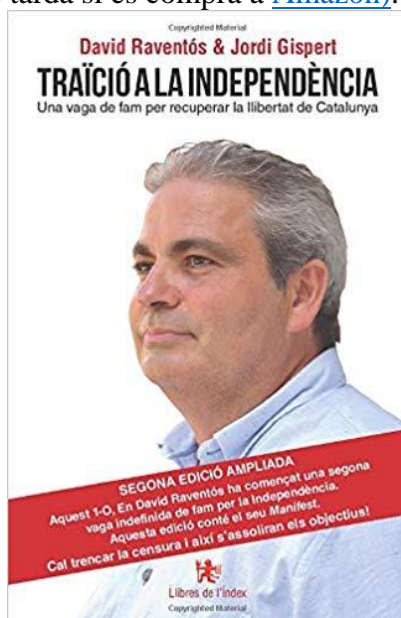
---que per això volem que els castellanos-y-asimilados invasors/ocupants/espoliadors/i/genocides marxin de la nostra Terra Catalana.

---que la conseqüència més greu de que els líders catalans hagin impedit la independència (com a mínim) des del 9-N del 2014 és que més de 120.000 catalans que somniaven amb morir lliures, han mort empresonats. I tots tenim familiars i amics que han patit aquesta trista realitat.

7.- El que sí considero decisiu és dedicar energia i temps a conèixer i, si sembla bé, després dedicar energia i temps a fer conèixer:

---l'audiovisual "[LA MENTIDA, el documental de LA VERITAT](#)". Estrenat el mateix dia 1-O, a l'hora que poso a baix porta **142.026** visualitzacions [la versió en català](#), penjada a YouTube el dia 1 al vespre, i **33.876** [la versió en castellà](#), penjada a YouTube el dia 17 al vespre. Entre les dues, doncs, **175.902** visualitzacions en 38 dies.

---el llibre "[TRAÏCIÓ A LA INDEPENDÈNCIA. Una vaga de fam per la llibertat de Catalunya](#)" (Llibres de l'Índex, Barcelona, 176 pg., 10€. La segona edició, corregida i ampliada, es pot demanar a qualsevol llibreria dient que el distribueix "Nus de llibres", i el rebreu en un parell de dies, que és el que també tarda si es compra a [Amazon](#)).

Trobes el **Sumari** complet a [Punts per situar el que passa i actuar adequadament](#).
---de la [segona Vaga de Fam d'En David Raventós per la Independència](#)
---dels ja [118 programes a data d'avui d'En David Raventós a Radio Hadrian](#)
---del "[partit polític sense polítics que farà la independència](#)": [Directe-68](#)
---de la persona que impulsa tot això: [David Raventós](#). Una de les idees en que insisteix és que ell ha estat més beneït que ningú ja que durant 25 anys ha estat enganyat pels qui considerava amics seus fins que [el 2013 va entendre que actuaven conscientment en contra del Poble Català](#)
---i, a un altre nivell, de LA GOTA CATALANA.

És l'hora que els líders naturals del Poble Català, els líders que tot poble té i que han d'assumir la responsabilitat quan es comprèn que els líders oficials establerts actuen en contra del poble que diuen representar, defensar i, en el nostre cas, portar cap a la independència/llibertat quan en realitat fan el contrari: impedir-ho.

Dono per contestada la pregunta, desitjant que molts lectors no puguin dormir aquesta nit.

Però benvinguts siguin aquest tipus d'insomnis que són inevitables i imprescindibles per situar-se en el Punt de Vista Català i actuar coherentment per honorar els nostres avantpassats i recuperar la llibertat ARA!

Barcelona, 9 de novembre del 2019, a les 14:29h.

Lluís Botinas

Impulsor de [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DELS CATALANS](#) (*ar-rabassada des del 1714 fins ara*), [ALLIBERAR EL PRINCIPAT DE CATALUNYA](#) (*primer Estat Europeu Constitucional ocupat fa 305 anys*), i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#) (*víctima del GENOCIDI CATALÀ que patim des de molt abans de 1714*)

Per què no diem que estem presos i que volem recuperar la llibertat?

És molt senzill: els catalans estem sotmesos des del 1714 i
ARA VOLEM TORNAR A SER LLIURES

És lògic que PSOE, Podemos i demés partits
ocupants de Catalunya ho callin, oi?

Però ... per què també ho callen JuntsxCat,
ERC, CUP, ANC, Òmnium, Universitats,
intel·lectuals, ... que es diuen catalans ?

El judici contra [el 7è \(que no el 131è\)](#) President de la Generalitat és una més de les nombroses situacions que aquests darrers deu anys permetrien prendre forta consciència del que els catalans **sentim però no sabem**: que estem presos de Madrid des de fa tres segles, i que del 2009 ençà estem dempeus un altre cop (recordeu: “[Hay que bombardear Barcelona cada 50 años para mantener Cataluña sometida!](#)”) per recuperar la llibertat.

Els catalans ho sentim perquè cada dia -cada moment!- patim les conseqüències que l’11 de setembre de 1714 Barcelona, després de 414 dies de setge, va haver de capitular (que no rendir-se) davant de les tropes franceses, sobre tot, i castellanques. Exactament una setmana després, el 18, capitulava la darrera plaça catalana: Cardona. I com a conseqüència, després de més de set segles de ser-hi, l’Estat Europeu “Principat de Catalunya”, el primer Estat Europeu Constitucional i el més poderós durant segles, desapareix dels mapamundis. I els catalans sentim que estem presos a casa nostra, vivint en unes condicions que un castellà (i, en general, qualsevol no-català) no resistiria ni 12 hores si de sobte visqués en les mateixes condicions que nosaltres vivim. Ho vaig escriure fa gairebé tres anys **I si un castellà visqués de sobte 12 hores com els catalans?**, i demano ajut per ampliar-ho, escriure llibres, fer-ne obres de teatre i de cinema, etc.

Però els catalans no ho sabem perquè TOT el que diuen TOTS els nostres dirigents (polítics, jurídics, universitaris, mediàtics, culturals,...) que surten a TOTS els mitjans de comunicació catalans processistes (i no-processistes) falsifica la nostra situació real, amagant-nos aquesta qüestió decisiva: que des del 1714 els catalans senzillament no existim.

Efectivament, els catalans no existim en tant que catalans. A la triste actual realitat, els catalans només existim en tant que “ciudadanos españoles en territorio catalán”, és a dir, en tant que catalans-sotmesos que ens neguem com a catalans. O sigui que els catalans només existim si renunciem a ser catalans lliures (catalans lliures que vam ser fins 1714, [el poble més lliure d’Europa](#)) i acceptem ser “ciudadanos españoles”. Més exactament, se’ns obliga a ser “ciudadanos españoles todos libres e iguales”. Però com que els catalans som diferents, per fer-nos “iguales” se’ns impedeix ser “libres”.

I això és un aspecte del [GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des de fa cinc segles amb el silenci -i, per tant, amb la complicitat- de TOTS els nostres dirigents actuals en TOTS els àmbits de la

societat “catalana”, que “no veuen” el genocidi català que executa Madrid/Castilla/Estado-Español.

Però és lògic: després de cinc segles de genocidi, i sobre tot estant durant els tres darrers segles envaïts militarment i civil, ocupats i espoliats, és coherent amb aquesta situació del Poble Català que [TOT el que a Catalunya està en situació de poder, ho està gràcies a Madrid i, per tant, està al servei de Madrid.](#)

Per això -entre molts altres possibles exemples- els nostres dirigents

***silencien**

---que el Principat de Catalunya mirava sobre tot cap a l’Est i el Nord

---que [l’Estado-Español és presó de nacions i genocida de pobles](#)

---que [fa tres segles que estem ocupats](#)

---que patim genocidi des de fa cinc segles

---que volem que els invasors/ocupants/espoliadors/genocidis marxin de la nostra terra catalana

---...

***i, en canvi, ens empenyen**

---a mirar cap a l’Oest (una variant de la Síndrome d’Estocolm?)

---a dialogar/negociar amb Madrid

---a renunciar a la nostra autèntica Història i als nostres Drets Històrics

---a votar per pixar-se cada cop en els resultats de les votacions i a continuació proposar una nova votació

---a exercir “el Dret a l’autodeterminació” quan, malgrat que tenim dret al “Dret a l’autodeterminació”, el nostre camí és el de reprendre la continuïtat amb la nostra Història afirmant-nos com a Principat de Catalunya ocupat des del 1714 i exigint que l’invasor/ocupant/espoliador/genocida marxi de la nostra terra

---a demanar ara votar en “un referèndum com Escòcia” silenciant que el 2014 a Escòcia els hi van robar la victòria amb [una tupinada enorme](#) (que no van veure els [“observadors internacionals” com Elisenda Paluzie, Anna Arqué, Eduardo Reyes, ...](#))

---...

Aquest ha de ser la pedra angular per comprendre que els catalans només tornarem a ser lliures si seguim construint la nostra **Via Catalana a la independència/llibertat**. L’estem construint amb la nostra mobilització massiva de deu anys. Però cal ara reorientar-la. Cal entendre que, encara més que Madrid, [el principal obstacle són la Barcelona i la Catalunya oficials](#), que [actuen al servei de Madrid](#).

I la innovació que aportarà la Via Catalana a la llibertat de tots els pobles actualment sotmesos és que els líders naturals del Poble Català assumeixin/assumim la responsabilitat i la direcció desplaçant als dirigents processistes que han impedit repetides vegades (11-S del 2012, 9-N del 2014, 27-S del 2015, 10-O i 27-O del 2017, cada dia des del 21-D del 2017 amb majoria de 70 escons “independentistes” al parlament) assolir la independència.

L’audiovisual “*LA MENTIDA, el documental de LA VERITAT*” ([en català](#) ... i també [en castellà](#) ... i aviat en anglès) fa un bon resum, en hora i mitja, del mal camí seguit fins avui ... i de com redreçar-lo!

I en els nombrosos articles d’aquest blog i en [els 120 programes de Radio Hadrian](#) hi trobeu centenars d’arguments i milers de dades que són llambordes de la Via Catalana ... en construcció col·lectiva dels qui volem recuperar la independència/llibertat!